

DOSSIER No.: OD 1601.

NAAM: "INDO NATIONALE PARTIJ" (Partai Indo Nasional)

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
70 9/24 12/50	B/S	2/11	JAN. 1958	KR	FEB. 1958						
82665 20/3	C	2/8	APR. 1958	Nis	4 APR. 1958						
7/8	C/11	29/8	23 APR. 1958	D	25 APR. 1958						
3/10	H/B	14/9	11 MRT. 1959	DS	13 MRT. 1959						
5/10	C/11	9/10									
9/10	H/B	9/11	SEP. 1959	KE/H							
2-2-51	C	6-2	4/9 via	CAZ A 3	11 SEP. 1959						
102078	C	2-2	DEC. 1959	KCH							
12/2-51			9/12 over	CAZ							
10/4	CAW	10/4	10/12 over	ACB/A	6 DEC. 1959						
20/4	D	20/4	23 MEI 1966	PR/H	23 MEI 1966						
1/8	D	4/8									
122501		10/11	52								
14/11											
15/7.52	D	15/7									
4/1-54	B/S										
12 APR. 1954			JAN 1954								
			5 APR. 1954								
10/12-54	E		4 DEC 1954								
27/12 56	DMB										
10/306	D		19 SEP. 1950								
25/9	D		26 SEP. 1956								
20/1006	D										
22/1006	CAW										
24/1006	D										
			31 OCT. 1954								

MINUTENBLAD

DOSSIER No. FD 1601.

NAAM: "INDO NATIONALE PARTIJ" (Partai Indo Nasional)

1. Aangelegd op verzoek van B VIII.
ACD IV b. 44. 25.1.50.

2. Geme. C XI 25/18.

3. Geme. CAWE 44/51

4. Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OB geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd.

juli '70.

de Haas

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

31 Maart 1951

Doss.205/6

Onderwerp: M.A.HARTEN

42
DA: 52531
PAR: 6

1.71
02.4
- 2 APR. 1951
ACD/106357

B.O.S. van 22 Februari 1951
No.102778 M.v.B.Z.

Schuldloos is vermitzde

do

Naar aanleiding van nevenvermeld schrijven wordt het volgende medegedeeld:

Blijkens van het Bureau Bevolking van de gemeente 's-Gravenhage bekomen inlichtingen is de heer M.A.HASTEN niet bekend. Op het door U genoemde adres, Riouwstraat 29, is echter woonachtig:

ok [

Marinus Alexander HARTEN, geboren te Selokaton (Ind.) 12 October 1913, arbeidscontractant bij het Ministerie van Economische Zaken te 's-Gravenhage.

Genoemden HARTEN kwam op 11 October 1932 uit Indonesië. Hij woonde achtereenvolgens te Nijmegen, Leiden, Oegstgeest en sedert 20 Augustus 1937 te 's-Gravenhage.

Omtrent hem werd bereids gerapporteerd bij dezerzijds schrijven van 3 April 1950 Doss.205/6. (einde)

83175

15/60

UITTREKSEL

Uit : PD 8600

Naam: BUDIARDJO, S.

Voor : PD 1601

Naam: INDO NATIONALE PARTIJ-"PARTAI INDO NASIONAL"

Ag. nr: 104864

Afz. : KB.

Datum: 7-3-51.

Aard van het stuk: Betreft: BUDIARDJO c.s.

Op verzoek van BUDIARDJO zou door HAM een nieuwe Indo-partij worden opgericht. Deze partij zou bestaan uit Indo-Europeanen, die warga negara zijn geworden. De naam zal waarschijnlijk eveneens Indo-Nationale Partij zijn, doch deze zal in tegenstelling met de oude, los van Djakarta komen te staan.

Uitgetr. door: LJ.

Op aanwijzing van: CAW II.

Datum: 14-9-51.

24 FEB 1951

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 22 Februari 1951.
Javastraat 68.

Nr. : 102778
Bijl. : gene

Betr. : M.A. HASTEN.

UITGEBOKT

VERTROUWELIJK.

Ik moge U verzoeken mij wel te willen inlichten over de persoon van M.A. HASTEN, wonende Riouwstraat 29 te Uwent.

Naar verluidt zou betrokkene inlichtingen inwinnen ten behoeve van het Indonesische Hoge Commissariaat, maar het is niet bekend van welke aard deze inlichtingen zijn.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens dese

Jhr Mr W.J.Th. Serraris.

Aan de Heer Hoofdcommissaris van Politie
te
's-GRAVENHAGE.

ov, bew: _____
: 30-3-57
rd. 106357.

06.322

09.71-06.11

4.28

09.71-09.1

RAPPORT VAN C.XI.

Betr.: Personen, die werkzaam zijn voor het Hoge Commissariaat van Indonesië

OP KAAZT
ACD/42
DATE: 5-5-51
PAR: 1

- 8 FEB 1951
ACD/1024/51

Schutblad is vernieuwd

Uit niet te controleren bron werd vernomen, dat de volgende personen werkzaam zijn voor het Indonesische Hoge Commissariaat h.t.s., meer in het bijzonder voor het verzamelen van inlichtingen:

- 1. M.A.HASTEN, Riouwstraat 29;
- x 1 2. Van der WAL, v.Heutzstraat 15;
- x 1 3. BUSSELAAR.

Verzoeken te agenderen en terug aan C.XI.

C.XI, 7-2-1951.

No. 8383 - E - '49.

bijlagen: drie (3).

Onderwerp: I.N.P. (Propaganda-
materiaal.)

22 Januari 1951.

23 JAN. 1951
ACD/101603

OP KAART
ACD/uc
DAT: 9-51
PAR: 63

Schutblad in samenvatting
Vertrouwelijk

Hierbij worden toegezonden, de ondervermelde bescheiden
betrekking hebbende op de I(ndo) N(ationale) P(artij) -ook ge-
naamd PARTAI INDO NASIONAL- n.l. te weten:

1387 X

NK X

- a. een afschrift schrijven van L. TAYLOR WEBER, personalia on-
bekend, wonende Cobetstraat 42 te Leiden.
- b. een afschrift concept-partijprogram van de I.N.P.
- c. een foto copy van een door de algemeen secretaris van de
I.N.P., genaamd G.A.LOTH, op 15 Augustus 1950 te Djakarta ge-
houden rede.

T.a.v. het schrijven vermeld onder a. zij medegedeeld, dat het
niet gedateerde schrijven in October 1950 door een te Amsterdam
wonende Indische Nederlander werd ontvangen, nadat deze zich
om inlichtingen tot L. TAYLOR WEBER vd. had gewend.
Medegedeeld zij voorts, dat evenbedoelde Indische Nederlander
deze inlichtingen niet kon krijgen bij de bestuurders der afde-
ling Amsterdam der I.N.P. De, bij het rondschrjven van de I.N.
P. ddo. 20 Maart 1950 No. 28/TW/A. , genoemde M.H. RAHULA, perso-
nalia onbekend, doch volgens opgave, wonende te Amsterdam, Adm.
de Ruijterweg 181 II, - zie dezerzijds schrijven No. 8383 A '49
Uw schrijven No. 83316 van 17 April 1950.- verwees betrokkenen
naar TAYLOR WEBER te Leiden.

NK

Betreffende het vermelde in het concept partij-program, zij mede
verwezen, naar het dezerzijds schrijven No. 8383 -'49 van 22
December 1949, waarin reeds een deel van dit partij-program
werd weergegeven.

U.K. X

Zo voorts uit het meerbedoelde onder sub. a, vermelde schrijven
kan blijken, is de functie van I.N.P. gedelegeerde voor Neder-
land, met ingang van 1 October 1950 overgegaan van TAYLOR WEBER
vd. aan Mr. F. WERBATA, wonende te Haarlem, Dreef 8, telefoon
13552.

De aandacht blijft op de I.N.P. gevestigd en zodra iets naders
mocht blijken, zal daarvan bericht worden gezonden. Einde.

M. 131

A F S C H R I F T .

P A R T A I I N D O N A S I O N A L .

I N D O N A T I O N A L E P A R T Y .

(I / N . P .)

Secretariaat v.d.
Gedelegeerde voor Nederl.
Cobetstraat 42.
L e i d e n .

Geachte Heer -----,

Uw belangstellingvolle brief in dank ontvangen.
Alvorens op bepaalde punten uit Uw brief in te gaan, kan ik U meedelen, dat met ingang van 1 October jl. de functie van INP-Gedelegeerde voor Nederland is vervuld door Mr. F. W E R B A T A - Dreef 8 - Haarlem. (Tel. 13552)

Ten allen tijde zal voornoemd heer U alle inlichtingen omtrent de I.N.P. willen verstrekken; bovendien ligt Haarlem gunstig dicht bij Amsterdam.

Ik zou U willen aanraden daar eens naar toe te stappen; persoonlijke gesprekken hebben vaak een groter effect dan briefwisseling.

Het spijt mij U nog niet te kunnen voorzien van ons definitief Partij-program. Wel stuur ik U hierbij een concept-Partijprogram, waarvan nog vermeld moet worden, dat enkele punten daaruit gelicht of gewijzigd zijn.

Het leent zich echter wel voor de lering van de doelstellingen en strekking van de I.N.P.

Bovendien zend ik U hierbij een copy van een voorlichtings-tekst, uitgesproken te Djakarta op 15/8/50, door onze Partij-Alg. Secretaris G.A. LOTH.

Hopende voorlopig voldoende "orientatie"-materiaal ter Uwer kennis te hebben gebracht, teken ik met hoogachting,

L. Taylor Weber.

Uitgangspunt.

De overgangsgrondwet, genaamd Constitutie der Republiek Indonesia Serikat, en de ter Ronde Tafel Conferentie gesloten overeenkomsten, hebben wel een deel der doelstellingen der I.N.P. verwezenlijkt, maar niet het speciale en voornaamste, te weten de feitelijke instelling van slechts één grote groep van Indonesische staatsburgers zonder de wettelijke creatie van minderheids-groepen daarbinnen.

De I.N.P. zal er blijvend krachtig naar streven de Indo-Europeanen op nationaal Indonesische basis samen te bundelen met alle andere Indonesische staatsburgers, opdat de R.I.S. het gemeenschappelijke uitgangspunt worde van hun gezamenlijke politiek, cultureel en sociaal-economisch bestaan.

Speciaal deel.

1. Het staatsgenootschap der R.I.S. vindt zijn uitdrukking in slechts één nationaliteits regeling, met name die van het Indonesisch staatsburgerschap. Elke onderscheiding tussen Indonesier en Indonesische staatsburgelingen, voor eens en altijd te verwijnen.
2. Alle democratische rechten en plichten zullen de Indonesische staatsburgers ten deel vallen, zonder welke soort discriminatie en zonder één enkele uitzondering; zo zullen de hoogste ambten, óók dat van president van de R.I.S. in principe door elke Indonesische staatsgenoot bekleed moeten kunnen worden.
3. De leiding der eventueel te creëren "minderheidsdiensten", alsmede de voorlichting van en voor minderheidsgroepen dienen in handen dezer groepen zelf te berusten, opdat hierdoor het snelst en grootst mogelijke resultaat wordt behaald met betrekking tot de opheffing van staatkundige meerderheids- en minderheidsgroepen, dus de vorming van slechts één groep van Indonesische staatsburgers (Indonesiers) wordt verwezenlijkt.

Algemeen deel.

4. De soevereine Republiek Indonesia Serikat, omvattende het gehele territorium van Indonesië - Nieuw Guinea derhalve daarbij inbegrepen - zal uitzonderingloos geheel aangepast aan het internationale verkeer en de internationale samenleving der hedendaagse grote nationale staten.
5. In deze rechtsstaat dienen de fundamentele rechten en vrijheden constitutioneel te worden erkend, terwijl de uitoefening hiervan in feite wordt verwezenlijkt.
6. De federale grondslag, om historische, geografische en utiliteitsredenen voorlopig aanvaard, zal zoveel mogelijk aan de centrale organen uitvoerende en wetgevende bevoegdheden overlaten, teneinde staat en maatschappij de meest doelmatige structuur te verschaffen, een economisch krachtige eenheid mogelijk te maken en het nationale bestaan te handhaven en te ontwikkelen.
7. Indonesië dient uiteindelijk een nationale eenheidsstaat te worden, gebaseerd op democratie en decentralisatie.
8. Voor de opbouw van een harmonische, nationale en weerbare samenleving zijn nodig :
  - a. een doelbewuste leiding der overheid in het sociale en economische leven, zonder dat het gezonde particuliere initiatief verboden of zelfs maar geremd mag worden.
  - b. het kweken van persoonlijk verantwoordelijkheids besef voor de algemene zaak.
  - c. het bevorderen

AFSCHRIJF.

- c. het bevorderen van de spaarzin teneinde het vormen van belangrijk nationaal kapitaal mogelijk te maken.
- d. onderwijs op nationale grondslag, zo snel mogelijke opheffing van het analphabetisme.
- e. intensieve kwalitatieve en kwantitatieve voorlichting betreffende levensopvatting en -wijze der onderscheidene bevolkingsgroepen.
- f. algemene dienstplicht, opbouw van een sterke aan de eisen des tijds aangepaste weermacht.

9. In verband met de overbevolking in bepaalde delen van Indonesië en de heersende economische en sociale situatie is het nodig, dat er nieuwe arbeids terreinen worden ontgonnen, teneinde werkloosheid en armoede en daardoor sociale en politieke onrust te voorkomen, terwijl zodoende tevens het nationale inkomen in belangrijke mate kan worden vermeerderd. Men zou daarbij het oog kunnen laten vallen op Nieuw Guinea en andere gebieden, die waarschijnlijk goede opname-mogelijkheden bieden voor vele duizenden staatsburgers. Een gescheiden kolonie vorming van bestaandeg groepen in eigen verband of milieu is daarbij zeer wel mogelijk.

10. De R.I.S. zal trachten met alle landen in vrede en vriendschap te leven en er tevens naar streven met Nederland een verbinding tot stand te brengen, waarbij de twee landen voor beider welzijn vrijwillig en oprecht de oude koloniaal-patriarchale verhouding omzetten in loyaal vriendschappelijke betrekkingen door middel van de verdragsrelatie der Nederlands-Indonesische Unie.

---ooo000ooo---

Geachte aanwezigen,

Ik heet u allen welkom op deze bijeenkomst, georganiseerd door de PERHIMP INDONESIENASIONAL (I.N.P.). Het is allerm minst onze bedoeling om van deze avond een propaganda-avond te maken voor onze Partij noch om enige invloed uit te oefenen op uw eigen mening en gevoelens dan wel te probeeren u het Indoneesisch Staatsburgerschap op te dringen. Hiernaard zullen nieuwe leden ons welkom zijn.

Het doel van deze bijeenkomst is u in te lichten over onderwerpen die in het brandpunt van een alomtebelangstelling staan omdat wij er zelf te nauw bij betrokken zijn, w.o. in de allereerste plaats moet worden genoemd de Toescheiding van Staatsburgers volgens de R.T.C.-overeenkomst, d.i. de nationaliteitsregeling in het huidige staatsbestel van Indonesia en hetgeen daarmede verband heeft.

Wat is eigenlijk "Nationalisme"?

Bij het horen of lezen van dit woord voelen wij allen ongeveer hetzelfde nl. iets van saamhorigheid, van liefde voor- en trots op een gemeenschappelijk bezit, een land of een cultuur, en in nationalisme zit dan een streven om dat gezamenlijk bezit te handhaven, te verdedigen, te bevorderen.

Nationalisme is de bevooroordeelde drijfkraft tot een wilsprojectie, welke uitgaat van een zich als organisme voelende mensengroep en op te gaan in een gemeenschappelijke lotsbepaling. Men leeft in een Wij-bewustzijn, dat iets bereikt WIL.

Nevenal is nationalisme een streven naar of handhaven van vrijheid en tevens een herkennen van elkaar, een herkennen van hetgeen bindt en gemeenschappelijk is.

De jaren die achter ons liggen, maar niet minder de gebeurtenissen waar wij middenin staan, doen ons evenwel een bepaalde kant van het nationalisme zien, die bij menigeen een gevoel van weerzin doet opkomen. Het is de kant, die naar voren komt, zedra de zich als organisme voelende mensengroep zich superieur gaat wanen aan andere groepen, zedra het Wij-bewustzijn iets bereiken wil ten koste van anderen en een Wij-alleenbewustzijn wordt.

Laten wij ons vooral goed voor ogen houden, dat men dan te maken heeft met een ziekelijk en verwerpelijk nationalisme, maar dat er wel degelijk ook een gezond nationalisme is en dat dit een machtige levenwekkende kracht ten goede kan zijn. Is eigenlijk niet alle zoeken en tasten van Staatslieden in deze tijd een poging om de wereld te genezen van ziekelijk nationalisme?

In verband met de vaststelling van rechten en plichten der Staatsgeneten van elke soevereine en democratische Staat (o.a. kiesrecht, recht om staatsambten te bekleden, recht op diplomatieke hulp in het buitenland, niet-uitvoerbaarheid aan vreemde mogendheden, verdedigingsplicht, plicht en grondwet en wetten te eerbiedigen), was het wel van primair belang wettelijk vast te leggen wie staatsgenoot is en wie niet. N.a.w. wie burger dan wel onderdaan van een Staat is wie niet dit niet is, dus vreemdeling. Deze regeling omvat de zg. nationaliteitsregeling, d.i. dus de vaststelling van de kenmerken der juridische nationaliteit.

Het speciale probleem betreft echter de vraag wie nu de Indoneesische nationaliteit deelachtig is en kan worden i.v.m. de wettelijk bestaande nationaliteitsregelingen van Indonesia en Nederland en de ter R.T.C. overeengekomen regeling betreffende de Toescheiding der Staatsburgers.

Bedeeldde regelingen hebben immers enkele controversen tussen de bevolkingsgroepen onderling doen ontstaan, andere geaccentueerd. Hierdoor zullen bij het gelijk en gelijkwaardig opgaan in een nieuwe, niet eerder bestaande nationaliteit (het Indoneesisch Staatsburgerschap is een volkomen nieuwe nationaliteit) zekere spanningen moeten worden opgevoerd en bepaalde hiërarchien opgeruimd.

Alzoo aan de vooravond van het tot stand komen van de onafhankelijke en soevereine Staat Indonesia was het meer dan ooit tijd ons openlijk en onomwonden uit te spreken over onze houding jegens Land en Volk, opdat een ieder wete waar wij politiek staan, aan de zijde van Indonesia of van Nederland. Immers, de nieuwe rechtsorde EIST van ons een keuze, welke beslissend zal zijn voor onze eigen toekomst en voor die van ons nageslacht.

Die keuze gaat tussen, hetzij vreemdeling worden in Indonesia, of het deelnemen en daardoor volkomen deelhebben aan een geheel nieuw burgerschap met allen, die de staatkundige, sociale en economische bouw van dit land nieuwe gestalte hebben gegeven.

Laten wij in nauw verband hiermede, eerst in beschouwing nemen de bestaansmogelijkheden in Nederland als in Indonesia, van de Indische jongen die vreemdeling blijft.

Ik heb mij in Nederland voor diverse informatie omz. persoonlijk tot verscheidene hoge functionarissen gewend en heen ik: Minister-Präsident Drees, Minister van Maarsseveen, Dr. Dunier (Hoofd van de Afdeling Indische Zaken van het toenmalig Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen), de Directeur van de Stichting "Holland helpt Indie", de Directeur van de NIBEG, de Directeur van de Stichting "Landverhuizing Nederland", de heer Ruiters (Hoofd van de Afdeling Sociale Zaken van Overzeese Gebiedsdelen) enz., de inlichtingen die ik nu geef, zijn dus niet van "horen zeggen".

Minister-Präsident Drees en Minister van Maarsseveen zelden mij ronduit dat het voor de Indische mensen, die niet geheel afhankelijk zijn en dus niet in staat zullen zijn om naar Indonesia terug te gaan indien zij zich niet blijvend kunnen wettigen aan het onbestendige klimaat in Nederland en zich blijvend aan de geheel andere levensomstandigheden kunnen aanpassen, het beste is om het Indonesisch Staatsburgerschap te aanvaarden.

Het is immers een feit, dat vele Indo-Europeanen met heel wat illussies en enthousiasme naar Nederland zijn gegaan, hetzij als evaodé hetzij als verlofganger, doch die later huukerend en met groter enthousiasme de dag tegenbet zien dat ze weer naar het ruime zonnige Indonesia terug kunnen. Hoeveel Indische mensen zijn er momenteel niet in Nederland, die blij zouden zijn als ze weer in Indonesia voet aan wal zouden kunnen zetten, waar men veel "ruimer" leeft en denkt.

M.i. is de trek naar Nederland van de Indische Nederlander inderdaad ten dele een gevolg van een angstpsychose en de Indische Nederlander kennende, ten dele enkel de zucht om Nederland gezichte hebben omdat er familieleden en kennissen aldaar zijn geweest, zij anders niet in de gelegenheid zouden zijn naar Nederland te gaan, aldus de zucht om niet bij anderen achter te staan, zonder aan de eventuele nadelige consequenties te denken.

En hoe denkt Nederland overigens alle repatrieerenden te kunnen onderbrengen, vooral waar het om een paar duizenden zal gaan?

In November 1949 bevonden zich ruim 125.000 gerepatrieerden in Nederland, waarvan 70% Indo-Europeanen. Indien zoals men verwachtte nog meer gezinnen zouden repatriëren, zal men onherroepelijk voor de uiterste grens van de huisvestingsmogelijkheden komen te staan. Bovendien komt men voor de vraag te staan wat de toekomst van die gezinnen in Nederland zal zijn en welke perspectieven de gezinsleden nog zullen hebben.

Toen reeds stelde men de vraag: Wat moet er met deze "gerepatrieerden" Indische Nederlanders gebeuren? Men achtte dit een zeer angstwekkend probleem, dat zich dringender op de voorgesond plaatste, naarmate de Indo-Europeanen meende een wijkplaats in Nederland te moeten zoeken.

In 1948 zijn achttienduizend mensen uit Nederland moeten emigreren en het aantal dat toen alsnog wouste te emigreren - hetgeen moet worden toegeschreven aan de grotere werkloosheid en degenen die in Nederland geen toekomst meer zien - is thans gestegen. Volgens de Emigratiedienst in Nederland taxeerde men dit aantal op 1/3 van de Nederlandse bevolking.

Het is bijna zeker dat Nederland binnen dertig jaar het aantal van twaalf miljoen inwoners zal bereiken. Nederland heeft een maximale bevolkingsdichtheid en daarom zal in Nederland overbevolking blijven.

Wanneer de bevolkingsaanwas niet kan worden opgevangen door uitbreiding van werkgelegenheid en emigratie, zal angstvallig de werkloosheid in nog sterkere mate toenemen. Men spreekt ook van industrialisatie, doch industrialisatie kan niet voldoende worden toegepast.

De Zuidereen- en zelfs de Middelen- en Noord-Europeanen geven maar een tijdelijke en dan nog een valkracht opvallende bijdrage. Daarom zal nu aan de emigratie bijzondere aandacht geschonken worden.

En denkt nu de Indo-Nederlander werkelijk in Nederland een arbeidsveld te kunnen vinden, terwijl er nu al geen werk genoeg is voor de Nederlanders zelf en zij bij een eventuele vacature zullen zeggen "Nij eerst".

Door de werkloosheid, die thans reeds zeer groot is en nog groter zal worden, terwijl Nederlands inkomen door het verlies van Indonesië sterk zal verminderen, is de mogelijkheid zeer groot, dat de werkloosheidsstaun gereduceerd zal worden.

Dit geldt ook voor de onderstanden van de zg. oorlogsweduwen. Deze onderstanden kwamen ook ten laste van deze Fondsen. / de Indische Pensioenen en Onderstanden in Nederland ten laste van deze Fondsen lijpen in de miljoenen, een post die Nederland zeer zeker niet in z'n geheel zal kunnen blijven dragen.

Bekijken wij thans de positie van en de toekomst van de Indische Nederlander, die Nederlander blijft in Indonesia.

In de eerste plaats zal hij dus "vreemdeling" zijn in eigen land, eventueel uitgewezen kunnen worden.

Ook voor hem zal het arbeidsveld in Indonesia kleiner worden, wellicht kleiner zelfs dan die voor de "Nederlander", omdat de Indische Nederlander die "Nederlander" blijft, door de Indonesische Regering terecht met wantrouwen zal worden beschouwd, waardoor bij een "keuze"-betrkking aan een "Nederlander" de voorkeur zal worden gegeven.

Hoe meer intellectuele Indonesische Staatsburgers er zijn, hoe kleiner het arbeidsveld van de "Nederlander" zal worden.

Immers, geen land zal vreemdelingen in dienst nemen, wanneer de betrekkingen door eigen burgers kunnen worden vervuld. Een land neemt alleen dan vreemde specialisten aan, wanneer deze onder eigen burgers niet te vinden zijn.

Volgens de grondwet van elk land kunnen vreemdelingen nooit een verantwoordelijke positie in Staatsdienst bekleden.

Daar terzake slechts sprake is van een historisch proces en niet van een moedwillig afscheid, is elk verwijt aan het adres van de Indische Nederlander, die het Indon. staatsburgerschap aanvaardt, absoluut onredelijk. Men spreekt van "verraad", doch hoe kan men een verrader zijn, indien men zich aan de zijde schaaft van zijn Vaderland? Bovendien dient men de liefde van een ieder voor zijn Vaderland te respecteren.

Toen Nederland de oorlog verklaarde aan Japan, werd de Indo-Europeaan onder de wapenen geroepen. Hij was immers de Nederlander en als Nederlander is hij door een oseaan van ellende gegaan. Krijgsgevangenen, geïnterneerd, is hij steeds de Nederlandse zaak trouw gebleven. Men werden toen beloften gedaan van een prachtige toekomst en een gemeenschap, waarin voor discriminatie geen plaats zal zijn. Nederlandse machthebbers beloofden herstel van alle geleden schade.

Japan capituleerde en Indonesia eiste onafhankelijkheid. Toen nam Nederland een houding aan, die men niet kan bewonderen. Reeds in 1946 was door de Regering onder leiding van Dr. Van Mook beslist, dat de Indo-Europeaan aan zijn lot zou worden overgelaten. Reeds toen immers werd door de Nederl. Regering, aan vankelijk in bedekte termen, later meer openlijk gezegd: "Het vraagstuk van de Indo zal de Indo zelf hebben op te lossen. Voeg U bij de Indonesiers en wordt Indonesische Staatsburger, want wij zullen in de toekomst niet kunnen helpen."

Dit standpunt van de Nederl. Regering is besproken op het klein Congres te Djakarta, dat door enige adviseurs van de Nederlandse Regering, o.a. prof. Enthoven, werd bijgewoond. Sprekende namens de Regering van Nederl. Indie gaf prof. Enthoven de Indo's de raad: "Wordt Indon. burger en reken niet op Nederland".

Volgens de Wet van de Republiek Indonesia op het Staatsburgerschap en het ingezetenschap kunnen allen Indonesisch staatsburger worden volgens het passieve stelsel. Volgens dit stelsel zouden alle Indische Nederlanders automatisch staatsburger worden.

Rechter als een der resultaten van de Inter-Indonesische Conferentie welke te Djocja werd gehouden en welke werd bevestigd ter R.F.C., werd voor de Indo-Europese groep het actieve stelsel in het leven geroepen. Dit wil dus zeggen dat de Indo-Europeaan die Indon. staatsburger wil worden, dit moet aanvragen. Men zal zich afvragen waarom deze discriminatie? Waaron voor de Chinese en Arabische groepen het passieve stelsel? Het antwoord hierop is: Omdat bij de Indo-Chinese en Indo-Arabische groepen slechts enkele stemmen waren opgegaan tegen het Indon. staatsburgerschap, dit in tegenstelling met de Indo-Europese groep.

Verklaring over de Ministerieel, met enige dagen geleden Minister- President Mr. Hatta in het Parlement bij de behandeling van de nieuwe voor- loopwet gewondt van te te veran Ministerieel: ".... dat de Regering in principe accoord gaat met de door enige parlementariëden naar voren gebrachte wending, dat het bezit van burgerrechten niet erkend dient te worden. De Re- gering achtent slechts een soort burgerschap."

In dit verband dient men echter rekening te houden met de thans in de internationale wereld heersende opvattingen, die bescherming der mineri- talen eisen. De Regering is er echter zeker van, dat het begrip Ministerieel ter wilsdijkt zal verdwijnen.

De suggesties van enige parlementariëden, om de hier te lande gebo- renen, die thans de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, en degenen die bij de proclamatie in 1945 18 jaar oud waren, als Indonesische burgers te erken- nen, kan de Regering niet aanvaarden, omdat hierdoor moeilijkheden kunnen ontstaan met vreemde landen, die deze personen als haar burgers erkennen. Deze begaling is voorts moeilijk toe te passen op de Indo-Europeaan, die in twee groepen zijn verdeeld, nl. zij die het Indonesisch burgerschap wensen, en zij, die dit weigeren.

Ik merk hierbij echter op, dat onder degenen die tot heden hebben geweigerd om het Indonesische staatsburgerschap te aanvaarden, velen zijn, die door gebrek aan voorlichting niet weten welke kant zij uit moeten en zich verkeerde voorstellingen vormen van de consequenties door het aanvaar- den van dit nieuwe burgerschap.

Indedaad hebben tot nu toe vele misverstanden geheesht t.a.v. het Indon. staatsburgerschap. Om te beginnen de taalkwestie. Velen denken, dat wanneer zij Indon. staatsburger worden, zij de Nederlandse taal niet meer mogen spreken of schrijven. Dit is natuurlijk niet waar. Het is echter wel nodig de Bahasa Indonesia te spoedig mogelijk te leren. Ook is een ieder vrij grondwettelijk zijn eigen godsdienst of geloof te behouden en uit te dragen.

Velen denken voorts dat bij aannane van het Indon. staatsburgerschap een verandering noodzakelijk is. Dit is een punt van dispuut geweest in Bandoe. Betia Budi (Dewes Dekker) stond erop, dat bij aanvaarding van het Indon. staatsburgerschap, een verandering een der vereisten zou zijn. Nadrukkelijk echter werd door de Regering verklaard dat dit niet de wens van de Regering is.

Dance en Haren, de cultuurdragende en cultuurverspreidende laag der Indonesische maatschappij heeft een sterk westerse inslag. De zg. "echt eos- tere" gewoonten en ideeën zullen bij deze leidende laag geen beletsel ver- men voor het aannemen van Westerse gebruiken en gewoonten, immers bedoelde groep keertert niet de minste haat of minachting jegens de Westerse cultuur, integendeel, heeft er intense belangstelling voor.

Geachte aanvragen, het is dearen o.l. een gebiedende noodzaak ons in te stellen op het Indon. staatsburgerschap, een burgerschap dat alle staatsgenoten omarmt en oproept het land hunner liefde naar kracht en vermen te dienen.

De oprecht hartelijke aanvaarding van het laatste is de enige vast waard wij volledige politieke medezeggenschap kunnen verkrijgen in het nationaal staatsbestel van Indonesia.

Dit, geachte aanvragen, is de volle overtuiging van de PARTAI INDO NASIONAL, een partij, opgericht om alle Indo-Europeaanen, die Indonesia als hun Vaderland beschouwen, tezamen met hun andere landgenoten, te bren- gen tot een solidaire levensgemeenschap in de jonge Soevereine Indonesische Staat.

De Indo is over het algemeen weinig politiek georiënteerd. Hij kijkt het verschil tussen Indonier en Nederlander meer als een kaste-ver- schil dan als een staatsrechtelijk verschil en het aanvaarden van het warga- burgerschap voelt hij niet als een degeneratie.

Maar het is absoluut essentieel te denken dat een individu enkel en alleen door het superior is boven een ander.

De I.N.P. streeft naar het verdwijnen van een minderheidsgroep, daarbij echter volkomen rekening houdende met de realiteit, nl. dat er tus- sen Indoniers en Indo's altijd een kloof heeft bestaan en dat het vooral op de weg van de Indo's ligt te die kloof te overbruggen. Die overbrugging kan alleen geschieden door de heuning van de Indo's, nl. door het waard en te maken dat hij de Indonesische volksoen als een gelijke beschouwt. Deze overbrugging heuning zal er zijn, indien het Indonesisch staatsburgerschap

zuivere gevoelens, zich daarbij stellende op geheel Indonesisch nationaalistisch standpunt. Eerst dan wanneer de Indo zich volkomen heeft geassimileerd zal hij door het Indonesische Volk als volwaardig Indoneesier worden aanvaard.

Het al dan niet Indoneesier zijn van de Indo wordt aldus niet bepaald door hemzelf, doch door de majoriteit.

Wij kunnen met zekerheid zeggen, dat van Indonesische zijde, sedert enige tijd in verscheidene plaatsen van Indonesia aan de bevolking bij de voorlichting steeds naar voren wordt gebracht, dat zij met alle goedwillende Indonesische Staatsburgers, van welke afkomst dan ook, moeten samenwerken en niet hun sentimenten moeten laten spreken. Dat de argwaan van de autochtone bevolking als gevolg van het koloniale tijdperk, niet één, twee, drie kan worden weggenomen, behoeft geen betoeg.

Onze wnd. Voorzitter, de heer Le Cotey, werd op 25 Juli pto. door President Soekarno ten paleize in audiëntie ontvangen.

Tijdens deze audiëntie onderschreef de President ten volle de mening van de I.N.P. dat vooral de realiteit als richtsnoer moet dienen voor de oplossing van het Indo-vraagstuk.

Het eenzijdig uitdragen van een theorie als bijv. "De Indo is van nature Indoneesier" heeft al heel weinig zin indien deze theorie niet geschraagd wordt door de mening der majoriteit. De oplossing moet daarom gezocht worden in het oprechte streven van beide bevolkingsgroepen elkaar te zoeken, elkaar te vinden en tenslotte elkaar te waarderen", aldus de President.

De Heer Le Cotey richtte vervolgens enige persoonlijke vragen tot de President. Allereerst de vraag of in de jonge staat de Indo-Europeaan als een waardevolle kracht en steun wordt beschouwd? Hierop verklaarde de President:

"Zeer zeker! De Indo, die Indonesia als zijn Vaderland kan en wil aanvaarden, zal een kind des Lands zijn en van harte als zodanig worden aanvaard!"

Op de vraag hoe ZEx. persoonlijk over de I.N.P. dacht, antwoordde de President: "Ik sta zeer sympathiek tegenover het doel en streven van de I.N.P. .... waarvan ik de leden als "Insjaf" beschouw. Ik zou graag aan elke INP-er deze persoonlijke boodschap willen geven .... "Verbreid Uw idealen en rust niet voordat alle Indo's "insjaf" zijn tot heil van ons Vaderland".

Dames en Heren, indien het Indonesisch nationalisme, anti-Nederlands is, dan is zulks alleen jegens iedere vorm van Nederlands kolonialisme, hetgeen begrijpelijk en te billijken is.

In een radiotoespraak tot de Nederlanders, de Indo-Europeaanen en het KNIL zei President Soekarno dan ook o.a. "Wij haten de vreesdelingen niet, ook niet de Nederlanders, laat staan de Indo-Europeaanen enz. Wij hebben de wapenen niet opgenomen, omdat wij de Nederlanders haatten, dâch omdat wij de vrijheid liefhebben. Wij hebben de Nederlanders nooit gehaat, wat wij haten was het Nederlands kolonialisme, zoals wij elk kolonialisme haten". Zich in het bijzonder tot de Indo-Europeaanen richtend, zeide de President: "Indonesia is Uw Vaderland, en als zodanig behoort U tot 'Lands Kinderen'".

Geachte aanwezigen, Inderdaad, Indonesia is Uw Vaderland, en door geboorte en doordat wij met dit land door banden van bloedverwantschap verbonden zijn.

Nederlanders, Indo-Europeaanen, de superioriteitsgedachte behoort thans voorgoed verbannen te worden. Schud elke koloniale gedachte van U af en ook de dwaze rasdiscriminatie die gij zelf niet wilt en waarvan gij vaak het slachtoffer zijt geweest. Sta tegenover een ieder als mens tegenover mens, ongeacht ras. Evenals ieder mens hebt ook gij Uw fouten en zwakheden en het is geen schande eigen zwakheden te erkennen.

Vele moeilijkheden zullen door de Jonge Staat overwonnen moeten worden, doch moeilijkheden zijn er en overwonnen te worden. En met de leidende voormannen van Indonesia als kern der nationale beweging, die wij vol vertrouwen de toekomst voor ons en ons nageslacht in Indonesia tegemoet.

Wederlijk zullen...

Natuurlijk zullen er naast de vele en bereikbare mogelijkheden voor de Indos in Indonesia ook moeilijkheden en teleurstellingen zijn.

Maar Indo-s heb moed, trefseer de moeilijkheden die er zijn en die nog komen zullen. Hoe moeilijker de strijd, hoe schoner de overwinning!

Het is achtenswaardiger als mens onder de mens te leven dan zich te verlagen tot de bekrompen rol van slachtoffer onzer sentimenten.

Laten wij onze beste krachten geven aan ons schone land, dat in de rij der Volkeren een voorname plaats zal innemen.

Laten wij door eendrachtig, schouder aan schouder, samen te werken in het belang van ons zo geliefd Zonneland, spoedig mogen zeggen:

HET LICHT SCHIJNT HIER OVERAL .

Djakarta, 15 Augustus 1950, Garden Hall

PARTAI INDO NASIONAL

De Algemeen Secretaris .

(G.A. Loth)

Djalan Tjikini Raya 68

Tel. 1301 gambir.

Verbinding nr.46.

Nr. 5993.

6.627 08.14
01.122.3 09.1-09.71.

22 JAN. 1951
ACD/101547

18 Januari 1951.

OP
ACD 4C
DAI 6-2-51
PAX 4

Quintus

Schutblad is vernietigd

Ik heb de eer U te berichten, dat naar ~~gans~~ Indonesië is verhuisd :

XI George Richard TOKAYA, geboren te Mr.Cornelis (Ind.) op 15 Januari 1921 (oud leerling van de Rijks Middelbare School voor Tropische Landbouw.

Omtrent de betrokkene is hier het volgende bekend :

Hij was in 1950 afdelingsvertegenwoordiger voor de Indo-Nationale Partij.

Einde.

Aan de Binnenlandse Veiligheidsdienst, Javastraat 68 s Gravenhage.

Duplicaat, bestemd voor de Heer :

2 Januari 1951.

Onderwerp : I.N.P.
(Taylor Weber)

C

w 91958

Vertrouwelijk

6.627	06.333.1
01.12	09.71-09.1
- 3 JAN. 1951 -	
ACD/100 230	

ADP
ADP
DAN 19-1-51
PAR 4

Mede ten gevolge op het dezz. schrijven No. 8383-C-'49 van 21 November 1950, zij medegedeeld, dat naar werd vernomen, de in dat schrijven genoemde Taylor WEBER, wonende te Leiden, verdere personalia onbekend, aanvankelijk voornemens was zijn doctoraal Indisch recht - of een gedeelte daarvan - te doen in de Sundanese taal, welke taal hij goed machtig schijnt te zijn, daar zijn moeder een Sundanese is. Daar het echter niet meer mogelijk is het doctoraal - of een gedeelte daarvan - te doen in het Soendanees of enige andere Indonesische streek-taal, doch alleen in de Indonesische taal, zou hij thans ijverig studeren om zijn doctoraal in deze laatste taal te doen.

Taylor WEBER zou bij zijn studie deze spoed betrachten daar hem van Indonesische zijde de toezegging zou zijn gedaan dat, wanneer hij zijn doctoraal zou hebben gedaan, hij zou worden opgenomen in de Indonesische delegatie bij de Verenigde Naties te Lake Success.

Voorts werd vernomen dat Taylor WEBER, tijdens een receptie, welke onlangs, bij het terugkeren van Mr. Moh. ROEM vanuit Amerika op Backershagen - Wassenaar - werd gehouden, met deze (ROEM) zou hebben gesproken over het Indonesisch-staatsburgerschap - Warga Negara-.

Deze bespreking zou toen zijn gehouden op herhaaldelijk verzoek en aandringen van vele in Nederland verblijvende Indische Nederlanders, die aan Taylor WEBER om inlichtingen zouden hebben gevraagd, welke bestaansmogelijkheden de Indonesische regering aan deze Indische Nederlanders kon toezeggen of garanderen wanneer zij het Indonesisch staatsburgerschap zouden aanvaarden.

Voor zover bekend zou door Moh. ROEM, of zijdens het Hoge Commissariaat voor Indonesië hierop nog geen enkele positieve mededeling of toezegging zijn gedaan.

N.a.v. het vorenstaande, zij verder medegedeeld, dat - aldus werd vernomen - velen van de h.t.l. verblijvende Indische Nederlanders ten zeerste zijn gedesillusionneerd en gelijdelijk aan tot de overtuiging zijn gekomen, dat voor hen de mogelijkheid om zich in Nederland een bestaan te scheppen zo goed als uitgesloten moet worden geacht, daar zij om verschillende redenen niet in het arbeidsproces - kunnen - worden opgenomen.

In verband hiermede zouden de hierbedoelde Indische Nederlanders o.a. ook bij Taylor WEBER in zijn hoedanigheid van voorzitter van de I.N.P., erop hebben aangedrongen nadere inlichtingen in te winnen omtrent de bestaans-mogelijkheden, welke de Indonesische regering aan hen als Warga Negara - Indonesische staatsburgers - zou kunnen bieden. Wanneer de bestaansmogelijkheden om als Warga Negara in het Indonesisch arbeids-proces te worden opgenomen gunstig zouden zijn, zouden meerdere van hen voornemens zijn het Indonesisch staatsburgerschap te aanvaarden, om dan naar Indonesië terug te keren.

De aandacht blijft op deze aangelegenheid gevestigd en zodra hieromtrent iets naders mocht blijken zal daarvan bericht worden gezonden. Einde.

No. 121

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 28 November 1950

No.:C. 97608
Bijl.: 82a
C.XI. TA.3.
Betr.: Taylor Weber (I.N.P.)

VERTROUWELIJK

Hierbij doe ik U ter kennisneming toekomen een rapport van de Inlichtingendienst der Gemeentepolitie te Amsterdam van 21 November j.l., no.8383 C - '49, handelende over de in hoofde deses genoemde persoon.

Ter bekorting moge naar de inhoud daarvan verwezen worden.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Jhr Mr W.J.Th.Serraris

Aan de Heer
Hoofdecommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

Onderwerp: I.N.P.
(Taylor Weber).

21 November 1950.

16.323.1.
09.71-05.4

6.627
07.12

OP KAART
ACD/42
DAI/21.12.50
PAR: 4

Vertrouwelijk

22 NOV. 1950
ACD/97608

oide

Mede ten verfolge op het dezerzijds schrijven No. 8383 B-49 van 26 October 1950 - Uw schrijven No. 91958 van 4 September 1950 - zij medegedeeld, dat de te Leiden woonachtige voorzitter van de "Indo Nationale Partij", genaamd Taylor Weber, sedert enige tijd ijverig zou studeren, om zo spoedig mogelijk zijn "Mr" titel te behalen.

Nadat hij zijn studie zal hebben voltooid zou hij voornemens zijn naar Frankrijk te vertrekken, om zich daar verder te bekwamen voor opname in de diplomatische dienst van de Republiek Indonesië.

Hoewel de voormalige Hoge Commissaris voor Indonesië te den Haag, Mr. Moh. ROEM, in verband met de scheuring welke zich in de "I.N.P." in Indonesië heeft voltrokken, Taylor Weber vd. zou hebben aangeraden zich voorlopig niet meer met de politiek in te laten, daar hij anders weleens naar Indonesië zou kunnen worden teruggezonden, blijft Taylor Weber een bepaalde activiteit aan de dag leggen, om in Nederland verblijvende Indische-Nederlanders te bewegen, het Indonesische-Staatsburgerschap - Warga Negara - te aanvaarden.

*dit komt van het
Taylor Weber
d. 21.12.50*

Naar verluidt zou hij o.a. voor dit doel herhaaldelijk het woonkamp aan de Bezuidenhoutseweg, te den Haag, bezoeken, waar Indische Nederlanders zijn ondergebracht, om te trachten deze Indische-Nederlanders te bewegen Indonesisch-Staatsburger te worden.

V. B. Banta

Tot dusver - aldus werd vernomen - zou het Taylor Weber zijn gelukt, een aldaar ondergebrachte vrouw te bewegen het Indonesisch Staatsburgerschap te aanvaarden.

De naam van deze vrouw is niet bekend. Deze zou echter met een Nederlands militair vanuit Indonesië naar Nederland zijn gekomen, waar bleek, dat deze militair reeds was gehuwd. Hierdoor was deze vrouw dermate gedesillusionneerd, dat zij gemakkelijk door Taylor Weber kon worden overgehaald het Indonesisch Staatsburgerschap te aanvaarden. Einde.

No. 131

GEHEIM

Verbinding: No.12
Doss.205/16
Onderwerp: I.N.P.

26 October 1950

6.627
05.10
28 OCT. 1950
ACD/95816

Dr. Heug

OK.
ALD 40
DATE 21-10-50
PAR: A.

B.O.S. van 4 September 1950
en 17 October 1950 No.91958
M.v.B.Z.

Naar aanleiding van nevenvermelde brieven wordt mede-
gedeeld, dat terzake tot heden geen inlichtingen konden wor-
den verkregen. (einde)

ms

No. 8383 B -'49.

26 October 1950.

Uw schrijven No. 91958
van 4 September 1950 en
kopie No. 91958 van 17
October 1950.-

Onderwerp: Betr. I.N.P.

4c
21-12-50
4.

6.627
0.12

6.627
15.130
28 OCT. 1950
~~11.11.50~~
ACD 95815

Vertrouwelijk

A. dan

In antwoord op de bovenaangehaalde brieven, zij medege-
deeld, dat dezerzijds tot heden geen nadere gegevens konden
worden verkregen omtrent een vergadering van de: "Indo Na-
tionale Partij", welke op 24 Augustus 1950 te Leiden ten
huyze van de voorzitter der I.N.P. met name, Taylor WEBER
zou zijn gehouden. Einde.

6.131

0. 3.

Betreft: I.N.P.

91958
G e h e i m.

6.62
07.12

L.D. 2155 2.
10 OCT. 1950

OF TAAR
NO 4C
D.A. 11-11-50
PAR. U

Naar aanleiding van Uw schrijven d. d. 4 September 1950, No. 91958, inzake de Indo Nationale Partij, wordt gerapporteerd:

Leiden

Louis TAYLOR WEBER, geboren te Tasikmalaja, 12 Mei 1923, wonende te Leiden, Cobetstraat 42, is vertegenwoordiger van de I.N.P. in Nederland. Dezerzijds werd zulks aan U gerapporteerd d.d. 13 Juni 1950, naar aanleiding van Uw schrijven d.d. 2 Mei 1950, No. 83316. De bijeenkomsten dezer Partij worden uitsluitend ten huize van de leden gehouden. Bij bovengenoemde TAYLOR WEBER komen enige malen per week leden van de I.N.P. bij elkaar. Het is zeer wel mogelijk, dat de afdelingsbesturen van die Partij op 24 Augustus 1950 een bijeenkomst hebben gehouden te zinnen huize. Aangaande het aldaar besprokene is dezerzijds niets bekend.

Leiden, 9 October 1950.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 17 October 1950

No.: C. 91958
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: I.N.P.

UITGEROEP

GEHEIM

Ik moge U om bericht verzoeken op mijn geheim schrij-
ven van 4 September j.l., no.91958, handelende over het in
hoofde dezes genoemde onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

4 a/95815
Dr P.J.Platteel

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
AMSTERDAM.

Rappel: 20-11-'50

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 17 October 1950

No.: C.91958
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: I.N.P.

GEHEIM

Ik moge U om bericht verzoeken op mijn geheim schrijven van 4 September j.l., No.91958, handelende over het in hoofde dezes genoemde onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

2/95P16
Dr P.J.Platteel

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

Rappel: *20-11-50*

's-Gravenhage, 4 September 1950

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBOKT

No.: C. 91958
Bijl.: Gene
C.XI, TA.# 6.
Betr.: I.N.P.

GENE

Uit goede bron is vernomen, dat op 24 Augustus j.l. door de afdelingsbesturen van de Indo Nationale Partij een bijeenkomst is gehouden te Leiden ten huise van de voorzitter van de Leidse afdeling, met name Taylor HEER.

Ik moge U verzoeken mij terzake zo mogelijk wel te willen inlichten.

MET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

a/95015
Hammond

AAN:
De Over Hoofdecommissaris v. Politie,
te AMSTERDAM.
De Heer Hoofdecommissaris v. Politie,
te 'S-GRAVENHAGE.
De Heer Commissaris van Politie,
te LEIDEN.

a/95016

Jhr Mr W. J. Th. Gerrits

a/94408

Rappel: 10 - 10 - 50

RAPPORT VAN C.XI.

OP KAART
ACD/4C
DAT: 31 '50
PAR: 2

6.627
07.122.3

6.627
05.11.3
30 AUG. 1950
ACD/91958

Betr.: Bijeenkomst afdelings-
besturen van de I.N.P.

Uit goede bron vernomen, dat op 24 Augustus 1950 door de afdelingsbesturen van de I.N.P. te Leiden een bijeenkomst is gehouden, bij de voorzitter van de Leidse afdeling met name Taylor WEBER.

De vergadering zou uitgeschreven zijn naar aanleiding van het bericht, dat de groepen die zich in Indonesië van de I.N.P. hebben afgescheiden zich weer zouden hebben aaneengesloten, in het besef als een grotere partij meer te kunnen bereiken.

Verzoeken te agenderen en terug aan C.XI.

C.XI, 28-8-1950.

UITTREKSEL

Uit : Maandoverzicht 9
 Ag.no.: L.S.406
 Voor : OD.1601.

De communisten in partij- en mantelorganisaties (o.a. E.V.C., A.N.J.V. en N.V.B.) hebben de vroeger gesignaleerde Schoonhoven-actie opgerakeld. De berechting in hoger beroep van een Nederlandse deserteur in Indonesië werd aanleiding tot het voeren van nieuwe agitatie. Op 26 September j.l. diende deze strafzaak contra Piet van Stavereen voor het Hoog Militair Gerechtshof te 's-Gravenhage. In De Waarheid werd op 7 September de actie voor zijn vrijlating ingeleid. "Nog 7 jaren moet Piet van Stavereen (de vriend der Indonesiërs) zitten", luidde de kop van een beschouwing, waarin bedoelde deserteur werd beschreven als een voortreffelijk vredesstrijder. Op 14 Juni 1947 liep hij over de demarcatielijn naar het Republikeins gebied. "De lange blonde jongen, die toch heus wel als Nederlander tussen de Indonesiërs viel te herkennen, bewoog zich in die dagen vrij door de Republiek. Hij was één van de beste ambassadeurs van ons volk en hielp mee aan de vreedzame opbouw van Indonesië". Het Nederlandse volk, aldus de C.P.N.-krant, wil niet, dat Piet van Stavereen en de Schoonhoven-jongens nog langer opgesloten blijven. Moties, telegrammen, brieven en kaarten zouden die wil tot uitdrukking moeten brengen. De E.V.C. zond vóór de behandeling in hoger beroep een schrijven aan de Advocaat-Fiscaal van Land- en Zeemacht te Den Haag. Deze 24-jarige, zo luidde het in bedoelde brief, is tot zulk een lange opsluiting veroordeeld, omdat hij geweigerd heeft zijn Indonesische vrienden op wrede wijze te vermoorden, omdat hij geen oorlog maar vrede wenst.

Bij de behandeling in hoger beroep gaven de communisten blijk van hun tegenwoordigheid. Omstreeks 20 personen zongen buiten het gebouw socialistische liederen. Deze demonstranten werden door de politie verwijderd. Op 10 October publiceerde de pers, w.o. "De Waarheid", het vonnis in hoger beroep (opnieuw 7 jaar). Verwacht kan worden, dat deze zaak voor de eerstkomende tijd nog uitgangspunt zal blijven voor een beperkte Schoonhoven-actie.

o.D

1601

o.D

1601

Jawa Bode 15 Juli 1950-

„Indo-Europeanen zijn van nature Indonesier”

Nieuwe Indo-partij eist gelijke rechten

ER is een nieuwe partij opgericht die zich Partai Demokrasi Indo, „Indo Democratische Partij”, noemt, en een afsplitsing betekent van een viertal hoofdbestuurleden van de Indo Nationale Partij. Deze leden zijn: J. P. Snel, G. J. Claesen, mr. P. Wenbata en mr. R. Heyden, allen eertijds oprichters van de Indo Nationale Partij.

„Alle indergeborenen komt landskinderen het onbetwistbare recht toe op het staatsgenootschap, d.i. de nationaliteit van Indonesië. De Indo-Europeanen vormen derhalve, als de Javanen, Sundaëzen, Madurezen, Bataks, enz., een integreerend deel van het Indonesische volk, evenzo de Indo-Chinezen en de Indo-Arabieren. De Indo-Europeanen zijn dus van nature Indonesiërs.

In het vrije Indonesië, dat tot grondslag heeft de erkenning van de Goddelijke Almacht, van humaniteit, nationaal besef, democratie en sociale rechtvaardigheid — de Pantjasila — is het bestaan van tweederangs Indonesiërs een belediging voor zulk een moderne democratische rechtsstaat, aldus de bekendmaking van de Partij.

Geen minderheden

De Eenheidsstaat Republiek Indonesia, geproclameerd op 17 Augustus 1945, zal slechts één groep staatsgenoten, Indonesiërs geheten, bestaan. Waar dus geen plaats is voor minderheidsgroepen.

Deze rechtsstaat, — Irian inbegrepen — dient de fundamentele rechten, plichten en

vrijheden van alle Indonesiërs constitutioneel te erkennen, terwijl de uitoefening hiervan in feite wordt verwezenlijkt. Dit houdt tevens in, dat ook Indonesiërs van zowel Europese als Chinese en Arabische afkomst in principe gelijke rechten op de grond verkrijgen.

Alle ambten, ook dat van het Presidentschap, moeten slechts door Indonesiërs bekleed kunnen worden, ongeacht afkomst, ras of geloof.

Handwritten notes:
C XI 4/10
C XI 11/10
1601
Aca
C XI
20/10

„Indo moet volwaardig staatsburger worden”

I.N.P. streeft verdwijnen van discriminatie na

„ONZE beweging is er van overtuigd, dat negentig procent van de Indo-Europeaanen op de duur het Indonesisch staatsburgerschap zal aanvaarden, ongeacht welke denkbeelden zij hierover thans koesteren”, aldus verklaarde de waarnemend voorzitter van de Indo Nationale Partij, de heer Ch. R. le Cotey tijdens een Donderdag te Djakarta gehouden bijeenkomst.

„De Indo is over het algemeen weinig politiek georiënteerd. Hij ziet het verschil tussen Indonesiërs en Nederlanders meer als een kasteelverschil dan als een staatkundig verschil en het aanvaarden van het warganegara-schap voelt hij als een afdaling. Hij wenst tot elke prijs zijn Nederlandse nationaliteit te behouden, waarbij hij niet beseft dat Indonesië zijn geboortegrond, zijn ware vaderland is.

Dit zal de Indo echter eens gaan beseffen en dan zal zeker 90 procent van deze groep het Indonesische staatsburgerschap aanvaarden. Met dit voor ogen werkt de Indo Nationale Partij om de Indo groep als volwaardige staatsburgers acceptabel te maken in de ogen van het Indonesische volk.”

De heer Le Cotey zette uiteen, dat het eenvoudig is, zich Indonesisch staatsburger te noemen, doch dit betekent nog niet dat men door het Indonesische volk als volwaardig burger wordt aanvaardt. „En dit”, aldus de spreker, „kan slechts worden bereikt door de oprechte wil te tonen als Indonesisch staatsburger te worden beschouwd. Het al dan niet Indonester zijn van de Indo wordt niet bepaald door hemzelf, doch door de majoriteit”.

De heer Le Cotey verklaarde, dat de I.N.P. geen politieke partij is. Men werkt weliswaar op politiek gebied, doch slechts om de discriminatie te doen verdwijnen, om tot een volledige oplossing van de Indo-groep in het Indonesische volk te geraken. De partij heeft dan ook slechts een tijdelijk karakter, hetgeen in de naam naar voren komt.

Met betrekking tot het uittreden van de hoofdbestuurders J. P. Snel en C. J. Claessen uit de partij, verklaarde de heer Le Cotey, dat er sinds enkele maanden een controverse was gerezen tussen deze heren en het hoofdbestuur met betrekking tot het begrip „assimilatie”. Er was besloten dit geschil voor te leggen aan het binnenkort te houden congres en in afwachting van een door dit congres te geven uitspraak zouden

beide partijen zich onthouden van enige actie. „De heren Snel en Claessen hebben evenwel op een persconferentie, die zij belegden zonder het hoofdbestuur er in te kennen, een uiteenzetting gegeven van hun denkbeelden en op grond van dit in-disciplinaire gedrag is hun verzoekt, hun mandaat ter beschikking te stellen, hetgeen is geschied”.

De heer Le Cotey deelde mede, dat deze „zuivering” een versterking voor de partij betekende, omdat thans het dualisme is verdwenen, waardoor vruchtbaarder, sneller en directer werk mogelijk is.

Desgevraagd deelde de heer Le Cotey nog mede, dat de partij thans ongeveer 480 leden telt.

Handwritten notes:
C. J. Claessen
J. P. Snel
28/10

C XI
Koninkrijk *C XI* *sta*

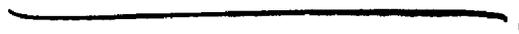
Indo Nationale Party

Indo-Europeanen die zich hebben afge-
scheiden van de Indo Nationale Partij
zijn overgegaan tot oprichting van een
nieuwe partij die geen Nederlandse
maar een Indonesische naam draagt, na-
melijk Partij Demokrasi Indo. Aan het
program is ontleend: Alle hierschorenen
komt als landskinderen het onbetwis-
baar recht op het staatsgenootschap toe
dat is de nationaliteit van Indonesia. De
Indo-Europeanen vormen een integrerend
deel van het Indonesische volk. Ze zijn
van nature Indonesiërs.

→ in Indonesië

Leiders van deze nieuwe partij zijn de
heren J. B. Snel, G. J. Claesen, mr. P.
Werba en mr. R. Heijden.

Mein Comat van
5 Augustus 1950

ACD
11.001.1601
C XI
26/1

GELANGGANG MERDEKA

Tahun I No. 1 Maret 1950

ISI

Rahula: DE REVOLUTIE IS NOG NIET TEN EINDE

Kembang Terong: EEN VRAAG, EEN ANTWOORD

A. Haviel: MASAALAH HIDUP INDONESIA

Rahula: ALGEMENE OPMERKINGEN OVER DE INDO-EUROPEAAN.

Suroso: KEMANAKAH KAU INDONESIA?

SURAT DARI INDONESIA

MEMBUKA GELANGGANG

Gelanggang Merdeka terbit berkat kerdjasama perkumpulan-perkumpulan yang menjetudjui usaha menjelenggarakan suatu alat yang dapat menjatakan serta mengukur fikiran, pendapat, usaha, pendek kata: kehidupan djiwa kalangan peladjar warga Indonesia dalam perantauan.

Kami insaf bahwa dalam perdjalan *Gelanggang Merdeka* nanti barangkali sering-sering ia akan terlibat dalam perkelahian sengit membela njawa terhadap antjaman paling besar, yakni kedangkalan fikiran dan kelemahan djiwa masjarakat peladjar Indonesia dalam perantauan. Memang itulah yang harus diberantas, dan hendaknja semua ini dipandang sebagai suatu usaha sederhana tetapi tulus kedjurusan itu.

Maka kami adjak sekalian peladjar Indonesia untuk turut memelihara serta menjempurnakan gelanggang ini, bukan untuk siapa-siapa melainkan untuk keperluan kita sendiri.

Redaksi

De Revolutie
is nog niet ten einde!

Indonesia Merdeka! Indonesia soeverein!
Een gevoel van opluchting en van dankbaarheid om de verkregen gerechtigheid en om het eind van zoveel misère maakte zich meester van Indonesiërs en Nederlanders. Een verraderlijk gevoel echter, dat met de handdruk van H. M. Koningin Juliana aan Z. E. Premier Drs. Moh. Hatta velen de ogen toedeed, vele harten vrede gaf en velen ertoe bracht met vol vertrouwen de toekomst tegemoet te zien. Maar zoals in China gedurende de laatste decennia de leus van Chung San (Dr. Sun Yat Sen) klonk, zo klinkt die nog voor vrijwel geheel Azië en zeker ook voor Indonesia: „Ke ming sang hwee cheng k'ung” — „De revolutie is nog niet ten einde”!

Ook wij — ver van ons Vaderland — moeten onze ogen niet willen sluiten voor de reële feiten. Het is nog lang niet in orde met Indonesia. Ge zult thans dadelijk denken aan Kap. Westerling en de opstanden door de A.P.R.A. en Darul Islam gemaakt. Er is thans hierover reeds zoveel geschreven, dat ik U slechts wil verwijzen naar hetgeen in de N.R.C., Groene en Vrij Nederland heeft gestaan.

Doch ook hier blijkt wederom de tekortkoming aan volhardendheid in de vrijheidsstrijd van ons volk. Door diezelfde bovenomschreven handdruk sluit men de ogen en wendt men zich af bij de gedachte aan een eventuele verder strekkende revolutie. „De tijd van revolutie is thans toch ten einde? Nu moeten we ons toch bezighouden met de evolutie, teneinde Indonesia op een hoger plan te brengen!” vraagt men zich wellicht af.

Jawel waarde lezer(res), de tijd van evolutie is reeds lang begonnen — het streven naar het betere, het hogere, was er reeds tijdens de strijd die we voerden voor onze onafhankelijkheid. Doch vergeet U niet, dat daarmee de revolutie niet ten einde is. Nog moeten we vechten — vechten tegen individualisten, die een bedreiging vormen voor geheel Indonesia — vechten met ons gehele „IK”!

Niet alleen Westerling en zij, die door zijn mooie woorden worden meegesleurd in het door hem geschilderde „Eden”, vormen het gevaar voor Indonesia. Er is nog veel meer, en nog veel ergers, dat Indonesia bedreigt in haar bestaan. Zonder te weten zijn we allen een dankbare marionet van die „duivel van Indonesia”, zodra we onze strijd lust voor dat kostelijke bezit: 100% kemerdekaän laten varen. Niet alleen de regering van de R.I.S., doch elk individu is mede aansprakelijk voor het niet bereiken van ons algemene doel! Wij allen behoren één

voor één sterk te staan in onze schoenen en mocht onze regering in bepaalde gevallen wijfelachtig zijn, dan moet zij weten, dat haar onderdanen sterk staan en dus achter haar een (vooral moreel) strijdbare kracht staat.

Wij mogen niet verzwakken in onze strijdlust, in onze „revolutionnaire geest”. Voortdurende waakzaamheid is geboden. Mag ik U een voorbeeld noemen? Herinnert U zich die misdadigers (zowel Nederlanders als Indonesiërs), die nu maar niet meer voor de rechtbank behoeven te verschijnen, aangezien de soevereiniteits-overdracht toch reeds een feit was en hun misdaden in verband stonden met onrechtmatige daden, bedreven gedurende die tijden van strubbelingen tussen de ene of andere partij? Er was thans immers vrede tussen Nederland en O Indonesia! Jawel, maar deze vrede vaagt niet weg, dat bovengenoemden misdadigers blijven en gestraft behoren te worden! Laten we voorzichtig zijn: Uit zulke „misdadigers” kunnen „Westerlingetjes” voortspuiten! Neen, op zo'n manier komen we niet verder. Nu nog — en steeds weer — moeten wij op onze hoede blijven. Het ziet er voor Indonesia niet zo rooskleurig uit, als ogenschijnlijk wel leek. De Republiek Indonesia (thans deelstaat) heeft het doel nog niet geheel bereikt!

100% merdeka! Ja — de jure! De facto ook — ogenschijnlijk. Hoe staat het met Nieuw Guinea en met de financieel-economische verdragen? Neen, Indonesia moet verder in haar strijd naar volkomen onafhankelijkheid. Geen strijd met geweld. Geen Westerling manieren. Doch de strijd ter bereiking van het eens (17 Aug. 1945) gestelde doel! Undang-undang dasar pasal 1 zegt:

Negara Indonesia ialah negara *kesatuan* jang berbentuk Republik. Kedaulatan adalah *ditangan* rakjat dan dilakukan sepenuhnya oleh Madjelis Permusjawaratan Rakjat.

O Ja, waarde lezer(es), ook U bent één van ons en het is Uw morele plicht, het beste ervan te maken!

Er is nog van alles te maken, want: „Ke ming sang hwee cheng k'ung!”

Amsterdam, 7 Februari 1950.

Lin Yu Pe

★

Een vraag, een antwoord

De eerste organen van ons zelfstandig volkslichaam zijn begonnen zich te bezinnen over de vraag: „Wat nu?”
Deze vraag stelt elk van ons zich meermalen en ook een volk als col-

lectiviteit van individuen komt hiervoor te staan. Voor een antwoord gegeven kan worden moet dan eerst duidelijk zijn wat het gestelde doel is, om de keuze te kunnen bepalen uit de mogelijkheden die op het ogenblik bekend zijn, en om eventueel nieuwe wegen te zoeken dan wel oude dusdanig te verbeteren dat zij beter voldoen aan de gestelde eisen.

De preambule van de voorlopige constitutie van de R.I.S. kondigt het bereiken van het eerste deel, de onafhankelijkheid, aan en neemt als een volgende stap: . . . het geluk te verwezenlijken van welvaart, vrede en vrijheid.

Laat dit slechts een stap zijn op de weg naar het bereiken van volkomen harmonie met de oorsprong van alle zijn, er zullen slechts weinigen de hoop koesteren dit stadium te bereiken zonder de materiële basis, geformuleerd in de woorden: . . . Welvaart, Vrede en Vrijheid.

Voor een volk is welvaart zonder vrede niet wel denkbaar, evenmin als vrede zonder vrijheid; misschien zijn deze begrippen voor een individu los van elkaar bestaanbaar, maar in ieder geval zal slechts de tot werkelijkheid gebrachte combinatie van deze drie idealen de meest geschikte basis voor alle verdere geestelijke vooruitgang vormen. Als volk hebben we de onafhankelijkheid verworven, dat is dus de vrijheid te beslissen over eigen wel en wee als zodanig, met inachtname van de spelregels die daar momenteel voor gelden, welke dan voornamelijk betrekking hebben op het streven naar welvaart en macht in groter verband. Dit verworven recht op de politieke vrijheid impliceert de plicht tot het gunnen van die vrijheid aan andere volken en aan het individu, sterker nog, het houdt hulp aan volken en individuën in, teneinde die vrijheid te behouden, of te verwerven hoezeer ook het medewerken aan het bewaren of tot stand brengen van de vrede beschouwd kan worden als het gunnen van de genoemde politieke vrijheid aan andere volken en individuën.

Ondanks de onvolkomenheden, zowel extern als intern, op het gebied van vrijheid en vrede, welke op dit ogenblik nog te bestrijden vallen, is het toch in de eerste plaats de welvaart en indirect dus de sociale omstandigheden welke op dit moment de meeste aandacht verdienen, (een „buccaneering Westerling” en de noodzaak voor diverse ondernemingen aparte „belastingen” te betalen hebben mede in deze sociale toestanden een grond). En het is waarschijnlijk ook wel zo dat door het lage welvaartspeil een gunstige voedingsbodem wordt gevormd voor die stromingen welke dit peil omhoog trachten te brengen, zelfs als daarbij de waardering van de mens als individu tot nul wordt teruggebracht. Bovendien is het nog de vraag of de wijze waarop dit

opvijzelen van het werkelijke inkomen per hoofd van de bevolking gedacht wordt, wel de beste is, met andere woorden of inderdaad een geleide economie altijd en in alle opzichten wenselijk of het meest efficiënt is. Hoe dit alles ook zijn moge, het heeft geen zin te verbloemen dat er nog zeer vele onvolkomenheden kleven aan ons volksbestaan, en het is waarschijnlijk wel een te aanvaarden opvatting dat het verbeteren van de heersende toestanden een eerste en alles overheersende eis is, willen we niet de kans lopen dat de zo pas moeizaam verworven vrede en vrijheid vernietigd worden door veronachtzaming van o.a. de bovengenoemde moeilijkheden.

Dit alles is goed en wel, maar men zal geneigd zijn te zeggen: „Wij zijn er immers niet bij, en we kunnen er dus niets aan doen!” Hoe ze dat allemaal willen uitdokteren moeten ze zelf maar zien, wij studeren en daarmee uit.” Dit zou een antwoord kunnen zijn op de aan ons gestelde vraag, als tenminste deze vraag: „Wat nu” ook bij ons is opgekomen doordat er nog voldoende nationaal verantwoordelijkheidsbesef bij ons bestond. Het is nu alleen de vraag of dit besef wel voldoende diep geworteld is om de neiging te voelen toch te proberen op de een of andere wijze positief mee te werken aan de consolidatie van ons onafhankelijk volksbestaan, ondanks de betrekkelijk losgeslagen positie ten opzichte van Indonesië die hier door de meesten wordt ingenomen.

Voelt men die neiging wel dan is dus de volgende vraag op welke wijze gewerkt kan worden aan die veiligstelling, ook en zelfs juist tijdens de studie. Om te beginnen zou men dat individueel kunnen doen door zich bij elk leerstuk af te gaan vragen of de geleerde theorieën ook thuis van toepassing zouden kunnen zijn, welke de eventuele verschillen en overeenkomsten zijn op het speciale bestudeerde gebied en hoe ver die gaan en of er misschien een andere formulering of een ander

Wuitgangspunt van node is. Dit zal voor iedere studerende de beste methode zijn om zichzelf zo geschikt te maken voor de hem of haar wachtende taak op het gekozen speciale gebied, er moet nu eenmaal een werkverdeling zijn om de grootste voordelen te kunnen putten uit alle speciale kennis, maar er is een bezwaar aan verbonden, en dat bezwaar zou het analytische genoemd kunnen worden omdat het ontstaan is door de analyse van het complex van menselijke ervaringen. Om dit bezwaar op te kunnen heffen, om anders gezegd weer de grote familie te kunnen vormen die elk volk eigenlijk toch behoort te zijn en die ook de mensheid als geheel behoort te worden, is er weer een synthese nodig, een coördinatie of hoe het ook genoemd wil worden, van al die speciale kennis. En door die synthese van kennis in kringen of verenigingen of kransjes en de daardoor bevorderde uit-

wisseling van gedachten en ideeën moet het mogelijk zijn een beter begrip te vormen, bij de deelnemers niet alleen maar ook bij de toeschouwers, ons volk, waarmee tegelijk bereikt is wat we wilden, meewerken aan de verankering van de voorwaarden voor alle vooruitgang ... Welvaart, Vrede en Vrijheid. De op dit ogenblik bestaande verenigingen hebben een eigen taak op het gebied van ontspanning, politiek of wat dan ook, maar de wetenschap kan zich niet aan de bestaande begrenzingen houden zonder te verwateren en het is daarom dat gepleit wordt voor een meer collectieve aanpak van het probleem. Anders uitgedrukt is het dus nodig dat naast de individuele specialisatie een collectieve coördinatie van de vakspecialisten komt, daarnaast een samenwerking tussen de verschillende takken van wetenschap en daardoor het handjevol academici dat wij rijk zijn of in de naaste toekomst zullen worden zo voordelig mogelijk te kunnen gebruiken voor ons doel.

Maar elke samenwerking moet geleerd worden, elke sportploeg moet met elkaar oefenen steeds weer oefenen, en die oefentijd is de studietijd, dus, willen wij later niet ervaren dat er fouten worden gemaakt door gebrek aan samenspel dan is het nodig, broodnodig zelfs om nu, juist nu al te beginnen met ons collectief te bezinnen over de in de groep naar voren gebrachte vraagstukken. Het doet er niet toe hoe slecht het gedaan wordt, het doet er niet toe hoeveel fouten er gemaakt worden, het doet er niet toe wie vragen zal opwerpen, beantwoorden of wat er gevraagd of gezegd zal worden, het gaat er alleen maar om dat er gevraagd, gezegd en vooral gedacht of gezegd zal worden over alle middelen om mee te werken aan de bevordering van onze drie punten, op elk gebied, want er is geen een tak van wetenschap die niet het een of andere praktische nut heeft, waardoor een invloed wordt uitgeoefend op de samenleving en dus op de sociale structuur.

„Wat nu?” was een vraag; een antwoord en een dringend verzoek is om alle vooroordelen, alle grenzen van gewoonte en behaaglijkheid gering te achten bij de noodzaak om samen te leren, samen te denken, samen te spreken, samen te werken en nu, juist nu, en vooral nu mee te werken al aan de opbouw van Indonesië, omdat, zoals „The Economist” zegt na een opsomming van allerhande moeilijkheden en gevaren: But none of this should excuse the Indonesians themselves from putting all their strength and political good sense into the work of reviving a country which is now their own.¹⁾

Kembang Terong

¹⁾ Uit „The Economist” van 28 Jan. 1950, blz. 180, laatste alinea.

Masaalah Hidup Indonesia

Sedjak pengembalian kedaulatan negara, sebagai hasil perdjungan dan pengorbanan rakjat, jang berturut2 telah menghasilkan nasakah2 Linggadjadi, Renville dan schirnja melahirkan Persetudjuan Medja Bundar. Dalam masa jang pendek ini banjak telah harapan dan idam2an orang banjak di Indonesia tidak menemui pemenuhanja sebagai diharapkan bermula.

Setain dari segelongan kaum politici, rakjat biasa sedjak semula 1 menantikan kemerdekaan negara bukan sebagai suatu langkah kearah kemungkinan perbaikan nasib dan kemakmuran, tetapi sebagai schir segala penderitaan dan pengorbanan, jang telah ditanggunganja dengan rela.

Dalam masa empat tahun belakangan ini, untuk pertama kali sepanjang sedjarah bangsa Indonesia, terdapat suatu kesatuan gerakan dan tindakan jang hanja mungkin oleh desakan masa serta persangkaan bahwa tudjuan sebenarnja telah dekat dan akan tertjapai kemerdekaan. Tegasnja, rakjat banjak hanja ikut mendukung dan mendorong seluruh perdjungan nasional oleh harapan jang reeel: perbaikan nasib, dan hentinja kemiskinan.

Akan tetapi — perbaikan nasib jang dinantizkan oleh orang banjak sebagai hasil pengorbanannja itu tak tampak sedikitpun djua. Mungkin perbedaan2 ketjil ada : berkibarnja sang Merah-Putih, berkelia-rannja pradjurit2 T.N.I. — akan tetapi ini hanja agak djelas tampak dikota2 dan tidak, bahkan tidak benar2 didesaz. Tetapi perobahan2 njata, lagi dalam bagi mata rakjat umum agaknja belum ada, bahkan memang tak mungkin akan ada. Sebagai diketahui, rakjat 2 banjak Indonesia masih tergolong jang tak pandai mambatja dan menulis, sehingga bagi mereka segala ukuran hanjalah keadaan jang njata, terlepas dari dan tak mudah terpengaruh oleh sembojan2 dan progaganda. Oleh karena itu harapan mereka jang menjamakan arti "Kermerdekaan" dengan "hentinja kemiskinan" masa ini akan menemui keketjewaatan dan kemasjgulan.

Keadaan demikian untuk sementara waktu barangkali tidak mengakibatkan hal2 jang tak diinginkan, akan tetapi mungkin pula melahirkan suatu rasa ketjewa jang akan mendjadi rasa djengkel dan semangat tak atjuh, bahkan djuga semangat apathie pada achirnja. Gambaran sebagai diatas tentu tak dapat disesuaikan kepada mereka — suatu golongan jang sangat ketjil, dan boleh dikatakan agak terpentjil dari perhubungan dengan rakjat umum — jang oleh perpinn-

dahan kedaulatan mendapatkan perbaikan kedudukan dan pangkat, agaknya djuga tidak bagi mereka jang belum mendapatkan hal demikian, tetapi sedjak sekarang telah penuh dengan lamunan bahwa masanja akan datang nanti!

Djika lukisan diatas ternjata tak begitu djauh dari keadaan njata, agaknya ini tak dapat disalahkan benar kepada pengemudi2 negara dimasa2 lampau, walaupun dapat djuga dimadjukan, bahwa dalam masa jang sudah2 terlampau kurang diberi penerangan, bahwa per-djuangan rakjat, kemiskinan dan penderitaan tak henti dengan tertjapainja kemerdekaan, bahkan sebaliknya, bahwa masa kemerdekaan tak lain hanja landjutan untuk bertahun2 dari masa penderitaan.

Diatas telah diterakan bahwa kesatuan jang terdapat, dalam gerakan selama empat tahun jang lampau, terutama didorongkan oleh persangkaan umum bahwa penderitaan takkan lama. Selandjutnja bahwa tidak adanja "achir per-djuangan" dalam "kemerdekaan" itu mungkin menghasilkan kembali "apathie", atau setidaknya ketidaktjuaan pada rakjat umum.

Kalau kita kembali kedalam masa lampau akan kelihatan bahwa semangat "tak atjuh" terhadap kepentingan sebagai bangsa adalah salah suatu sifat, sehingga pernah orang2 Barat mengatakan bahwa bangsa Indonesia adalah suatu bangsa jang "indolent". Ini tak dapat disalahkan — maupun kepada mereka jang mengatakan demikian ini, ataupun kepada rakjat sendiri dengan mempunjai sifat demikian — oleh karena kedjadian ini hanjalah akibat dari suatu pemerintahan djadjahan, jang mematikan segala kehendak bertindak dari bawah. Disamping itu akan kelihatan pula — djuga sebagai akibat dari sistim "pengendalian dari atas" selama masa kolonial — semangat "menanti" segala jang akan titik dari atas. Mungkin akan lebih baik keadaan djika sifat kedua ini mengatasi sifat pertama, oleh karena semangat menanti djuga berarti adanja kemauan bertindak dan ikut bekerdja djika telah mendapat perintah dari atas.

Akan tetapi dalam suatu negara merdeka kedua sifat ini akan berarti hantjurnja kembali kemerdekaan, karena tak adanja inisiatip jang sangat dibutuhkan untuk pembangunan.

Segolongan kaum budaja dimasa pendjadjahan menjalahkan adanja semangat menanti dan tak atjuh pada rakjat dizaman jang lampau itu kepada pendirian bathin jang umum terdapat di Timur, j.i. pendirian menjesuaikan diri dengan alam luas ("harmonizing mentality"). Oleh karena itu golongan budaja ini menghendaki — supaja massa dapat diaktipir — supaja dasar pendirian bathin demikian ini

dihapuskan dan diganti dengan pandangan hidup setjara Barat: rasionalisme dan individualisme.

Akan tetapi djika kita tindjau kembali kedalam sedjarah bangsa Indonesia njata bahwa pandangan hidup sebagai terdapat di Timur hanjalah hasil daripada keadaan dan susunan masjarakat: bermula suatu masjarakat feodal dengan radjaz jang mahakuasa atas hidup-mati dan kemakmuran rakjatnja, jang hendak menjusun segala2nja dari atas; kemudian disambung pula oleh berabad2 pendjadjahan jang tidak menghendaki inisiatip "dari bawah" oleh karena tak sesuai dengan keherdak "pengaturan dari atas", jang memudahkan eksploitasi untuk kepentingan ibunegeranja.

① Selandjutnja diketahui bahwa sedjak berpuh2 abad penduduk benua Timur terutama terdiri dari kaum petani, jaitu mereka jang harus hidup dari penghasilan tanah. Diketahui pula bahwa dalam dunia pertanian kemauan manusia sangat sedikit berpengaruh atas penghasilan, oleh karena terikat kepada hukum2 alam a.l. musim2 dan waktu. Ini lambat laun menjebabkan timbulnja pada manusia tani keinsjafan bahwa segala2nja berkembang menurut waktunja dan bahwa manusia hanjalah harus menjesuaikan diri kepada kehendak dan susunan alam. Ini menimbulkan sendirinja pendirian bathin jang dinamakan orang "harmonizing mentality" tadi.

Sebaliknja pula kita ketahui bahwa masjarakat Barat pada abad2 pertama memang hanja hidup dari pertanian, selama tanah jang dipengaruhi oleh iklim jang senantiasa berobah2 itu dapat memenuhi kebutuhan masjarakatnja. Tetapi kemudian setelah tanah tak lagi menghasilkan tjukup untuk keperluan, dunia Barat terpaksa mentjari djalan lain, jang kemudian memang diketemukan. Keadaan jang berobah ini mengakibatkan berobahnja pula pendirian dan pandangan hidup manusianja (Bahwa ini memang soalnja djelas kalau kita

① ingat, bahwa Descartes, jang dikatakan bapak dari rasionalisme baru memadjukan falsafatnja dalam abad ke-17, dan baru diterima dan berkembang oleh dunia Barat dalam bagian kedua dari abad ke-17 itu, j.i. dalam masa, ketika tanah di Eropa tak lagi dapat memenuhi kebutuhan masjarakat). Sedjarah Eropa memperlihatkan pula bahwa berkembangnja semangat aktip dan pandangan rasionalistis terdjadi sesudah "revolusi industri" (di Inggeris), jang kemudian mendjalar keseluruh Eropa, tegasnja selain daripada keadaan sekeliling jang mempengaruhi pandangan manusia, alat2 penghasilan jang dipakainya dalam masjarakat itu memberikan pula tjoraknja jang tertentu. Kita ketahui bahwa masjarakat Indonesia terdiri dari $\pm 85\%$ kaum petani, artinja bahwa keadaan sekeliling dari sebagian besar rakjat Indonesia hanjalah alam jang tak dapat dipengaruhi benar oleh kehen-

dak manusia itu. Djumlah petani sebesar itu djelas memberikan tjorak kepada masjarakat umumnja. Djika tjorak dari kaum petani sendiri tidak berubah, atau djika pandangan hidup mereka tidak berubah, pandangan hidup umum akan senantiasa tetap sebagai sediakala. Hingga keharusan bagi bangsa Indonesia untuk mengaktipir masjarakatnja terutama terletak dalam mengaktipir masjarakat tani umumnja. Ini hanja dapat didjalankan djika petani tidak lagi hanja tergantung kepada alam, — sebagai terdjadi sampai sekarang — tetapi dengan memberikan padanja perasaan dan kemudian keinsjafan, bahwa memang manusia agak tergantung kepada alam, tetapi bahwa ikatan alam ini pun dapat dipengaruhi dengan usahaz sendiri. Untuk pertanian ini tentu hanja berarti bahwa alat2 jang harus dipakai bukan lagi alat2 lama tetapi alat2 modern: mekanisasi. Ini akan mungkin memberikan padanja kesadaran bahwa bukan manusia dikuasai oleh alam, akan tetapi bahwa manusia dapat menguasai alam, sehingga dengan demikian pandang hidup jang hanja "harmonizing" itu mungkin berubah mendjadi pandangan "aktip" dan "attacking".

Akan tetapi soal mekanisasi pertanian sendirinja pula membawa akibat: kurang diperlukannja tenaga buruh tani, sedangkan djumlah buruh tani ini $\pm 75\%$ dari djumlah petani, sehingga bertambahnja djumlah pengangguran dalam masjarakat.

Tegas kelandjutan sendirinja dari "mekanisasi pertanian hanjalah: industrialisasi dalam negara. Ini tentu bertentangan dengan jang dipropapandakan oleh madjallah "The Economist" baru2 ini jang dengan gembira mengatakan bahwa pemimpin2 Indonesia tjukup sadar bahwa soal Indonesia tidak terpetjahkan oleh industrialisasi. Propaganda demikian agaknja dapat kita fahamkan, kalau kita ingathan pertanjaan: Kalau djuga Indonesia (selain daripada India dan Tiongkok) mengadakan industrialisasi, kemanakah nanti Eropa dan Amerika dapat mendjual hasil industrinja?

Hanja dengan dua djalan tersebut diatas pandangan hidup masjarakat Indonesia dapat dirobah dan keketjewaan akan belum hentinja kemiskinan dan penderitaan dapat disambut.

A. Haviel

*

Algemeene opmerkingen over de Indo-Europeaan als Staatsburger

Mij bereikte een dezer dagen een schrijven over de oprichting van het maandblad *Gelanggang Merdeka*, waarin o.a. de volgende zin voorkomt: „Grijpt deze gelegenheid aan om op waardige en na-

tionale wijze, vorm en inhoud te geven aan het begrip van het Indonesisch staatsburgerschap!"

„Op waardige en nationale wijze” dus. Ik moet U bekennen, dat ik van deze woorden enigszins geschrokken ben. Om dit te kunnen begrijpen moet U weten, dat ik van nature zeer achterdochtig ben; ik wroet graag en ook deze maal kon ik deze drang in mij niet overwinnen en ben gaan snuffelen in een woordenboek over de betekenis van het woordje „waardig” met als resultaat dat ik mij bevind in eerder genoemde situatie. Dat bewuste woordenboek heeft mij n.l. geleerd, dat „waardig” als volgt „geboekt” staat:

„Waardig; een -e houding, ernstig, eerbiedig opwekkend; aller achtting waardig, verdienende; waardigheid = edelheid, grootheid.”

Wanneer ik dus toch overga tot het onder woorden brengen van enkele gedachten dan moet ik Uw clementie inroepen bij het lezen daarvan, omdat ik mij er van bewust ben alleen zeer zeker niet aan die voorwaarde te kunnen voldoen. Het enige wat ik mijnerzijds kan proberen is „eerlijk” te zijn in mijn beschouwingen. Nu is het echter nog de vraag of eerlijk zijn mogelijk is, indien niet geheel is voldaan aan het „waardig” zijn. Om dit te kunnen beantwoorden is het noodzakelijk op de hoogte te zijn van de inhoud van het woord „eerlijk”. Het blijkt nu, dat er twee betekenissen gehecht kunnen worden aan dat woord, en wel „braaf” of „oprecht”. Ook hier zal het weer van de lezer moeten afhangen of mijn gedachten „braaf” kunnen worden genoemd. Van mijn kant kan ik oprechtheid beloven.

Schreef ik hierboven nog dat ik zou „proberen”, nu heb ik het gehad over „beloven” en daarom meen ik dit onderzoek naar betekenissen van woorden wel te mogen staken om over te gaan tot het feitelijke onderwerp.

Ik heb als student een lezing van Ernest Renan bijgewoond over de vraag: „Wat maakt een natie?” In grote lijnen was het antwoord: het element dat werkelijk de natie uitmaakt is noch het ras, noch de kleur, noch de taal, noch het geloof, noch de natuurlijke grenzen, het is het verlangen bijeen te zijn. Hoewel deze zin niet alles zegt, bevat hij niettemin een groot deel waarheid. Wij ook, wij kennen dit geheimzinnige nationale gevoel, dat, ondanks de verschillen van afkomst, van opvoeding, van sfeer waarin wij leven, ondanks alle twisten op religieus en politiek gebied, ons per slot van rekening, zonder aarzelen, doet zeggen dat wij toch Nederlanders willen blijven.

Aldus Snouck Hurgronje in zijn artikel: *Politique Musulmane de la Hollande*, (E. du Perron: *Indies Memorandum*, blz. 174) waarin hij o.a. bepleit het samengaan van Nederlanders en Indonesiërs; een

samengaan, dat dan moet steunen op dat verlangen van beide volken bijeen te zijn. E. du Perron voegt er dan aan toe: „Het is duidelijk dat de Indo-Europeanen hier als overgang, tevens bindstof, gezien worden tussen de raszuivere Hollanders en de raszuivere Indonesiërs.”

We kunnen het jammer vinden, dat de Indo er niet in geslaagd is dit streven te verwezenlijken; we kunnen onze spijt er over betuigen dat dat verlangen bij elkaar te zijn niet zo groot was zowel bij de Nederlanders als bij de Indonesiërs; we kunnen ook met E. du Perron getuigen, van de huichelarij, die meestal achter dergelijke schoon klinkende programma's verscholen gaat.

Het enige wat echter vaststaat is, dat de politieke ontwikkeling een einde heeft gemaakt aan de mogelijkheid voor een dergelijke eenheid. Dit feit nu kan wellicht dienen als graadmeter voor de juistheid van de gedachte, dat het verlangen bijeen te zijn een natie maakt.

Als we weer even de geschiedenis nagaan van de totstandkoming van de R.T.C., dan zien wij hoe na moeizaam onderhandelen de geesten pas „rijp” waren voor deze bespreking, hoewel van beide zijden toch steeds de wens is geuit de samenwerking tussen beide landen voort te zetten. Dat deze samenwerking moest steunen op een geheel ander complex van verhoudingen werd door beide partijen ingezien. Dit alles heeft echter niet mogen bewerkstelligen dat een overeenkomst spoedig gesloten werd en wij kunnen dan ook als de enige reden voor dit uitblijven van een „pact” een verschil van mening vermoeden tussen beide groepen over de aard van het samengaan. Ons interesseert nu het waarom van dit verschil van mening. Het is wel duidelijk, dat wij de mogelijkheid, dat beide partijen toch eigenlijk weer niet met elkaar wilden samenwerken wel buiten beschouwing kunnen laten, als we er van uitgaan dat de wens verbonden te blijven eerlijk gemeend werd. Dit is een ondenkbare toestand en het enige wat ons dus overblijft is het aanvaarden van omstandigheden, die beide partijen dwongen tot het innemen van een ander standpunt; de eerlijke, oprechte wens één te zijn werd doorbroken door het meningsverschil over het karakter van die éénheid. Dat dit mogelijk was kan slechts worden verklaard uit de omstandigheid dat het punt van uitgang van beide partijen niet hetzelfde was. Het samengaan werd benaderd uit een geheel andere mentaliteit; de „feiten” werden anders geïnterpreteerd. We zijn dan ook geneigd aan te nemen, dat de oorzaak van deze gang van zaken slechts kan worden verklaard door ons er bij neer te leggen dat er omstandigheden zijn, die de mensen moet scheiden bij het opsporen van feiten. Wanneer wij dit dan ook aannemen is het niet mogelijk te loochenen dat de samenleving, de gemeenschap, de maatschappij

wordt beïnvloed, zoal niet bepaald door factoren als: ras, kleur, taal, geloof enz. enz.

Wij menen dan ook — terugkomende op ons uitgangspunt — dat het element dat werkelijk de natie uitmaakt inderdaad het ras, of de kleur, of de taal enz. is. In ieder geval wordt de natie gevormd door factoren, die zich op dit niveau bewegen. Elementen, die gelijk te stellen zijn aan „het verlangen bijeen te zijn” kunnen hoogstens de aard van de natie bepalen, m.a.w. deze elementen kunnen pas hun invloed uitoefenen als de natie reeds gevormd is. In hoeverre deze elementen nu weer worden bepaald door de eerst genoemde factoren willen wij thans niet nagaan, daar dit ons te ver van het onderwerp zou voeren.

Met het bovenstaande hebben we alleen trachten aan te tonen, dat deze idee van samengaan in de tijd, dat ze geuit werd niet voor verwezenlijking vatbaar was, daar er nooit overeenstemming zou zijn bereikt over de aard en wijze van de uitvoering. Alle maken deel uit van de maatschappij, maar nemen in die maatschappij een geheel verschillende plaats in. Zo ook heeft de Indo-Europeaan in de Nederlandse Indische periode een zeer speciale rol vervuld in het geheel, dat werd aangeduid met de koloniale maatschappij. Is het na het voorgaande nog vreemd als wij thans beweren, dat die rol onvermijdelijk op één of andere wijze verwant moet zijn aan die maatschappijvorm en dat de geestesgesteldheid van de Indo net zo onvermijdelijk onder invloed heeft moeten staan van die gemeenschap? Dat de Indo een koloniaal product is? We menen van niet. Het kan dan ook niet meer zo dwaas genoemd worden als wij tot de conclusie komen, dat de Indo altijd afhankelijk is geweest van het Nederlandse bestuur; zich altijd heeft gesteld tegen deze achtergrond; hier altijd op heeft geleund, hetgeen door de politiek, die Nederland door de eeuwen heen gevoerd heeft mogelijk is gemaakt; een politiek, waarvan één van de kenmerken is, dat het niet in alle scherpthe de color-line kende. De Indo was één van de steunpilaren, één van de instandhouders van het koloniale gezag. Hierin uitte zich het streven van de meeste Indo's hun op de de inlander „veroverde voorrechten” te behouden en te verstevigen. Dit streven — zoals elk streven — moest gerechtvaardigd worden. Niemand doet immers iets, waarvan hij beslist weet dat het slecht is. In dit geval nu manifesteerde zich de rechtvaardiging in een moraal van de koloniale maatschappij, die vol rationalisaties zit. Hierdoor is de Indo — zoals elk lid van de koloniale gemeenschap; de zuivere Nederlanders en de zuivere Indonesiërs dus niet uitgesloten — sterk beïnvloed. Zijn denken is daar een getrouwe weerspiegeling van geworden.

Er heeft zich tot op dit ogenblik nog geen grote verandering hierin

voorgedaan, hoewel ruim een half jaar de Indo Nationale Partij — en als de laatste berichten niet onjuist zijn, ook enkele groepen uit het I.E.V. — pogingen in het werk stelt de Indo te bewegen het Indonesisch staatsburgerschap te aanvaarden. Dat deze pogingen nu niet direct op een massa-succes kunnen bogen is begrijpelijk als we er aan denken, dat met het wegvallen van het Nederlands bestuur, ook het steunpunt, de basis, de voorwaarde voor het bestaan van de Indo verdwijnt. De Indo van deze periode kan dan ook zeer goed de vergelijking doorstaan met de man, die de zwemkunst niet machtig is en toch in een diepe watermassa terecht is gekomen. Er zullen ongetwijfeld zeer weinigen te vinden zijn, die een dergelijke situatie leuk kunnen noemen. Deze vergelijking geeft ons ook een verklaring voor zeer veel onbegrijpelijks, dat in Indonesia is gebeurd en dan speciaal in verband met de Indo's (b.v. Nieuw-Guinea), en nog gebeurt.

De Indo weet niet meer waaraan hij zich nu moet vastklemmen. Moet hij uit Indonesia verdwijnen, of staatsburger van de R.I.S. worden? Gelukkig heeft hij twee jaar bedenktijd gekregen.

De vergelijking gaat zeer mank, toch kunnen we het niet laten deze te trekken, omdat misschien in wezen deze toch juist is. We vragen ons n.l. af hoe een drenkeling zou reageren als hem zou worden toegeroepen: „Denk nu eens rustig na over de wijze, waarop je het beste gered kan worden!” We menen dat dit alleen zijn dood zou versnellen en dat de verdrinkingsdood, die schoon heet te zijn, plaats moet maken voor een ander.

We hebben het reeds betoogd, dat deze vergelijking wellicht zeer mank gaat, maar de toestand doet ons vrezen dat dit toch het uiteindelijke resultaat zal zijn van deze twee jaar bedenktijd.

De Indo, zoals we hem in het kort beschreven hebben, is immers in diepste wezen een individu, dat door de omstandigheden gedwongen zich slechts bezig houdt met het verzekeren van zijn voorrechten. Hij heeft daardoor een zeer speciale plaats in de Indische maatschappij gehad. Zal in de toekomst de meerderheid van de Indo's dus overgaan tot het aanvaarden van het Indonesisch staatsburgerschap, dan zal de reden daarvan zijn de mogelijkheid, die die Indo's zien in de R.I.S. om een soortgelijke positie te verwerven. En daarmee zal dan zijn gecreëerd een — in politieke termen — reactionnaire groep, die tevens zal worden beschouwd als een minoriteit. Dit laatste misschien niet eens door de „zuivere” Indonesiërs allereerst, maar omdat deze nieuwe staatsburgers van de R.I.S. zich zelf gaarne als zodanig willen gedragen. Het zal wel zonder meer duidelijk zijn, dat deze situatie niet lang kan blijven voortbestaan. De positie van een minoriteit is altijd een zeer wankel geweest; vroeg of laat moet zij ten ondergaan, omdat

haar — i.c. de Indo — niet nogmaals de keuze zal worden gesteld tussen het meegaan met de ontwikkeling of vreemdeling worden.

De tegenwerping, dat de Indo alleen een dergelijke ontwikkeling zal kunnen doorlopen met bepaalde groepen Indonesiërs, en dat 't dien-tengevolge met de uitroeiing van de Indo-groep wel zal meelopen, is niet steekhoudend, omdat deze gedachte er geen rekening mee houdt, dat die — laten we het zo maar aangeven — Indonesiërs, die de Indo steunen door de andere Indonesiërs altijd als hun landgenoten zullen worden beschouwd, hetgeen zeer zeker niet het geval zal zijn met die Indo. Deze zal dan in alle duidelijkheid merken wat een minoriteit-zijn wil zeggen.

De toekomst voor de Indo-Indonesiër is dus niet rooskleurig, en helemaal niet als we bedenken, dat wij er de buitenlandse toestanden niet eens bij betrokken hebben.

De conclusie, die we dan ook menen te kunnen trekken — en waarmee we dit artikel willen besluiten — is, dat het beste voor de Indo (en ook voor de Indonesiër en de Nederlander) is, dat de Indo direct voor de keuze gesteld zal worden en hem niet 2 jaar daarvoor de tijd zal worden gegeven. De Indo, die zich Indonesiër weet zal daartoe in staat zijn; de Indo, die daar 2 jaar voor nodig heeft zal NOOIT een Indonesiër worden. Er zijn echter omstandigheden, die er toe kunnen leiden deze nu eenmaal aanwezige regeling ook maar te aanvaarden. Degenen, die zich echter om de één of andere wijze geroepen voelen de Indo duidelijk te maken, dat hij „best als Indonesiër kan leven” in Indonesia, dienen zich er goed van bewust te zijn, dat het niet om het aantal Indo's gaat, maar om het gehalte van elke Indo afzonderlijk, m.a.w. de Indo zal zich moeten ontdoen van zijn koloniale balast. Zijn mentaliteit zal grondig moeten veranderen. Dit zal slechts kunnen in een maatschappij, die van elk kolonialisme vrij is.

Indo is dood. Leve de Indonesiër.

M. H. Rahula

Amsterdam, 25 Jan. '50

Kemanakah Kau

Indonesia?

Indonesia sekarang menghadapi seribu satu kesukaran. Dalam menghadapi kesukaran2 ini timbullah seribu satu pertanjaan2, jang memaksa kita berfikir dan dengan teliti mengikuti perdjalan2an pembangunan di tanah air. Kita hadapi sekarang pembangunan ekonomi.

Dalam lapangan politik kita berada dalam djalan simpangan. Keadaan dalam negeri belum begitu memuaskan. Bahaja korupsi, penjakit rebut kursi, penjakit mendahulukan kepentingan partij atau daerah menghalang kemadjuan pembangunan. Kemanakah kau Indonesia? Dalam djalan simpangan politik Indonesia menghadapi pikiran2 sbb.:

- I. Indonesia harus ikut blok Rusia. Indonesia harus bersama-sama dengan negaraz lain2nja mempertjepat djatuhnja kaum kapitalis dan susunan masjarakat kapitalis. Bahaja imperialis dengan "Pénétration Pacifique"-nja telah mulai masuk di Indonesia. Indonesia tidak mungkin netral.
- II. Indonesia harus ikut blok Amerika. Ikut Rusia berarti menerima pendjadjan "Facisme" Moskou. Indonesia harus ikut membela demokrasi. Untuk pembangunan Indonesia membutuhkan modal dari luar. Indonesia adalah negara kepulauan, dan jang berkuasa dilautan sekarang ialah Amerika. Indonesia tidak mungkin bersikap netral.
- III. Indonesia harus bersikap netral. Ikut Rusia berarti menerima komando untuk selama-lamanja dari Rusia. Ikut Amerika berarti menerima untuk selama-lamanja komando dari Washington. Memindjam uang dari Amerika tidak berarti menerima "Pénétration Pacifique". Kenetralan itulah djalan satu-satunja ke kemakmuran. Indonesia dapat bersikap netral. Indonesia dapat mempertahankan sikap netral.

Djalan manakah jang dipilih oleh kabinet Hatta? Dan bagaimanakah tjaranja meletakkan dasar2 jang pertama untuk mentjapai kemakmuran dan keadilan sosial? Betulkah uang pindjaman sebagian bes dipergunakan untuk konsumsi, umpamanja untuk pembelian montor2 luxe? Diketahuikah perbedaan pindjaman dari Amerika kepada Indonesia dan pindjaman Rusia kepada Tiongkok Mau Tse Tung? Apakah diketahui akibat sikap netral Turki dalam tahun2 1930—1946, dan akibat sikap Turki sekarang, sesudah menerima bantuan Marshall dan pimpinan militer Amerika?

Disamping pertanjaan2, jang mengenai hubungan politik Indonesia dengan Luar Negeri, serta pertanjaan2, jang mengenai pembangunan ekonomi, untuk meletakkan batu2 pertama kemakmuran, timbul pula pertanjaan2, jang mengenai keadaan dalam negeri. Terbajang dimata kita kekurangan tenaga jang sangat, jang menjebabkan sekarang keadaan jang kurang memuaskan dalam negeri.

Maka pertanjaan sekarang dikemukakan kepada para pembatja. Apakah saudara2 mempunjai pertanjaan2 demikian djuga seperti tersebut diatas? Apakah saudara2 sudah mempunjai djawabannja? Marilah kita kupas bersama soal2 tersebut diatas dalam *Gelanggang Merdeka* kita.

Seribu satu kesukaran, seribu satu pertanjaan, tetapi Bangsa Indonesia harus dapat memberi seribu satu djawaban, dan harus dapat memetjah seribu satu soal.

Apakah djawabannja pertanjaan: "Kemanakah kau Indonesia?"

Surono

★

(n)

Seputjuk surat dari Indonesia

'....di Malang sekarang terdjadi banjak serobotan karena banjak orang gila-pangkat dan gila mobiel. Apa jang dahulu telah terdjadi terulang pula, karena orang Tionghwa mau zogenaamd practis: Dari pada rewel dan menuntut keadilan setjara sukar, lebih tjepat maen thiap dan mentjari connectie dengan orang jang berpengaruh dan memegang kekuasaan. Mereka belun insjaf, bahwa tjara ini achirnja akan membikin golongan Tionghwa didjadikan 'sapi peras'. Hal ini sudah mulai terdjadi di Surabaya. Li Chi Min, jang sdr. kenal sebagai consul Tiongkok dahulu sekarang ketua CHTH. Ia kabarnja kena dikertak dan memberi uang f 200.000,—. Pemberian uang ini dibentakan seolah2 telah terdjadi setjara suka-relah. Tetapi uang itu ternjata mesti dikumpulkan kemudian hari dari tongpao, karena ia minta pindjam dahulu uang itu dari bebrapa prominenten Tionghwa. Tetapi dengan membri itu pengurus CHTH lalu mendapat relatie jang baik dengan orang2 jang memegang kekuasaan sehingga hubungan ini dapat digunakan buat mendapat berbagai matjam faciliteiten, terutama buat kepentingan dagangnja sendiri. Tetapi buat mendapat mentjiptakan adanja relatie baik itu, tongpao Tionghwa harus didjadikan sapi peras dan mesti membajar padjak extra. Orang belum melihat, bahwa ini adalah akibatnja dari adanja CHTH dan orang tidak melihat, apabila TNI sebagai gezagsapparaat pemerintah membutuhkan uang, tida perlu meminta pada satu golongan, bila perlu dapat mengadakan peraturan padjak extra, supaja dipikul rata oleh semua orang jang berkepentingan. Tetapi lebih practis memang kalau bisa memberi kisikan halus pada pengurus CHTH buat mendapat uang extra, jang oncontroleerbaar oleh negara, djadi

dapat menimbulkan korupsi. Kaum importeurs dan exporteurs besar, jang keamanannya perlu didjamin, tidak alamkan gangguan dermaan2 istimewa itu. Hal ini membikin sulit kedudukannya orang Tionghwa sebagai pedagang menengah, sebagai produsen jang bonafide, tetapi jang mau tjurang dan setjara tjerdik menggunakan siasat corruptie-bisa tjepat kaja besar, karena dengan tjap 'kepentingan umum' dapat mengadakan relatie jang bisa sangat menguntungkan.

Selain begitu dalam masyarakat Indonesia sekarang ini hendak diusahakan buat menimbulkan 'heersende klasse' baru. Usaha ini keliatan distimulir oleh kaum modal besar di Indonesia, terutama dari kalangan Belanda. Digambarkan pada rakjat, karena sekarang ini ada Unie Belanda-Indoneisa, maka jang berkusa tentu sadia hary orang Belanda dan orang Indonesia. Dengan orang Indonesia disini tidak diartikan rakjat, tetapi beberapa gelintir orang Indonesia jang mau 'kerdja sama' dalam arti 'diperalat' sebagai 'strooman' oleh kaum modal besar Belanda. Menurut Mr. Sunarko tendenz ini sudah keliatan njata di Djawa Timur, djadi mungkin djuga di Djawa Barat. Di Djogja belum keliatan njata, sebab di Jogja tidak ada orang Belanda. Akibat daripada aliran itu jalah ditimbulkan sematjam inferiority complex antara peranakan Tionghwa, terutama kalangan intellectuelen peranakan Tionghwa di Malang umpamanya, sekarang ini katanja dengan sendirinja sudah pada 'mengundurkan diri' setjara teratur. Hal ini rupanja terdjadi, karena banjak peranakan Tionghwa itu tidak bisa atau belum bisa merasa dirinja 'warganegara Indonesia' atau 'orang Indonesia'. Mereka masih dihinggapai perasaan seolah2 dirinja itu adalah 'tetamu', djadi sungkan untuk bertindak dan berdjoang sebagai sesama warga negara, sebagai sesama putera dari negara ini untuk kepentingan rakjat dan negara ini seumumnja. Tetapi di Jogja sudah keliatan aliran antara orang2 Indonesia untuk mempertahankan apa jang didapat dari golongan Tionghwa. Hal ini menimbulkan keanehan, apabila perusahanz besar menurut perse-tudjuan KMB di Den Haag itu harus dipulihkan (direstaureer) pada mereka jang berhak, tetapi buat perusahanz ketjil, sedang, dan menengah tidak dialamkan keadaan serupa, sebab milik Tionghwa dan bukan termasuk golongan grootondernemers. Bebrapa tjonto dapat dikemukakan seperti berikut:

Eigenaar toko Oen mengungsi, pun kuasanya orang Tionghwa mengungsi, ketika Republik kembali ke Jogja, hingga kepala kokinja, seorang Indonesia diberi kuasa untuk mendjaga barang2 inventaris toko Oen, merawat prabot2 toko Oen dan mendjaga djuga satu gudang gula. Tetapi atas andjurannya bebrapa 'adviseurs'nja, antara mana Mr. Djodi (PNI) dan Kobarsih (Murba) restaurant diusahakan

dengan tidak pakai idjin eigenaarnja. Ketika toko Oen mau kembali serekat sekerdja toko Oen minta kerugian 50% dari inventarisnja dan harga gudang. Kalau tidak mau memberi, tidak boleh kombali. Compromis dibayar dengan f 50.000,— djuga ditolak, sebab harga gulanja sadja ada satu ton lebih. Kedjadian serupa ini dialamkan djuga dengan toko2 dan perusahan2 tukang sepatu ketjil terhadap 'kussahnaz' orang Indonesia.

Hal ini tentu sadja menimbulkan anggapan antara orang2 Tionghwa, bahwa orang Indonesia tidak dapat dipertjaja sedang antara orang Indonesia ditimbulkan sentiment membentji orang Tionghwa, supaja publieke opnie menaro sympathie dan menjetudjui sikap mereka **o**nenolak kembalinja orang2 Tionghwa ke perusahan2nja dan ke desanja. Semua ini tentu sadja ada akibat dari structuur masjarakat koloniaal dan fihak Belanda dari permulaan aksinja memang stimuleren kedjurusan ini supaja mereka dapat mempertahankan kedudukannja sebagai grootondernemers. Ketika Belanda masih memegang kekuasaan politik, memang untuk mentjegah tumbuhnja gerakan nasional dari sifat burdjuis demokrasi perlu ditjegah tumbuhnja golongan kelas tengah rakjat Indonesia, djadi perlu ditimbulkan kelas tengah bukan dari golongan apa jang dinamakan 'asli', jaitu golongan peranakan dan 'Timur Asing'. Belanda berusaha mempertahankan kekuasaan ekonominja dengan memberi konsesi politik jang agak banjak dan mereka mengarti, bahwa golongan 'asli' itu perlu diberi 'keuntungan' jang dapat memuaskan. Bebrapa gelintir didjadikan 'strooman', dan perlu ada lapisan ketjil jang harus diberikan kesempatan untuk madju. Kemadjuan itu tentu sadja didjaga djangan sampai merugikan grootondernemers itu, djadi disasarkan kearah menjerbu dan merebut kelas tengah. Apalagi kedudukan grootondernemers kaliatan terdjamin baik dengan sjaratz penjerahan kedaulatan seperti ditetapkan dalam KMB, sehingga merebut kedudukan di lapisan atas itu dipersukar bagai sebagian besar 'would-be' kapitalisten 'asli'. Hingga sekarang ada aliran melampiaskan 'napsu' terhadap kepentingan peranakan Tionghwa dan orang Tionghwa sebagai middenstanders....

Tjermat-tidaknja lukisan penulis surat ini dapat kami udji. Maka sari jang dapat diambil ialah bahwa kita tidak akan madju setapak djuga dengan salah-menjalahi atau dengan mentjari-tjari biang-keladi. Jang perlu ialah bahwa dalam masjarakat jang sedang timbul dari bekas-bekas serba-kolonialis dan reruntuhan perang, setiap warga dituntut mendjalankan tjara-tjara demokratis sedjati dan bahwa setiap orang harus berani menanggung kesulitan-kesulitan didalam mendjalankan kewadajiban-kewargaan itu, untuk kepentingan masjarakat dan untuk kepentingan diri sendiri. Karangan ini kami kutip dari *Tung Feng*. Red. GM.

Redaksi:

**Surjadi, Kwa Hong Giok, Salsansjah, Suwirjadi,
F. O. G. Klo, Tan Bian Seng, Kwee Swan Liat.**

★

BERITA TATA USAHA

1. GM sedapat-dapat terbit tiap bulan tanggal 17
2. Uang langganan tahunan f 4.—
3. Uang langganan dan permintaan mendjadi langganan hendaknja disampaikan kepada Sdr. KWA HONG GIOK, Leidsegracht 117 III, Amsterdam C.

★

BERITA REDAKSI

1. Alamat: Sdr. SURJADI, Lomanstraat 43 hs, Amsterdam Z.
2. Halaman GM terbuka untuk siapa sadja.
3. Fikiran jang dibentangkan dalam sesuatu karangan mendjadi tanggungan penulis.
4. Karangan2 untuk dimuat dalam GM harus disampaikan selambat-lambatnja pada hari terachir tiap bulan. Hendaknja diusahakan agar karangan-karangan tjukup sebanjak 500 kata sadja.
5. Terima kasih kami sampaikan kepada sekalian Sdr. jang telah memasukkan karangan, jang belum dapat dimuat semua karena kekurangan tempat.

6.627
61.205

6.627 65.96
25 AUG. 1950
ACDI 91706

VERTROUWELIJK

24 Augustus 1950

Verbinding: No.12

Doss.205/6/3

Onderwerp: Circulaire Indo Nationale Partij (I.N.P.)

Datum ontvangst bericht: 16 Augustus 1950.

Hierbij wordt toegezonden afschrift van de inhoud van een circulaire, welke door het hoofdbestuur van de Partai Indo Nasional (Indo Nationale Partij) te Djakarta werd gezonden aan de leden dezer vereniging in Nederland, aan alle Indonesische- en Nederlandse dagbladen en Radio Nieuwsdienst (Indonesische- en Nederlandse Omroep).

In verband hiermede moge verwezen worden naar het artikel "Indo Europeanen zijn van nature Indonesiërs", voorkomende in de Indische Courant van 22 Juli 1950. In dit artikel werd vermeld, dat er een nieuwe partij opgericht is, die zich "Partai Democrasi Indo" (Indo Democratische Partij) noemt en een afsplitsing betekent van een viertal hoofdbestuurssleden van de "Indo Nationale Partij". (einde)

3

I.N.P.
PARTAI INDO NASIONAL
Sekretariat Umum
Djalan Tjikini Raja 68
Djakarta
Telep. gambir 1301

PERSARTIKEL

Op 25 dezer werd door President Soekarno in audiëntie ten paleize ontvangen de wnd.Voorzitter der I.N.P. (Partai Indo Nasional), de heer Ch.R.le Cotey, in verband met de kortgeleden plaats gehad hebbende zuivering in de Partij.

Met zeer veel belangstelling informeerde de President naar het gebeurde in de I.N.P., waarover de heer Le Cotey een explicatie gaf. Hierbij wees deze op het feit, dat er geen sprake is geweest van een groepsafscheiding, doch dat slechts twee hoofdbestuursleden tot aftreden werden gedwongen. De I.N.P. als zodanig is geheel in tact gebleven en inmiddels in ledental toegenomen. De Partij heeft thans een eensgezind bestuur, hetgeen het beleid en de activiteit zeer ten goede zal komen. In het nieuwe werkprogramma zal de voorlichting een voornaam plaats gaan innemen en tweeledig gericht zijn, n.l. zowel naar Indo als naar Indonesische zijde met het doel alle werkelijke of vermeende tegenstellingen tussen genoemde groepen uit de weg te ruimen. Hierbij zal de steun van alle Indonesische organisaties ingeroepen en dankbaar aanvaard worden.

De President onderschreef ten volle de mening van de I.N.P., dat vooral de realiteit als richtsnoer moet dienen voor de oplossing van het Indo-vraagstuk. Het eenzijdig uitdragen van een theorie als bijv. "De Indo is van nature Indonesiër" heeft al heel weinig zin, indien deze theorie niet geschraagd wordt door de mening der majoriteit. De oplossing moet daarom gezocht worden in het oprechte streven van beide bevolkingsgroepen elkaar te zoeken, elkaar te vinden en tenslotte elkaar te waarderen, aldus de President.

De heer Le Cotey richtte vervolgens enige persoonlijke vragen tot de President. Allereerst de vraag, of in de jonge Staat/Indo ~~Europe-~~aan als een waardevolle kracht en steun wordt beschouwd? Hierop verklaarde de President:

"Zeer zeker! De Indo, die Indonesia als zijn Vaderland kan en wil aanvaarden, zal een kind des lands zijn en van harte als "zodanig worden aanvaard!"

Op de vraag, hoe hij persoonlijk over de I.N.P. dacht, antwoordde de President:

"Ik sta zeer sympathiek tegenover het doel en streven van de "I.N.P., waarvan ik de leden als "insjaf" beschouw. Ik zou graag aan elke I.N.P.-er deze persoonlijke boodschap willen geven.....
"Verbreid Uw idealen en rust niet, voordat alle Indo's "insjaf"
"zijn tot heil van ons Vaderland"

De President eindigde met de belofte, dat - na de komende drukke periode t/m 17 Augustus a.s. - de gelegenheid zal worden geboden tot het houden van een speciale contactavond ten paleize, waarbij Indo's en Indonesiërs elkaar op ongedwongen, hartelijke wijze zullen kunnen ontmoeten.

Hierna dankte de wnd.Voorzitter voor het buitengewoon aangename onderhoud en bracht tevens de dank en erkentelijkheid van de gehele I.N.P. over voor de welwillende houding door de President steeds tegenover deze Partij betoond.

Djakarta, 26 Juli 1950.

Aangeboden aan alle Indonesische en Nederlandse Dagbladen en Radio Nieuwsdienst (Indonesische en Nederlandse Omroep)

in Djakarta, ter publicatie.

* "inshaf" hier in de betekenis van
"goedwillende" (derivaat v/h Arab.)

Uw brieven No. 83316 resp.
van 17 April 1950 en - rappel
van 26 Juni 1950.

Co 83175
6/27
M.122.3

6.6.27
21.23
5 AUG 1950
ACD/10480

OP KAART
ACD/10480
DAT: 6/10-50
P.R: CM

V e r t e l l i k

Onderwerp: Indo Nationale Partij.
" I.N.P."

In antwoord op de bovenaangehaalde brieven, zij omtrent de "INDO NATIONALE PARTIJ", medegedeeld, dat hoewel mag worden aangenomen, dat te Amsterdam een afdeling van deze vereniging is gevestigd, hiervan vrijwel geen activiteit naar buiten kan worden waargenomen.

E.e.a. is mogelijk een gevolg van het feit, dat het ledental in Nederland van deze in Indonesië zetelende vereniging, zeer klein is.

Naar uit het "Mededelingenblad" van de "CHUNG SAN HUI" van 3 Februari 1950 No. IV - zie het dezerzijds schrijven No. 368 A -'50 van 13 Februari 1950-, kan blijken zou omstreeks die tijd - Februari 1950 - het ledental van de I.N.P. in Nederland 25 hebben bedragen.

Gezien het bedrag van f. 35, dat volgens de bij Uw schrijven gevoegde circulaire van de fgd. Gedelegeerde van het I.N.P. Partijbestuur van 1 Maart 1950, moest worden gestort als eerste afbetalingssom voor de uitgifte van het periodiek "Gelombang Merdeka", aan welke uitgifte ook door de I.N.P. wordt deelgenomen, moet worden aangenomen, dat het ledental van om en bij de 25 wel juist kan worden geacht.

Vernomen werd, dat lid van deze "Partij" kunnen zijn, in Indonesië geboren Nederlanders, z.g. Indo-Europeanen. Voorts werd vernomen, dat de leden van de I.N.P. over het algemeen anti-Nederlands en extreem links georiënteerd zijn. Zij verwerpen de Nederlandse nationaliteit en aanvaarden onvoorwaardelijk het "Indonesisch Staatsburgerschap" -z.g. Warga Negara.-

In dit verband zij o.m. verwezen naar het van de hand van M.H. Rahula, in het 1ste nummer van het periodiek "Gelombang Merdeka" opgenomen artikel, met als titel "Indo-European als Staatsburger" - pagina's 10 t/m.15 -, waarin de anti-Nederlandse/tot uiting komt. Aan het slot van dit artikel wordt o.g.a. de Indo-European een "koloniaal product" genoemd, terwijl de tijd van twee jaar om te kiezen wat men zal worden Indonesisch Staatsburger of Nederlander te lang wordt genoemd. Het artikel wordt besloten met de woorden: "De Indo is dood, leve de Indonesier."

De hier genoemde auteur van dit artikel, M.H. Rahula, is kennelijk identiek aan M.H. Rahula, die in de circulaire van de wd. Gedelegeerde van het I.N.P. Partijbestuur van 20 Maart 1950 no. 28/T.W./A, wordt genoemd als secretaris van de I.N. P. afdeling Amsterdam en welke circulaire eveneens bij Uw schrijven is gevoegd.

In dezelfde circulaire - 2 -

tendenz

ok
In dezelfde circulaire, wordt de bij U bekende Ch.Th.H.HAM, thans wonende te Amsterdam, van Eeghenlaan 4 hs, als voorzitter van de I.N.P. afdeling Amsterdam genoemd.

Verdere personalia van M.H.Rahula, die zou wonen te Amsterdam, Adm. de Ruyterweg 181 II, doch bij het Bevolkings-bureau der Gemeente Amsterdam niet is ingeschreven, ~~is~~ niet bekend.

De aandacht blijft op deze aangelegenheid gevestigd en zodra hieromtrent iets naders zal worden vernomen, zal daarvan bericht worden gezonden. Einde.-

---

Jo. 137

O. 3.

G E H E I M

Verbinding: No.12

3 Augustus 1950.

Doss.13/732

Onderwerp: Opgave Nederlanders, die de Indonesische nationaliteit hebben
(verkozen)

Datum ontvangst bericht: 31 Juli 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

OP KAART
ACD/ 4c
DAI: 21-4-50
PAR: 12

06.333.1
09.71-09.1
6.17

6.622... 0.12
4 AUG. 1950.
ACD/90456

Hierbij wordt toegezonden afschrift van een opgave van Nederlanders, die de Indonesische nationaliteit hebben verkozen. Hierbij moge worden aangetekend, dat de onder no.1 genoemde Hendrik VAN DER WAL voorzitter is van de Indo Nationale Partij, afdeling 's-Gravenhage.

De onder no.2 genoemde Freddy H. FRAEIJHOVEN is indertijd als Indisch N.S.B.-er in Suriname geïnterneerd geweest.
(einde)

ok
[

A f s c h r i f t

Opgave van Nederlanders, die de Indonesische nationaliteit hebben verkozen:

- | WAL, Hendrik van der, 13 Augustus 1922, Van Heutszstraat 15, datum verwerping en optie 2 Januari 1950;
- x | FRAEIJHOVEN, Freddy H., 7 Augustus 1899, Beeklaan 456, 22 Maart 1950 vertrokken naar Djakarta, datum verwerping en optie 5 Januari 1950;
- x | SCHEURER, Wilhelm E., 18 Augustus 1884, Anjelierstraat 61, datum verwerping en optie 6 Februari 1950;
- + | CHAUVIGNY DE BLOT, Leonard de, 23 October 1898, Piet Heinstraat 22, 23 Juni 1950 vertrokken naar Djakarta, datum verwerping en optie 16 Februari 1950.

Opgave

*kaart
aanvullen*

OP KAART
ACD/42.N.P.
DAI: 4/10/50
PAR: CW

6.622 07.12
18 JUNI 1950
ACD/07208

6.622
01.26-6.631

6.622
07.26-6.622

Betreft: Indo Nationale Partij (I.N.P.) 1921 Z.

Co. 8317

Naar aanleiding van Uw schrijven, d.d. 2 Mei 1950, No. 83316, inzake de Indo Nationale Partij (I.N.P.), wordt gerapporteerd.

Bij een dezerzijds ingesteld onderzoek is gebleken, dat te dezer stede inderdaad een afdeling bestaat van de I.N.P. Leden van deze vereniging zijn zowel Indonesiërs als in Indonesië geboren Nederlanders. Het doel der vereniging is het geven van voorlichting voor het verkrijgen van het Indonesisch staatsburgerschap. Naar bekend werd, doet de vereniging niet aan politiek. Zij zou samen werken met de verenigingen ROEPI en CHUNG HWA HUI. Vergaderingen van de I.N.P. afd. Leiden, worden, wegens gebrek aan financiën, bij de leden thuis gehouden.

Vertegenwoordiger in Nederland voor de I.N.P. is, Louis TAYLOR WEBER, geboren te Tasikmalaja, 12 Mei 1923, wonende te Leiden, Cobetstraat 42. Hij is in het bezit van het einddiploma A.M.S. (H.B.S.), hetwelk hij in 1942 te Djokja behaalde. Aan de Rijks-Universiteit te Leiden staat hij, in de faculteit rechten en letteren -hoofdvak Indologie- ingeschreven voor de cursusjaren 1946-47 - 1947-48 - 1948-49 en 1949-50. Zijn kandidaats-examen Indologie (taalkundig), deed hij op 7 Juli 1947. Hij is te Oegstgeest op 7 Juli 1947 gehuwd met Christina Theodora LINA, geboren te Amboina, 7 September 1919, uit welk huwelijk 1 kind is geboren. Hij behoort tot de N.H. kerk. Zijn in- en afschrijvingen staan aan het Bevolkingsbureau te Leiden als volgt beschreven:

6-12-46 Leiden komende uit Batavia,
27-1-47 Oegstgeest komende uit Leiden,
27-11-47 Leiden komende uit Oegstgeest.

Tot 2-2-50 bezat hij de Nederlandse nationaliteit. Op laatstgenoemde datum verloor hij die nationaliteit door verwerping en verwierf de indonesische nationaliteit door optie.

Zijn naam komt in de Politie-administratie te Leiden niet voor. Ook op politiek gebied is niets ten nadele van hem bekend. Voorzitter en secretaris van de Leidse afdeling der I.N.P. zijn respectievelijk:

John OJAF TIOA, geboren te Mr. Cornelis, 4 Augustus 1927, wonende te Leiden, Utrechtse Jaagpad 3. Hij is in het bezit van het einddiploma H.B.S. B, hetwelk hij te Batavia behaalde. Aan de Rijks-Universiteit te Leiden staat hij, in de faculteit rechten en letteren -hoofdvak Indologie-, ingeschreven voor de cursusjaren 1948-49 en 1949-50. Enig examen heeft hij nog niet afgelegd. Hij is ongehuwd en behoort tot de R.K. kerk. Tot 27 December 1949 bezat hij de Nederlandse nationaliteit. In verband met de soevereiniteits-overdracht verwierf hij op laatstgenoemde datum de indonesische nationaliteit.

Zijn naam komt in de Politie-administratie te Leiden niet voor. Ook op politiek gebied is niets ten nadele van hem bekend.

Ernst UTRECHT, geboren te Soerabaja, 30 October 1922, wonende te Leiden, Herenstraat 62. Hij is in het bezit van het einddiploma H.B.S. B, hetwelk hij in 1941 te Malang behaalde. Aan de Rijks-Universiteit te Leiden staat hij, in de faculteiten recht, ingeschreven voor de cursusjaren 1946-47 - 1947-48 1948-49 en 1949-50. Zijn kandidaats-examen Indologie (taalkundig) deed hij op 2 Juli 1948 en zijn kandidaats-examen Nederland Indisch recht op 3 December 1948. Hij bezit de Nederlandse nationaliteit en behoort niet tot enig kerkgenootschap. Op 7 September 1949 is hij te Leiden gehuwd met Hendriek Elien VISSCHER, geboren te Salatiga, 30 Januari 1921, uit welk huwelijk 1 kind

*That tegen-
deel is waar*

ok

ok

ok

ok

II.

G E H E I M.

I.D. 1921 Z.

is geboren.

Enige activiteit van de zijde der I.N.P. is nog niet geconstateerd.

Leiden, 13 Juni 1950.

NIET O.K.
ACD/ 48
DAT: 7-10-50
PAR: CW

06.383
13 JUNI 1950
ACD/ 07174

V E R T R O U W E L I J K .

XXXXXXXXXXXXXX.

Verbinding: 30.

No. 1000.

Datum: 9 Juni 1950.

Onderwerp: Indo Nationale Party (I.N.P.)

Datum van ontvangst bericht: No.83316, dd. 15 Mei 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.

Waardering berichtgever: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: - - - - - .

Medewerkende instanties: - - - - - .

Ondernomen actie: - - - - - .

GERRIT HENRI van der KLOK werd geboren te Padang, 16 Juli 1900.

Zijn religie is Ned.Herv., zijn beroep kantoorbediende.

Van der Klok voornoemd, die reeds eerder weduwnaar was van

Maria Krommenhoek, is later gehuwd met Henriette Arnoldina Cor-

des, van wie hij op 31 Mei 1946 is gescheiden. (Laatstgenoemde

Thans leeft hij vermoedelijk samen met Pauline Elize Geertsema,

een Indo-Europese vrouw, weduwe van Herm. van der Fange, gebo-

ren te Meester-Cornelis (Ind.) 24 December 1907, die op hetzelf-

de adres als betrokkene, namelijk Zandvoort, Noorderstraat 22,

staat ingeschreven.

Blijkens het bevolkingsregister der gemeente Zandvoort hebben

zijn in- en uitschrijvingen uit de verschillende gemeenten, waar

hij woonachtig is geweest, zich als volgt toegedragen:

Nieuwer Amstel.

8-10-25 Amsterdam, diverse adressen.

16-12-36 " Meeuwenlaan 106a, boven.

4-12-40 Zandvoort, de Witstraat 7.

15-10-42 " Schelpweg 4.

12- 5-43 Amsterdam, Amazonestraat 47 I.

10- 9-48 Zandvoort, Noorderstraat 22.

Volgens bekomen inlichtingen uit betrouwbare bron wordt het

perceel Noorderstraat 22 veelvuldig bezocht door vele, hoofd-

zakelijk jeugdige personen van kennelijk Indonesische of Indo-

Europese afkomst, in de leeftijden van omstreeks 15-20 jaar,

mogelijk ook iets ouder. Van der Klok is zeer dikwijls op reis,

doch van zijn bestemmingen is tot op heden nog niets gebleken.

Ten nadele van betrokkene is alhier, zowel op politiek als cri-

mineel gebied, tot nog toe niets nadeligs bekend.

Op het perceel Noorderstraat 22 voornoemd met zijn bewoners

blijft de aandacht gevestigd en bij eventuele nadere bevindingen

zal daarvan terstond bericht worden gezonden.

-einde.

Zandvoort

(K) O.K.

woont Hogeweg
Zandvoort.)

acc.

↑

V E R T R O U W E L I J K .

~~Geheim~~

Verbinding: 30.

No. 1000.

Datum: 9 Juni 1950.

Onderwerp: Indo Nationale Party (I.N.P.)

Datum van ontvangst bericht: No. 83316, dd. 15 Mei 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.

Waardering berichtgever: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: - - - - - .

Medewerkende instanties: - - - - - .

Ondernomen actie: - - - - - .

GERRIT HENRI van der KLOK werd geboren te Padang, 16 Juli 1900. Zijn religie is Ned. Herv., zijn beroep kantoorbediende.

Van der Klok voornoemd, die reeds eerder weduwnaar was van Maria Krommenhoek, is later gehuwd met Henriette Arnoldina Gordes, van wie hij op 31 Mei 1946 is gescheiden. (Laatstgenoemde Thans leeft hij vermoedelijk samen met Pauline Elize Geertsma, een Indo-Europese vrouw, weduwe van Harm. van der Fange, geboren te Meester-Cornelis (Ind.) 24 December 1907, die op hetzelfde adres als betrokkene, namelijk Zandvoort, Noorderstraat 22, staat ingeschreven.

Blijkens het bevolkingsregister der gemeente Zandvoort hebben zijn in- en uitschrijvingen uit de verschillende gemeenten, waar hij woonachtig is geweest, zich als volgt toege dragen: Nieuwer Amstel.

- 3-10-25 Amsterdam, diverse adressen.
- 16-12-36 " Meeuwenlaan 106a, boven.
- 4-12-40 Zandvoort, de Witstraat 7.
- 15-10-42 " Schelpweg 4.
- 12- 5-43 Amsterdam, Amazonestraat 47 I.
- 10- 9-48 Zandvoort, Noorderstraat 22.

Volgens bekomen inlichtingen uit betrouwbare bron wordt het perceel Noorderstraat 22 veelvuldig bezocht door vele, hoofdzakelijk jeugdige personen van kennelijk Indonesische of Indo-Europese afkomst, in de leeftijden van omstreeks 15-20 jaar, mogelijk ook iets ouder. Van der Klok is zeer dikwijls op reis, doch van zijn bestemmingen is tot op heden nog niets gebleken. Ten nadele van betrokkene is alhier, zowel op politiek als crimineel gebied, tot nog toe, niets nadeligs bekend.

Op het perceel Noorderstraat 22 voornoemd met zijn bewoners blijft de aandacht gevestigd en bij eventuele nadere bevindingen zal daarvan terstond bericht worden gezonden.

-einde.

(woont Hogeweg
[9 Zandvoort.]

1.

Verbinding nr. 46.
Nr. 2176.

Vertrouwelijk.

Onderwerp : Indo Nationale Partij.
Betrouwbaarheid berichtgever : zeer betrouwbaar.
Waardering bericht : zeer betrouwbaar.

NIET O.K.
ACD/48
PAR: CW

30 Mei 1950.
6.6.27
5 JUN 1950
ACD/06636

Co. 03175

Deventer

Naar aanleiding van Uw schrijven d.d. 15 dezer nr. 83316, heb ik de eer U te berichten, dat de door U bedoelde George Richard TOKAYA, geboren te Mr. Cornelis op 15 Januari 1921, wonende aan het adres Van Marlestraat 14 te Deventer, zich op 5 November 1948 te dezer stede vestigde, komende van Wageningen. Op 8 November 1946 arriveerde hij in ons land, komende van Mr. Cornelis R.I.S.

Aanvankelijk stond hij in het bevolkingsregister dezer gemeente als Nederlands onderdaan ingeschreven, doch bij de jongste nationaliteitsregeling t.o.v. de Indonesiërs werd hij als Nederlander ingeschreven, nadat door hem een verklaring van de Assistent-Resident van Mr. Cornelis d.d. 8.7.1940 was overgelegd, waaruit bleek, dat zijn vader de Nederlandse nationaliteit bezat.

Hij is leerling van de Rijks Middelbare School voor Tropische Landbouw te Deventer, alwaar hij bekend staat als Ambonnees. Van enige door hem gevoerde activiteit voor de Indo Nationale Partij is tot op heden niet gebleken en hij toonde nimmer anti-Nederlandse gevoelens. Naar ver-
luit, verbleef hij tijdens de oorlog in een Japans gevangenkamp.

Onlangs is door een zekere SNEL voor leerlingen van genoemde school in besloten kring een lezing gehouden, waarin hij naar voren bracht, dat de I.N.P. een partij van Ambonnezen is, die met de R.I.S. wil samenwerken, omdat de Nederlandse Regering hen niet meer steunt en zij in een zelfstandige staat Ambon, omringd door een hen dan vijandig gezind zijnde R.I.S., geen heil zien.

Voor zover mij bekend is geworden ~~is~~ SNEL, die Ambonnees en lid van de I.N.P. zou zijn, tijdelijk in 's Gravenhage verblijf gehouden hebben, doch thans weer naar de R.I.S. vertrokken zijn.

Einde.

W. J. N. P.

83175

6.627
07.12
3 MEI 1950
ACD, 04614

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

28 April 1950.

Doss.205/6

Onderwerp: Indo Nationale Partij (I.N.P.)

Datum ontvangst bericht: 25 April 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

N'ET O.K.
ACD/4C
DAT: 8/10 '50
PAR: 8

B.O.S. van 17 April 1950
No.83175 M.v.B.Z.

Naar aanleiding van nevenvermeld schrijven wordt medegedeeld, dat het genoemde bestuur inderdaad beschouwd moet worden als dat van de afdeling Den Haag. Voorts moge nog verwezen worden naar de bijlage van dezersijds schrijven van 6 April 1950 no.Doss.205/6, waarin de namen van de bestuursleden van de afdelingen Amsterdam, Den Haag en Leiden onder Indo Nationale Partij werden genoemd. (einde)

ACD
83316

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 26 Juni 1950

No.: C. 83316
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: Indo Nationale
Partij (I.N.P.)

UITGEBEOKT

VERTROUWELIJK

Ik moge U om bericht verzoeken op mijn vertrouwelijk schrijven van 17 April j.l., no.83316, handelende over het in hoofde dezes genoemde onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
AMSTERDAM.

Jhr Mr W.J.Th.Serraris

2/90400

's-Gravenhage, 2 Mei 1950

No.: C. 83316
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: Indo Nationale
Partij (I.N.P.)

GEHEIM

2/87208

UITGEBEKT

[Hierbij moge ik U mededelen, dat enige tijd geleden hier te lande is opgericht de Indo Nationale Partij (I.N.P.), waarvan lid zijn Indo-Europeanen, die het Indonesisch Staatsburgerschap willen aanvaarden of reeds aanvaard hebben.

Sedert is er samenwerking gekomen met hier te lande gevestigde Indonesische en Chinese verenigingen. Gezamenlijk wordt thans uitgegeven het maandblad "Gelanggang Merdeka" (Vrije Kring).

Volgens uit goede bron ontvangen inlichtingen) bestaat er te Uwent reeds een afdeling der I.N.P., waarvan voorzitter is J.O.TJOA, Utrechtse Jaagpad 3 en secretaris E.UTRECHT, Herenstraat 62.

Gaarne houd ik mij aanbevolen voor bericht met betrekking tot de personalia en antecedenten van deze personen en in geval U iets mocht blijken aangaande hun activiteit.

Ik teken hierbij aan, dat in de I.N.P. een anti-Nederlandse tendenz merkbaar is.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Jhr Mr W.J.Th.Serraris

Aan de Heer
Commissaris van Politie,
te
LEIDEN.

's-Gravenhage, 15 Mei 1950

No.: C. 83316
Bijl.: Gene
C.XI- TA.4.
Betr.: Indo Nationale
Partij (I.N.P.)

VERTROUWELIJK

UITGEBOORT

a/07174

Hierbij moge ik U mededelen, dat enige tijd geleden hier te lande is opgericht de Indo Nationale Partij (I.N.P.) waarvan lid zijn Indo-Europeanen, die het Indonesisch Staatsburgerschap willen aanvaarden of reeds aanvaard hebben.

Sedert is er samenwerking gekomen met hier te lande gevestigde Indonesische en Chinese verenigingen. Gezamenlijk wordt thans uitgegeven het maandblad "Gelanggang Merdeka" (Vrije Kring).

Volgens uit goede bron ontvangen inlichtingen treedt als afdelings-vertegenwoordiger voor Zandvoort/Haarlem op, G.H. van der KLOK, die woonachtig zou zijn Hogeweg 19 Zandvoort Bd.

Gaarne houd ik mij aanbevolen voor bericht met betrekking tot de personalia en antecedenten van deze persoon en ingeval U iets mocht blijken aangaande zijn activiteit.

Ik teken hierbij aan, dat in de I.N.P. een anti-Nederlandse tendenz merkbaar is.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Jhr Mr W.J.Th. Serraris

Aan de Heer
Corpschef van Politie,
te
Z A N D V O O R T.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 15 Mei 1950

No.: C. 83316
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: Indo Nationale
Partij (I.N.P.)

VERTROUWELIJK

UITGEBOKT

a/86636

Hierbij moge ik U mededelen, dat enige tijd geleden hier te lande is opgericht de Indo Nationale Partij (I.N.P.), waarvan lid zijn Indo-Europeanen, die het Indonesisch Staatsburgerschap willen aanvaarden of reeds aanvaard hebben.

Sedert is er samenwerking gekomen met hier te lande gevestigde Indonesische en Chinese verenigingen. Gezamenlijk wordt thans uitgegeven het maandblad "Gelanggang Merdeka" (Vrije Kring).

Volgens uit goede bron ontvangen inlichtingen treedt als afdelings-vertegenwoordiger te Uwent op G.R. TOKAYA, van Marlestraat 14.

Gaarne houd ik mij aanbevolen voor bericht met betrekking tot de personalia en antecedenten van deze persoon en ingeval U iets mocht blijken aangaande zijn activiteit.

Ik teken hierbij aan, dat in de I.N.P. een anti-Nederlandse tendenz merkbaar is.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Jhr Mr W. J. Th. Serraris

Aan de Heer
Commissaris van Politie,
te
D E V E N T E R.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 17 April 1950

UITGEBOEKT

No.: C. 83316

Bijl.: twee

G.XI. TA.4.

Betr.: Indo Nationale Partij
(I.N.P.)

VERTROUWELIJK

2/90400

In verband met de omstandigheid, dat de in hoofde dezes genoemde partij samenwerkt met andere Indonesische verenigingen hier te lande bij de uitgifte te Uwant van het blad "Gelombang Merdeka", doe ik U hierbij in copie toekomen twee circulaire's der I.N.P. van 1 en 20 Maart j.l., respectievelijk genummerd 27/TW/A en 28/TW/A. Onder verwijzing kortheidshalve naar de inhoud daarvan, teken ik hierbij aan, dat te Uwant bereids een afdeling der I.N.P. moet zijn opgericht.

Voor Uw inlichtingen tersake houd ik mij gaarne aanbevelen.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
AMSTERDAM.

Jhr Mr W.J.Th. Serraris

I N D O - N A T I O N A L E P A R T I J
P A R T A I I N D O - N A S I O N A L.de wd. Gedelegeerde v.h. Partijbestuur
Cobetstraat no. 42
LEIDEN.20 Maart 1950.
no.: 28/TW/A.

Aan alle leden van de INP.:

Onder voortdurend en sterk aandringen op de nodige medewerking Uwerzijds met betrekking tot ons maandblad "GELANGGANG MERDEKA", en met verwijzing naar mijn terzake gestencilde schrijven van 23 Januari en 1 Maart 1950, verzoek ik Uw aandacht voor het volgende, ontleend aan een rondschrijven van de Redactie-Bedrijfsleiding van de G.M. aan de Besturen van de deelnemende organisaties.

1. isi dari karangan-2 jang masuk tidak begitu seperti jang kita harapkan. Pengemudi-2 G.M. bermaksud sekuat tenaga berichtiar supaya G.M. mempunjai nilai jang tinggi, jang dapat disadjikan kepada para Pembatjanja, dalam kita mengikuti gerak-gerik Indonesia. Dalam hal ini G.M. menemui kesukaran. Untuk dapat mengatasi kesukaran ini G.M. dengan sangat minta pertolongannja semua perkumpulan-2, supaya ikut mendjaga nilainja G.M., dan dapat menerima, bahwa jang harus didahulukan ialah kwaliteit karangan dan bukan nama perkumpulan.
2. Banjakknja karangan-2 jang masuk untuk pertama kali ini adalah memuaskan. Sajang sekali berhubung dengan terbatasnja tempat di madjallah kita, kita tidak muat semua karangan dan dengan terpaksa beberapa karangan tidak dapat dimuat.
3. Semua perkumpulan diminta memperhatikan pedoman serta sjarat-2 seperti terzebut dibawah, bila perkumpulan-2 mengirinkan karangan-2 kepada G.M.
  - a. Karangan harus ditik dengan dua sepasi. Kertasnja supaya dipakai sebelah sadja. Seperempat dari halaman kertas jang ditik, supaya djangan sipakai. (seperempat dari kiri). Dibawah karangan supaya dibubuhi : nama dan alamat si pengarang; tanggal mengarang; nama perkumpulan dari si pengarang; tanda tangan si pengarang.
  - b. Karangan-2 harus masuk sebelum tanggal 28 dari tiap-2 bulan.
4. Dengan gembira kita dapat mengabarkan, bahwa CHUNG HWA HUI ikut dalam usaha kita bersama "Gelanggang merdeka".
5. Alamat Pengemudi-2 GELANGGANG MERDEKA : Lohmanstraat 43 hs di Amsterdam-Zuid.

Met partijgroeten.
Hoogachtend,

w.g. L. Taylor Weber.

I.N.P. - adressen:

- ard. Amsterdam: Voorz. CH. YH. Ham - Th. de Boekstraat 43 (III).
Secr. M.H. Rahula - Adm. De Ruyterweg no. 181 (II).
- Afd. 'Haag : Voorz. M.A. Harten - Niouwstraat 29. T. 554621.
Secr. H.v.d. Wal - Van Heutemstraat 15. T. 722895
- ard. Leiden : Voorz. J.O. Tjoa - Utrechtse Jaagpad 3. T. 21640
Secr. E. Utrecht - Heerenstraat 62.
- Afd.-Vertegenw. voor Zandvoort/Haarlem: G.H. van der Klok, Hogeweg 19
(Zandvt. Bd.
- Afd.-vertegenw. Deventer: G.R. Tokaya - v. Marlestraat 14.
- wd. Gedelegeerde v.h. Partijbestuur in Ned.: L. Taylor Weber, Cobetstr.
42, Leiden. T. 23259.
- Secretariaat Partijbestuur Indonesia : Djalan Flores 7 - Djakarta.
G.J. Claessen.

1 Maart 1950.

de rgd. Gedelegeerde
v.h. Partijbestuur.
Cobetstraat 42
LEIDEN.

no.: 27/TW/A.

Aan alle leden van de INP
in Nederland.

1. Helaas is de door U te verlenen steun voor de uitgifte van de GELANGGANG MERDEKA voorlopig in ruime mate onvoldoende gebleken.

2. Zoals bij mijn vorige gestencilde-schrijven was vermeld, moest vóór 10 Februari j.l. de eerste afbetalingsom ad. f.35.- door de INP worden voldaan. Tot en met heden mocht ik van alle leden slechts het totale bedrag van f.14.- ontvangen!

Vóór 10 Maart a.s. moet de tweede afbetalingsom ad. f.25.- worden gestórt. Zeer dringend moet ik U allen dan ook verzoeken het de INP tenminste mogelijk te maken haar verplichtingen m.b.t. de G.M. na te komen. Het behoeft geen betoog, dat elke bijdrage (per postwissel te storten aan L.TAYLOR WEBER, Cobetstraat 42, Leiden) ten zeerste gewaardeerd wordt.

3. Ter opneming in de G.M. mocht ik tot heden een zestal artikelen ontvangen, die bijna alle ook in het eerste nummer zijn opgenomen. Vóór 28 Maart a.s. moet de copie (door de INP-leden te leveren) voor het tweede nummer in mijn bezit zijn. Ook hiervoor is dus dringend Uw medewerking en al-of-nog-niet-ontplooid schrijverstalenten nodig. Copie gelieve te richten aan mijn adres Cobetstraat 42 te Leiden.

4. Nu het eerste nummer van de G.M. in Uw bezit is, zult U er beter abonné's (wel of niet INP-leden) voor kunnen winnen. Het abonnementsgeld bedraagt 1.4.- p. jaar. Opgave bij Br. Soerjadi (Lohmanstraat 43 hs. Amsterdam-2d.) of bij mij in te dienen s.v.p.

Met hartelijke partijgroeten,

L. Taylor Weber.

X uitstel verleend tot 20/3 a.s.

0

6.682
23.26
11 APR. 1950
A 03.3/6

VERTROUWELIJK

6 April 1950

AD/601

Verbinding: No.12

Doss.205/6

Onderwerp: Circulaires Indo Nationale Partij

Datum ontvangst bericht: 1 April 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

NET O.K.
ACD: 4c
DAT: 0/10'50
PAR: 8

co / 03175

Ten verfolge op dezerzijds schrijven d.d. 3 April 1950 No.Doss.205/6 worden hierbij toegezonden afschriften van twee circulaires No.27/TW/A en 28/TW/A, resp. d.d. 1 en 20 Maart 1950, uitgegeven door de fgd. Gedelegeerde van het Partijbestuur van de "Indo Nationale Partij" de heer L.TAYLOR WEBER, wonende Cobetstraat 42 te Leiden.

Uit circulaire No.28/TW/A blijkt, dat thans ook de Chinese Vereniging "Cung Hwa Hui" bij de combinatie van Indonesische Verenigingen te Amsterdam is aangesloten.

Verder moge nog verwezen worden naar de in deze circulaire vermelde namen en adressen van de "I.N.P."-bestuursleden. (einde)

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 28 Augustus 1950

No.: C. 83175
Bijl.: Gene
C.XI. TA.3.
Betr.: H. van de Wal

UITGEBOEKT

VERTROUWELIJK

Met verwijzing naar het rapport van Uw Inlichtingen-
dienst van 3 April 1950, Doss.205/6 moge ik U mededelen, dat
naar mij gebleken is Hendrik van de WAL niet gedetacheerd is
bij het Ministerie voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen.

Betrokkene is van 8 Augustus 1949 tot 15 November 1949
verbonden geweest aan het secretariaat van de Ronde Tafel Con-
ferentie. Thans zou hij ingeschreven zijn als student aan de
Universiteit van Leiden.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

Jhr Mr W.J.Th. Serraris

Gravenhage, 17 April 1950

No.: C.83175
Bijl.: Gene
C.XI. TA.4.
Betr.: Indo Nationale Partij
(I.N.P.)

VERTROUWELIJK

a/84614

Met verwijzing naar het rapport van Uw Inlichtingen-
dienst van 3 April j.l., Doss.205/6, handelende over de in
hoofde dezes genoemde partij, moge ik U verzoeken mij wel
te willen berichten of het daarin genoemde bestuur beschouwd
moet worden als zijnde uitsluitend dat van de afdeling Den
Haag.

Voor Uw verdere inlichtingen nopens de activiteit der
I.N.P. die thans met de Indonesische verenigingen hier te
lande samenwerkt bij de uitgifte van het blad "Gelukkig
Merdeka", houd ik mij gaarne aanbevolen.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

Jhr Mr W.J.Th.Serraris

c

6.6h
05, 23

5 APR. 1950
ACD/03175

VERTROUWELIJK

3 April 1950.

Verbinding: No.12

Doss.205/6

Onderwerp: Indo Nationale Partij

Datum ontvangst bericht: 30 Maart 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

OP KAART
ACD/4C
DAT: 2/4/50
PAR: R

Hierbij wordt toegezonden het eerste nummer van het maandblad "Gelombang Merdeka" (het vrije forum) orgaan van de te Amsterdam gecombineerde verenigingen "Rupi" (Rukun Peladjar Indonesia), de "Chung San Hui" en "I.N.P." (Indo Nationale Partij).

Dit blad verschijnt de 17e van elke maand.

Van een betrouwbaar persoon, die goed is geïnformeerd, werd vernomen dat de "I.N.P." thans drie afdelingen telt, n.l. te Amsterdam, Leiden en 's-Gravenhage. Het aantal leden van de afdeling Den Haag bedraagt ongeveer 80. Het aantal leden van de andere afdelingen is dezerzijds niet bekend. Het bestuur van de "I.N.P." wordt gevormd door de heren:

*2 afdeling
Den Haag*

- Hendrik VAN DE WAL, geboren 13 Augustus 1922 te Kotaradja (Atjeh), van beroep controleur bij het Binnenlands Bestuur in Indonesië, thans gedetacheerd bij het "MUOR" en wonende Van Heutszstraat No.15 te 's-Gravenhage,
- X Marinus Alexander HARTEN, geboren 12 October 1913 te Selokaton (Ind.), van beroep arbeidscontractant bij het Ministerie van Economische Zaken, wonende Riouwstraat No.29 te s-Gravenhage en
- X L.TAYLOR WEBER, gedelegeerde in Nederland van het Partijbestuur in Indonesië, wonende Cobetstraat 42 te Leiden (personalia onbekend). (einde)

44
3

I N D O - N A T I O N A L E P A R T I J
P A R T A I I N D O - N A S I O N A L.

de wd. Gedelegeerde v.h. Partijbestuur
Cobetstraat no. 42
L E I D E N.

20 Maart 1950.
no.: 28/TW/A.

Aan alle leden van de INP.:

Onder voortdurend en sterk aandringen op de nodige medewerking Uwerzijds met betrekking tot ons maandblad "GELANGGANG MERDEKA", en met verwijzing naar mijn terzake gestencilde schrijven van 23 Januari en 1 Maart 1950, verzoek ik Uw aandacht voor het volgende, ontleend aan een rondschrijven van de Redactie-Bedrijfsleiding van de G.M. aan de Besturen van de deelnemende organisaties.

1. isi dari karangan-2 jang masuk tidak begitu seperti jang kita harapkan. Pengemudi-2 G.M. bermaksud sekuat tenaga berichtiar supaya G.M. mempunjai nilai jang tinggi, jang dapat disadjikan kepada para uembatjanja, dalam kita mengikuti gerak-gerik Indonesia. Dalam hal ini G.M. menemiu kesukaran. Untuk dapat mengatasi kesukaran ini G.M. dengan sangat minta pertolongannja semua perkumpulan-2, supaya ikut mendjaga nilainja G.M., dan dapat menerima, bahwa jang harus didahulukan ialah kwaliteit karangan dan bukan nama perkumpulan.
2. Banjaknja karangan-2 jang masuk untuk pertama kali ini adalah memuaskan. Sajang sekali berhubung dengan terbatasnja tempat di madjallah kita, kita tidak muat semua karangan dan dengan terpaksa beberapa karangan tidak dapat dimuat.
3. Semua perkumpulan diminta memperhatikan pedoman serta sjarat-2 seperti terzebut dibawah, bila perkumpulan-2 mengirimkan karangan-2 kepada G.M.
  - a. Karangan harus ditik dengan dua sepasi. Kertasnja supaya dipakai sebelah sadja. Seperempat dari halaman kertas jang ditik, supaya djangan sipakai. (seperempat dari kiri). Dibawah karangan supaya dibubuhi : nama dan alamat si pengarang; tanggal mengarang; nama perkumpulan dari si pengarang; tanda tangan si pengarang.
  - b. Karangan-2 harus masuk sebelum tanggal 28 dari tiap-2 bulan.
4. Dengan gembira kita dapat mengabarkan, bahwa CHUNG HWA HUI ikut dalam usaha kita bersama "Gelanggang merdeka".
5. Alamat Pengemudi-2 GELANGGANG MERDEKA : Lohmanstraat 43 hs di Amsterdam-Zuid.

Met partijgroeten,
Hoogachtend,

w.g. L. Taylor Weber.

I.N.P. - adressen:

- afd. Amsterdam: Voorz. CH. YH. Ham - Th. de Boekstraat 43 (III).
Secr. M.H. Rahula - Adm. De Ruyterweg no. 181 (II).
- Afd. 'Haag : Voorz. M.A. Harten - Riouwstraat 29. T. 554621.
Secr. H.v.d. Wal - Van Heutzstraat 15. T. 722895
- afd. Leiden : Voorz. J.O. Tjoa - Utrechtse Jaagpad 3. T. 21640
Secr. E. Utrecht - Heerenstraat 62.
- Afd.-Vertegenw. voor Zandvoort/Haarlem: G.H. van der Klok, Hogeweg 19
(Zandvt. Bd.)
- Afd.-Vertegenw. Deventer: G.R. Tokaya - v. Marlestraat 14.
- wd. Gedelegeerde v.h. Partijbestuur in Ned.: L. Taylor Weber, Cobetstr.
42, Leiden. T. 23259.
- Secretariaat Partijbestuur Indonesia : Djalan Flores 7 - Djakarta.
G.J. Claessen.

1 Maart 1950.

de fgd.Gedelegeerde
v.h.Partijbestuur.
Cobetstraat 42
L E I D E N.

no.: 27/TW/A.

Aan alle leden van de INP
in Nederland.

1. Helaas is de door U te verlenen steun voor de uitgifte van de GELANGGANG MERDEKA voorlopig in ruime mate onvoldoende gebleken.
2. Zoals bij mijn vorige gestencilde-schrijven was vermeld, moest vóór 10 Februari j.l. de eerste afbetalingsom ad. f.35.- door de INP worden voldaan. Tot en met heden mocht ik van alle leden slechts het totale bedrag van f.14.- ontvangen !
Vóór 10 Maart a.s. moet de tweede afbetalingsom ad.f.25.- worden gestort. Zeer dringend moet ik U allen dan ook verzoeken het de INP tenminste mogelijk te maken haar verplichtingen m.b.t. de G.M. na te komen. Het behoeft geen betoog, dat elke bijdrage (per postwissel te storten aan L.TAYLOR WEBER, Cobetstraat 42, Leiden) ten zeerste gewaardeerd wordt.
3. Ter opneming in de G.M. mocht ik tot heden een zestal artikelen ontvangen, die bijna alie ook in het eerste nummer zijn opgenomen. Vóór 28 Maart a.s. moet de copie (door de INP-leden te leveren) voor het tweede nummer in mijn bezit zijn. Ook hiervoor is dus dringend Uw medewerking en al-of-nog-niet-ontplooid schrijverstalenten nodig. Copie gelieve te richten aan mijn adres Cobetstraat 42 te Leiden.
4. Nu het eerste nummer van de G.M. in Uw bezit is, zult U er beter abonné's (wel of niet INP-leden) voor kunnen winnen. Het abonnementsgeld bedraagt f.4.- p. jaar. Opgave bij Br.Soerjadi (Lohmanstraat 43 hs. Amsterdam-Zd.) of bij mij in te dienen s.v.p.

Met hartelijke partijgroeten,

L.Taylor Weber.

x uitstel verleend tot 20/3 a.s.

C

6.627
01.133

6.627
01.11
29 MRT 1950
ACD 02665

VERTROUWELIJK

27 Maart 1950

Verbinding: No.12
Doss.205/6²

Onderwerp: Partijprogram "Indo-Nationale Partij"
 Datum ontvangst bericht: 22 Maart 1950.
 Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar
 Waardering bericht: betrouwbaar
 Tevens bericht gezonden aan:---
 Medewerkende instanties:---
 Ondernomen actie:---

GD 1601

70504

Ten vervo~~l~~ge op dezerzijds schrijven d.d. 20 Januari 1950 No.Doss.205/6 wordt hierbij toegezonden afschrift van het "Ontwerp Partijprogram" van de "Indo-Nationale Partij", naar de inhoud waarvan ter bekorting moge worden verwezen.

Dit "Ontwerp Partijprogram" zal op de ledenvergadering, die Dinsdag 28 Maart 1950 des avonds om 20.00 uur in het café-restaurant "Mercur", gelegen aan het Anna Paulowna-plein te 's-Gravenhage, gehouden zal worden, ter goedkeuring worden voorgelegd. (einde)

3

ONTWERP
P A R T I J P R O G R A M

Uitgangspunt.

De overgangsgrondwet, genaamd Constitutie der République Indonésia Serikat en de ter Ronde Tafel Conferentie gesloten overeenkomsten hebben wél een deel der doelstellingen der I.N.P. verwezenlijkt, maar niet het speciale en voornaamste, te weten de feitelijke instelling van slechts één grote groep van Indonesische staatsburgers zonder de wettelijke creatie van minderheidsgroepen daarbinnen.

De I.N.P. zal er blijvend krachtig naar streven de Indo-Europeanen op nationaal Indonesische basis samen te bundelen met alle andere Indonesische staatsburgers, opdat de R.I.S. het gemeenschappelijke uitgangspunt worde van hun gezamenlijk politiek, cultureel en sociaal economische bestaan.

Speciaal deel.

1. Het staatsgenootschap der R.I.S. vindt zijn uitdrukking in slechts één nationaliteitsregeling, met name die van het Indonesisch staatsburgerschap: elke onderscheiding tussen Indonesiër en Indonesisch staatsburger dient uit alle federale zowel als deelstatelijke wetgevingen c.g. regelingen voor eens en voor altijd te verdwijnen.
2. Alle democratische rechten en plichten zullen de Indonesische staatsburgers ten deel vallen, zonder welke soort discriminatie en zonder één enkele uitzondering: zo zullen de hoogste ambten, óók dat van President van de R.I.S., in principe door elke Indonesische staatsgenoot bekleed moeten kunnen worden.
3. De leiding der eventueel te creëren "minderheidsdiensten", alsmede de voorlichting van en voor minderheidsgroepen dienen in handen dezer groepen zelf te berusten, opdat hierdoor het snelst en grootst mogelijke resultaat wordt behaald met betrekking tot de opheffing van staatkundige meerderheids- en minderheidsgroepen, dus de vorming van slechts één groep van Indonesische staatsburgers (Indonesiërs) wordt verwezenlijkt.

Algemeen deel.

4. De soevereine République Indonésia Serikat, omvattende het gehele territoir van Indonesië - Nieuw Guinea derhalve daarbij inbegrepen zal uitgroeien tot een moderne nationale rechtsstaat op hechte democratische basis, geheel aangepast aan het internationale samenleving der hedendaagse grote nationale staten.
5. In deze rechtsstaat dienen de fundamentele rechten en vrijheden constitutioneel te worden erkend, terwijl de uitoefening hiervan in feite wordt verwezenlijkt.
6. De federale grondslag, om historische, geografische en utiliteitsredenen voorlopig aanvaard, zal zoveel mogelijk aan de centrale organen uitvoerende en wetgevende bevoegdheden overlaten, teneinde staat en maatschappij de meest doelmatige structuur te verschaffen, een economisch krachtige eenheid mogelijk te maken en het nationale bestaan te handhaven en te ontwikkelen.
7. Indonesië dient uiteindelijk een nationale éénheidsstaat te worden, gebaseerd op democratie en decentralisatie.
8. Voor de opbouw van een harmonische, nationale en weerbare samenleving zijn nodig:
  - a. een doelbewuste leiding der overheid in het sociale en economische leven, zonder dat het gezonde particuliere initiatief verboden of zelfs maar geremd mag worden;
  - b. het kweken van persoonlijk verantwoordelijkheidsbesef voor de algemene zaak;

- c. het bevorderen van de spaarzin teneinde het vormen van belangrijk nationaal kapitaal mogelijk te maken;
  - d. onderwijs op nationale grondslag, zo snel mogelijk opheffing van het analphabetisme;
  - e. intensieve kwalitatieve en kwantitatieve voorlichting betreffende levensopvatting en -wijze der onderscheidene bevolkingsgroepen;
  - f. algemene dienstplicht, opbouw van een sterke aan de eisen des tijds aangepaste weermacht.
9. In verband met de overbevolking in bepaalde delen van Indonesië en de heersende economische en sociale situatie is het nodig, dat er nieuwe arbeidsterreinen worden ontgonnen, teneinde werkloosheid en armoede en daardoor sociale en politieke onrust te voorkomen, terwijl zodoende tevens het nationale inkomen in belangrijke mate kan worden vermeerderd. Men zou daarbij het oog kunnen laten vallen op Nieuw Guinea en andere gebieden, die waarschijnlijk goede opname-mogelijkheden bezitten voor vele duizenden staatsburgers. Een gescheiden kolonievorming van bestaande groepen in eigen verband of milieu is daarbij zeer wel mogelijk.
10. De R.I.S. zal trachten met alle landen in vrede en vriendschap te leven en er tevens naar streven met Nederland een verbinding tot stand te brengen, waarbij de twee landen voor beider welzijn vrijwillig en oprecht de oude koloniaal-patriarchale verhouding omzetten in loyaal vriendschappelijke betrekkingen door middel van de verdragsrelatie der Nederlands-Indonesische Unie.

B

VERTROUWELIJK

6.62
01.20

27 Januari 1950.

Verbinding: No.12

Doss.13/368 B 3.

Onderwerp: I.E.V.-blad "De Voorpost".

Datum ontvangst bericht: 20 Januari 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

6.62
01.20
30 JAN. 1950
ACD/10939

(K) / W.

Onder toezending van het blad "De Voorpost", maandor-
gaan van de afdeling Nederland van het "Indo-Europees Ver-
bond" wordt medegedeeld, dat vele der oudere leden van het
"I.E.V.", waaronder zich verscheiden gepensioneerde In-
dische ambtenaren bevinden, er voor geporteerd zijn Neder-
lander te blijven.

Onder de jongere leden van het "I.E.V.", die aangeslo-
ten zijn bij de "I.E.V. Jongeren Beweging" (I.E.V.J.B.) en
die in de toekomst een werkkring in Indonesië zullen zoeken,
valt echter een neiging waar te nemen om het huidige bestel
in Indonesië te steunen door aanvaarding van het Indonesi-
sche Staatsburgerschap (Warga Negara). Zonder aanwijsbare
oorzaak staat het I.E.V. arwijzend tegenover de "Indo Na-
tionale partij, waarover bij dezerzijds schrijven d.d. 20
Januari 1950 Doss.205/6 werd gerapporteerd. (einde)

*Thom nou!
dat is taal duni-
national De Indos
aanvaardt het
Indonesische
staatsburgerschap
de I.E.V. niet.*

[Signature]

Redactie:

J. A. v. HELSDINGEN,
Fred. Hendriklein 32.
's-Gravenhage
Tel. 554255.

DE VOORPOST

MAANDORGAAN VAN DE AFD. NEDERLAND VAN HET INDO-EUROPEES VERBOND

Voorzitter: C. E. BARRÉ, Van Bleiswijkstraat 189, Den Haag.
Secretaris: Dr. H. M. VAN LAWICK VAN PABST, Van Boetselaerlaan 135, Den Haag, Tel. 558749.
Penningmeester: J. A. P. E. JOHANNES, Riouwstraat 129, Den Haag, Gironummer 819381.
2e Secretaris: A. A. H. WERMUTH, Thomsonlaan 125, Den Haag.
Clubhuis: Thomsonlaan 16, 's-Gravenhage, Tel. 320333. Vergoedinghouder P. G. GUNSCH.

Redactienieuws

Het Afdelingsbestuur heeft de verzekering gekregen, dat „Onze Stem” geregeld en in voldoende hoeveelheid aan de afdeling zal worden gezonden om aan ieder lid een exemplaar te kunnen doen toekomen.

Toezending van „De Voorpost” en „Onze Stem” zou te grote kosten met zich brengen en aangezien wordt verondersteld, dat men aan „Onze Stem” de voorkeur geeft, zal „De Voorpost” slechts om de 2 maanden worden gedrukt.

Dit zal bovendien een zodanige besparing opleveren dat ook in 1950 aan het H.B. f 300.— kan worden overgemaakt.

Het Afdelingsbestuur is overtuigd, dat deze maatregel de goedkeuring van de leden zal wegdragen.

Afdelingsbestuur

Enige tijd na het verschijnen van dit nummer van „De Voorpost” zal 1949 weer gevoegd zijn bij zijn voorgangers. Het Afdelingsbestuur wenst de leden en hunne gezinnen een **genoegelijk Oudejaar** en een **voorspoedig Nieuwjaar**.

Vele teleurstellingen en moeilijkheden heeft 1949 ons gebracht; ook 1950 zal ons die brengen. Vergest echter niet, dat ons Verbond die ook in het verleden heeft gekend en toch zijn staande heeft gehouden.

Dat dit ook in de toekomst het geval zal zijn, hangt geheel van U, leden, af.

Hoe moeilijker de tijden, hoe hechter ge. U dient samen te sluiten om aan de moeilijkheden het hoofd te bieden. Eendracht maakt macht.

Komende feestdagen

Men leze de desbetreffende mededelingen in de Jongerenrubriek.

Leden van de J.B. zullen met intekenlijsten huis aan huis rondgaan. Geeft blijk van belangstelling en draagt bij tot het welslagen daarvan.

MANOKWARI

Ten vervolge op de mededelingen hieromtrent in de Juli-aflievering laten we nog enige gegevens volgen.

Plan Wehlburg.

Het heeft geen zin de lijdensgeschiedenis van de kolonisatie (pardon, „transmigratie”) in Manokwari weer op te halen.

Vanaf het begin onder de heer Roovers tot nu toe is het altijd sukkelten geweest; er schijnt zonder vastgesteld plan te zijn gewerkt, terwijl anderzijds gewacht werd op de status van N.G.

Zoals de trouwe lezer van „De Voorpost” wel zal zijn opgevallen, heeft het Afdelingsbestuur altijd voorgestaan de reeds bestaande kolonisatie zoveel mogelijk materieel te helpen. Langzamerhand zal het de leden wel duidelijk zijn geworden, dat ook van het plan Wehlburg niets zal komen.

Thans is Ir Beversluis aan het bewind en schijnt er meer te worden gedaan.

Geen lessen getrokken uit de ervaring.

Het blijkt weer voor de zoveelste maal, dat van een kolonisatie van personen van diverse pluimage, zoals als regel bij een vrije emigratie het geval zal zijn, alleen wat terecht zal komen als de plannen vooraf zijn vastgesteld, in de aanvang onder strenge leiding en in coöperatie wordt gewerkt. De leider dient een uitgebreide volmacht te bezitten.

Deze lessen, welke toch ook in de Glesting voor de zoveelste maal konden zijn geleerd, zijn wederom verwaarloosd, met alle nadelige gevolgen van dien. Vrije emigratie, jawel, van alles en nog wat komt binnen, werkt op eigen houtje en laat na korten tijd de moed zakken, tracht het leven te redden door vooral niet al te veel te doen of verdwijnt zo spoedig mogelijk.

Enige oplossing.

Kundige leiding met grote volmacht, uitgezochte personen, die de kern van de a.s. kolonisatie moeten vormen. Beschikbaarstelling van het nodige mechanische materieel.

Eerst nadat voor het grootste deel het voorbe-

reidende werk voor de ontvangst van de eigenlijke kolonisten is geschied, kunnen deze worden toegelaten. Ook deze zullen vooreerst hoofdzakelijk landbouwers moeten zijn en technisch personeel voor wegenaanleg, bruggenbouw, etc.

Voorlopig wordt nog coöperatief en in teamverband, onder leiding, gewerkt en voor de consumptie verbouwd. Eerst daarna kunnen gepensioneerden worden toegelaten en bepaalde vaklieden. Geleidelijk breid zich de kolonisatie uit en wordt ten slotte de transmigratie vrij.

Uiteraard is bovenstaande een zeer summere beschrijving van hetgeen er gebeuren moet; in verschillende artikelen in diverse tijdschriften is een en ander grondiger uitgewerkt en deze moeten toch ook bij de instanties, bij de transmigratie naar N.G. betrokken, bekend zijn.

Helaas is van toepassing dier adviezen tot heden nog niets gebleken; aan de verwaarlozing van de elders opgedane ervaring is het te wijten, dat thans ook in Manokwari de toestanden niet erg hoopvol zijn.

Moge het aan de nieuwe leider, Ir Beversluis, gegeven zijn daarin verbetering te brengen.

Materiële hulp aan de kolonisten.

Intussen ontving het Afdelingsbestuur bericht van de ontvangst van de vele arti-artikelen, naalden en spelden, naaimachine en voetballen. Helaas zijn de kisten met keukengeri nog steeds niet gearriveerd, evenals het bloemzaad.

Er schijnt thans erft clubgebouw te zijn gebouwd; een dergelijke gelegenheid moet niet als luxe worden beschouwd. Er moet gelegenheid zijn om samen te komen voor besprekingen enz, en ook voor amusement.

Is het gewaagd te veronderstellen, dat men daar een radio heeft, waardoor men in deze afgelegenheid enigszins op de hoogte van het gebeuren elders kan blijven. Indien dit niet het geval is, zou in overweging kunnen worden genomen de kolonisatie een radio ten geschenke te geven! **Het I.E.V. te Manokwari.**

Met genoegen hoorden we, dat ter plaatse een afdeling van ons Verbond bestaat, onder leiding van de heer Zeel, die uiteraard in contact staat met het H.B. en ook de door het I.E.V. gezonden artikelen in ontvangst neemt en vanzelfsprekend alleen ten goede doet komen aan de leden. Het zal van belang zijn als deze I.E.V.-vertegenwoordiger in nauw contact staat met de officiële kolonisatie-leiding.

Commentaar.

Het bovenstaande was reeds persklaar, toen de artikelen „Transmigratie naar Nieuw-Guinea” en „Manokwari” ter opname in „De Voorpost” werden aangeboden en voorrang verkregen.

We vestigen de aandacht op enkele mededelingen daarin.

„De vestiging van gepensioneerden sluit, zoals uit het bovenstaande reeds valt op te maken, in het algemeen op gebrek aan huisvesting.”

„Uit „Manokwari” halen we aan:

„Er is in de laatste maanden een sterke drang om te emigreren, zelfs zonder steun van overheidswege.... Ook deze emigranten worden echter niet geheel aan hun lot overgelaten en zo goed mogelijk geholpen, voor zover de beschikbare middelen reiken, maar deze zijn momenteel nog ontoereikend” en „In de laatste tijd is het Bestuur meer tegemoetkomend aan de verzoeken om een vestigingsvergunning en kan dit niet blijven volhouden in een houding van onverschilligheid ten opzichte van de versterking van eerste hulp!”

Uit deze aanhalingen blijkt n.o.m., dat het Bestuur zucht voor de sterke drang om te emigreren; klaarblijkelijk worden ook gepensioneerden thans meer dan in de aanvang toegelaten. Waarschijnlijk is dit een gevolg van de politieke toestand en de daaruit voortvloeiende onveiligheid.

Van een geleide kolonisatie heeft men derhalve enigszins afgezien en dit zal niet nalaten de leiding voor zeer grote moeilijkheden te stellen en de kans van slagen in belangrijke mate te verkleinen. Van de kolonisten zelve zal het thans grotendeels afhangen of de kolonisatie nog zal slagen, door bereidwillig de adviezen van de leider op te volgen en vooral deze te steunen door zich, te keren tegen de recalcitrante mede-kolonisten.

Indrukken van een N.G.-bezoeker

In de Nieuwe Rotterdamse Courant van 18 Juli e.v. heeft Dr C. Klein zijn indrukken weergegeven, opgedaan tijdens een kortelings gemaakte reis. Een krantenartikel leent zich uiteraard niet voor diepgaande beschouwingen, maar toch worden in dit artikel lezenswaardige gegevens en opmerkingen aangetroffen.

Advertentietarief

Teneinde de kosten van de „Voorpost” te drukken, wordt wederom ruimte beschikbaar gesteld voor plaatsing van advertenties.

Voorlopig is het tarief als volgt vastgesteld:
per m.m. regel- en kolombreedte f 0.10.
22 m.m. kolombreedte f 2.—
(plaatsing: 12 maal) f 20.—
idem 6 maal f 11.—

Overigens reductie bij overeenkomst.
Steunt ons streven en brengt advertenties aan.
Maakt reclame in dezen.

Vaardigheid en bruikbaarheid van Papoea's.

Zoals reeds elders werd aangegeven, blijkt, dat de Papoea in het algemeen door de oorlog aan bruikbaarheid heeft gewonnen. „Zij hebben zich niet laten verdringen door het nieuwe Westerse bedrijf, maar hebben zich ten getale van 1400 man (uit verschillende delen van N.G.) laten aanwerven bij de N.N.G.M. te Sorong. En hij slaat geen kwaad figuur; treedt hier en daar zelfs op als opzichter. Zijn schoolopleiding is ten achter bij de andere Indonesiërs vergeleken, maar hij schijnt intelligenter dan zijn rasgenoten in Austr. N.G.”

Culturele ontwikkeling.

De Papoea heeft in ons gebied minder gelegenheid gekregen zijn bruikbaarheid te tonen; alles dient gedaan om zijn ontwikkeling te stimuleren! Een eerste vereiste is de mogelijkheden daartoe te scheppen. „Ik stel voorop, dat we, al ging het nog zo gemakkelijk, niet zonder meer duizenden Indonesiërs moeten laten binnen komen, alvorens de bevolking zelve door ons met enige kennis is gewapend om het in de cultureel-economische strijd niet geheel af te leggen....”

Werd de Papoea, die tot nu toe zo weinig opleiding heeft gehad, op de juiste wijze gebreukt, dan bleek hij geschikt, vooral op technisch gebied.

De opgeleide ambachtslieden kunnen bij de N.N.G.P.M. en in Gouvernementsdiensten worden gebezigd, voldoen vrij goed en zijn ten slotte goedkoper, aangezien wervings- en transportkosten geringer zijn.

Schr. bepleit een snelle en sterke uitbreiding van vervolg- en vakonderwijs, „waardoor de Papoea te werk kan worden gesteld als landbouwmantri, bestuurder in de lagere rangen en multri-verpleger. Er is overal gebrek aan personeel, vooral ook aan het lagere.”

Ontwikkelingsmogelijkheden.

De Papoea verbouwt thans alleen in de naaste omgeving van zijn woonplaats enige voedselgewassen; hij moet ook cashcrop gaan telen, waarbij de landbouw-voorlichting goede diensten kan verrichten.

Door de hiermede verkregen verdiensten, kan hij geraken tot eigen materiële en culturele verheffing, zich betere kleding, huisraad kopen en petroleum-verlichting aanschaffen. Een en ander zal de drang prikkelen tot geestelijke ontwikkeling. Hij wijst op het streven in Austr. gebied, waar men niet de bevolking naar de ondernemingen wil brengen, maar de teelt der gewassen door de bevolking zelve wil doen geschieden.

Program der ontwikkeling.

Op onderwijsgedeb, vermeerdering van het aantal vervolgscholen en oprichting van vakscholen.

Ontsluiting van grotere gebieden en uitbreiding van de bestuursarbeid, waarbij dikwijls van het vliegtuig zal dienen te worden gebruik gemaakt. (Schr. is een groot voorstander van dit nieuwe vervoersmiddel voor allerlei doeleinden. Red.)

Uitbreiding van de medische verzorging. Tien-duizenden lijden aan framboesta en een nog groter aantal aan malaria.

Uitbreiding van de landbouwvoorlichtingsdienst. Grondiger exploratie van N.G.'s bodem; „wat ertsen betreft is het gebied nog zeer onvoldoende onderzocht. Hier ligt een taak voor de Nederlandse N.G. Mijnbouwmaatschappij, die nog steeds bestaat.”

Kolonisatie-mogelijkheden.

Na in het kort te hebben gememoreerd, dat bijna 90 % van de kolonisten in de strijd tegen Japan sneuvelde of stierf, wordt opgemerkt, dat de grote verenigingen van kolonisten de Papoea's schijnen te willen inschakelen bij de kolonisatie. „De mening van deskundigen, die onder auspiciën van het Bureau Transmigratie en Emigratie onder Ir. Wehlburg's leiding vrij uitgebreide onderzoeken deden, is, dat alleen een poging in het groot en een van proefneming van lange

duur (5 jaar) overweging verdient. De hierbij werkzame pioniers kunnen eerst later kolonist worden.

Hulp van het Gouvernement.

Hulp en subsidie, althans in de aanvang, is nodig; op den duur zal ook particuliere hulp geboden moeten worden.

Hij propageert publicatie van alle meningen der vakmensen ter voorlichting van alle geïnteresseerde Indische- en andere Nederlanders, die thans vaak overijld willen gaan koloniseren. Toch ziet men in die kringen geleidelijk in, dat niet niet toe moet geven aan ongeduldige, hoe-wel begriprijke plannen van enkele aspirantvoortrekkers.

„Lang niet iedereen begrijpt, dat met een krachtig begin van kolonisatie-proefnemingen bovendien op nadere vaststelling van de politieke status moet worden gewacht. Nederland kan moeilijk op de finale besprekingen met Indonesië vooruitlopen, door nu reeds een groot plan op volle gang te brengen, dat alleen zin heeft, als Nieuw-Guinea een zeer nauwe betrekking tot Nederland behoudt en aldus de Indische Nederlander er op den duur zal willen leven. Indonesië zou, als het alles te zeggen had, emigratie van Indo-Europeanen vermoedelijk niet of weinig willen steunen en bovendien heeft dit land geen geld beschikbaar voor een opzet, die 30 miljoen gulden kost. Voor de deelstaat Oost-Indonesië is dit het meest duidelijk, omdat het reeds eigen begrotingen heeft, die voor '48 en '49 tekorten van ca. 100 miljoen toonden.”

In afwachting van de beslissing.

Het is dringend nodig het bodemonderzoek te verrichten in nog niet onderzochte streken; Schr. noemt het Warsomsom Arfak en Kekarvlatke. De dieper in het bergland gelegen streken kunnen voorspanden wachten; in de strook tussen deze en de kust, hebben zich geen Europeanen gevestigd, zodat de producten door middel van een duur transport naar de kust moeten worden gebracht.

In dit verband wijst hij op de nederzetting van de N.N.G.P.M. in Sorong, waarvoor veel groenten en vruchten (naar schatting 5 ton per dag) nodig zijn. 500 Kolonisten zouden hier een living kunnen krijgen.

Conclusie.

„Als slotsom kan gesteld worden, dat het enorme oppervlak van dit gebied, zijn achterlijkheid, de geringe bevolking en haar gebrekkige ontwikkeling-hulp van buiten in de moderne vormen van onderwijs, exploratie en wat dies meer zij nodig maken. De materiële en vooral intellectuele krachten, welke Indonesië en in ruime mate Nederland hiervoor beschikbaar hebben, kunnen en zullen hiervoor ook worden gebruikt, in de eerste plaats ten bate der atitichone bevolking. Wanneer een bevredigende, bijzondere status met het oog op die investeringen en intellect voor vastgesteld, zal de belangstelling voor Nieuw-Guinea sterk stijgen, hetgeen de ontwikkeling ten goede zal komen.”

Ook de Indische Nederlanders zullen dan de goede kans krijgen, waarop velen hopen, al menen wij, dat voor deze bevolkinggroep niet Nieuw-Guinea, doch wel een mindertrederegeling annex gewaardeerde gestescheiding de hoofd-oplossing zal moeten bieden in de nieuwe structuur, alleen al omdat slechts een fractie die groep van laat ons zeggen een vierde deel geschikt zal blijken voor kolonisatie.”

Commentaar.

Bij het opstellen van de redactie van het hoofd van dit artikel hebben we gearzeld hoe dit moest luiden. Moest het luiden „van een G.N.-kenners”? Dr. Klein is vroeger in een bepaald deel van N.G. werkzaam geweest, heeft enige reizen gedaan, ook per vliegtuig en heeft als vaste medewerker van het tijdschrift „Nieuw Guinea” kennis genomen van vele artikelen omtrent dit gebied. En toch mag o.i. niet van „kenners” worden gesproken, daarvoor ontbreken de gegevens omtrent dit land nog veel te veel. Er zijn verschillende personen, die enkele streken van dit eiland min of meer kennen, doch van geen kan gezegd worden, dat zij een N.G. „kenners” zijn.

Daarom reeds kon dit artikel niet anders dan een algemene indruk weergeven. Als er gesproken wordt van „de Papoea”, dan wordt bedoeld de inwoner van enkele bepaalde streken.

De werklust, welke Schr. kon constateren en de technische bruikbaarheid van de Papoea wijkt enigszins van van de feiten, die men in Manokwari ervoer. Deze algemeenheid komt ook tot uiting in het program der ontwikkeling en in de conclusie; algemeenheden, welke weinig tot oplossing van de problemen kunnen bijdragen, maar wel geschikt zijn om de belangstelling daarvoor op te wekken, als zodanig dit kranten-artikel dan ook wel bedoeld zal zijn.

Onze toekomst

We ontvingen het orgaan van de V.K.N.G. van November en December 1948. In het artikel: „Leven in eigen bestel” wordt de ongerustheid tot uiting gebracht, welke onder de leden heerst t.a.v. de kolonisatie in Nieuw-Guinea. Deze ongerustheid is volgens schr. nog meer gestegen door de uitspraak van de Ned. Regering, dat zolang de bevolking van dit gebiedsdeel niet in

staat is zich uit te spreken over hare politieke wensen, het bewind zal worden gevoerd door de Fed. Interim-Regering, in samenwerking met de Hoge Verlegenwoordiger van de Kroon.

De opvatting van „Het Dagblad” van 12 Oct. 1948 wordt voor een groot deel aangehaald, waarin wordt medegedeeld, dat de N.G.-kwestie nog steeds niet tot een oplossing is gekomen en waarschijnlijk ook de eerste jaren onbeslist zal blijven. „En de Ned. Regering, blijkbaar doof voor de dringende en hartstochtelijke vertogen van de loyale groep der Ind. Nederlanders, aan wie het Ned. gezag in deze landen zo onelindig veel te danken heeft, volhardt in haar beleid van op zien komen te spelen. En laat de beslissingen z.g. aan de Papuas over, maar in werkelijkheid aan Djocja en zijn satellieten.”

Op de vertogen van de samenwerkende N.G.-Verenigingen aan de Ned. Regering werd van de Eerste Beg. Secretaris bericht ontvangen, dat de berichten in de pers v.w.b. de status van N.G. enerzijds minder juist en onvolledig en anderzijds praematur zijn.

„De Regering heeft deze aangelgenheid nog steeds in overweging en gaat nog steeds uit van het beginsel, dat omtrent de toekomstige status niet zal worden geprejudiceerd door enige regering geldende voor de overgangstijd.”

Juist de opvallend gedrukte bewoordingen nemen de onrust niet weg en concludeert Schr., dat de Regering na de overgangstijd de status in voor de Indische Nederlanders ongunstige zin zal vaststellen, weshalve deze verklaring alleen tot doel heeft de verenigingen te weerhouden van elke actie om de zaak op de spits te drijven. Aldus Schr.

Hollandia.

In hetzelfde nummer treffen we aan een mededeling als zoude het besef doordringen dat op Hollandia grotere ondernemingen (hout-export, sagomeel, manilavezel, bosproducten, scheepswerf) goed mogelijk zijn.

Daarheen moeten meer mensen gaan en bedrijven in het leven geroepen worden, die geen proef zijn, maar moeten aantonen hoe het moet. De Ned. Regering moet het daarvoor benodigde geld voorschieten „voor hare kinderen in Indië.”

Onder „Veefok en Nieuw-Guinea” wordt een artikel uit A.I.B. 31 Januari 1948 overgenomen, waarin de goede toekomst van veehouderij in dit gebied wordt besproken. „Een melkerij kan men overal beginnen, zelfs in het hartje van een snikhete kustplaats gelegen. Hoe dichtbij de comment, hoe voordeliger de exploitatiekosten zullen zijn, aangenomen dat voldoende groen voor verkrijgbaar is.”

Voor het fokken van vee moet men op 600 m. hoogte, vlak d'r zachtellende doorlatende grond ter beschikking hebben. In verband hiermee wordt het hoogland aanbevolen. Werkwijze en personeel worden verder in beschouwing genomen.

Helaas wordt niet aangegeven welk hoogland en wordt het geheel wel wat theoretisch.

Omtrent het ras geeft de heer De Jong enige raadgevingen. Gewezen wordt op de inlijving van Ambon, Timor, Menado enz. in het keurslijf van de Staat Indonesië Timor en beweert schr.: „Zij zal, de Regering, ons straks ook wringen in een ongewenste richting, wanneer wij niet terdege oppassen. En nog is onze groep loyaal; nog is zij niet reactionair en nog minder revolutionair. Maar is de Regering zelf niet goed op weg om van ons revolutionairen te maken?”

Ten slotte wordt de hoop uitgesproken, dat de Regering een beter begrip en inzicht begint te krijgen.

Het H.B. wijst in een naschrift op de verklaringen van Regering en Kamerleden, welke de verwachting wekken, dat met de belangen van de groep zal worden rekening gehouden.

Redactie. Een cri de coeur, welke de gemoedsstemming van wellicht velen weergeeft, maar waarmede de zaak weinig wordt gediend.

Behartenswaardige wenken.

Ten slotte bevat het maandblad een vervolg van de wenken, welke een nimboe-kenner geeft, onder het hoofd: „Hoe blijf ik in leven in de wildernis?” Allen, die waar dan ook in dergelijke omstandigheden, tijdelijk, dan wel voorgoed zullen komen te verkeren, zullen er goed aan doen deze raadgevingen niet in de wind te slaan.

Nieuw-Guinea

In een brochure „Op de drempel van een nieuwe toekomst” geeft J. P. K. Echoud, resident van bovengenoemd gewest, zijn visie weer omtrent de toekomstmogelijkheden van dit land.

Het is niet van belang ontbloot de inhoud er van in het kort weer te geven. Hoe ook de status van N.G. zal uitvallen, meer bekendheid omtrent dit gebied is van belang.

Onjuiste indruk door verslagen gewekt.

Vele van deze verslagen werden geschreven door reizigers, die van enkele dagen of enkele weken in dit land rondreisden, gewoonlijk alleen langs de kusten, en hun visie meenden te kunnen geven. Hierin werden gemeenlijk de slechte toestanden van land en volk opgesomd, veelal dateerende uit vervlogen tijden. Even onjuist wordt geacht wanneer steeds naar wordt teruggekomen op gemeenplaatsen als noodzaak van meer onderwijs, voorlichting, medische verzorging enz., terwijl niet wordt aangegeven op welke wijze dit moet geschieden.

Herhaaldelijk wordt in de na-oorlogse literatuur gesproken van bestudering door veertien enz. enz., alsof nu reeds alles is onderzocht, terwijl in feite in de vier afgelopen jaren slechts 1 veerts, 1 tuinbouwconsulent, 1 planoloog, 1 vak-onderwijsspecialist, 1 nijverheids-expert, 1 meteoroloog dit land bezochten hoogstens gedurende enige weken en zij waren verre van te pretenderen, dat zij de stoot tot enige ontwikkeling hadden gegeven.

Te gemakkelijk worden de enorme afstanden en de moeilijke verbindingen over het hoofd gezien, b.v. bij vervoer van groenten van Manokwari naar Sorong enz., terwijl naar voren wordt gebracht de slechte ligging t.o.v. het wereldverkeer, waarbij over het hoofd wordt gezien, dat N.G. daarin zal worden geschakeld als er voldoende tonnage wordt geproduceerd.

Eigenschappen van de Papoea.

„Men kan niet middels een enkele beschrijving de geardheid en de algemene eigenschappen der talloze stammen karakteriseren.”

Er is een groot verschil in beschavingspeil, maar in „frappant korte tijd” zal de achterstand zijn ingehaald.

Verschiedene voorbeelden worden aangehaald om de vatbaarheid voor grotere ontwikkeling aan te tonen. „Hij is leergierig en vooral eerczuchtig en zoals hij los is van de belemmerende banden van zijn adat, is hij spoedig gevoelig voor het Westerse economische motief en drang naar bezit.”

Gewezen wordt op het feit, dat nu sedert de oorlog hem de kans tot ontwikkeling is gegeven, hij deze benut in die mate zelfs, dat het Hoofd van de Onderwijsdienst, en Directeur van het Papoea-Internaat voorstelde over te gaan tot oprichting van een middelbare school, „aangezien gebieden, dat voldoende abiturienten van de vervolgscholen daarvoor rijp zijn.”

Houding tegenover andere rassen.

Van een werkelijke HAAT is thans geen sprake meer; toch bestaat wel degelijk nog een averstie tegen hen, omdat de Indonesiërs van andere landaard vaak denigrerend tegenover hem optreden.

Ook in politiek opzicht komt deze averstie tot uiting; „het merendeel echter denkt aan de minder prettige ervaringen met vele amberies en verwecht de leiding bij hun ontwikkeling van het vernoude Nederlandse gezag, dat goed is gebleken, het wenst aan dit gezag vast te houden.” „Met voorbeelden” wordt de afhankelijkheid van ons gezag aangevoerd.

Deze houding komt eveneens tot uiting bij de afvaardiging van J. Arks naar Nederland; aanvankelijk getreiterd, omdat men daarvoor niet geraadpleegd was, hebben thans de meer ontwikkelde Papoea's zich achter hem geschaard en kan men aannemen, dat hij de verlegende houding is van negenog 100.000 Papoea's.

Hoe moe de Papoea tot ontwikkeling komen?

Aangevoerd wordt, dat de tot nu toe gevolgde wijze geen resultaten heeft opgeleverd en het noodzakelijk is, dat men streven naar een gezicht wordt op geestelijke en materiële ontwikkeling. Dit klemt te meer, omdat door bevordering van de materiële welvaart, de bevolking in staat wordt gesteld hun aandeel in de lasten der sociale verzorging te dragen.

„De conclusie” dat de Papoea inschakeling wenst bij technisch werk en bij overheidsdiensten is in zijn algemeenheid niet juist.” Hij wenst contacten om zich begeerde artikelen aan te schaffen.

De landbouw dient in de eerste plaats tot ontwikkeling te worden gebracht; aan mijnbouw (olie incl.) wordt slechts aandacht besteed voor zover dit nodig is om de mogelijkheid te verkrijgen, dat de Papoea z.n. op industrie-arbeid kan terugvallen.

Programma van ontwikkeling.

Gelet op het conglomeraat van gebieden kan slechts sprake zijn van STREEKPLANNEN, omtrentende: „Onderzoek naar ALLE economische mogelijkheden, betekening van de hoeveelheid van bevolking benodigd om de streek te ontwikkelen, bestudering van adat, aard van te geven onderwijs; te volgen agrarische methoden, wijze van voorlichting, ambachts-onderwijs.”

Als gevolg van het resultaat der studie, vaststelling van benodigd ambtenarenkorps en van zijn taak. Aanleg van wegen en kunstwerken, proeftuinen enz.

Streekplan Hollandia.

Hier is beschikbaar 12.000 h.a. geschikt voor landbouw, 8000 h.a. voor cacao, 10.000 h.a. voor klapperteelt, 2000 h.a. voor land- en tuinbouw. Sentani meer voor visteelt, waarschijnlijk aanwezigheid van exploiteerbare erts, bossen met ruime hoeveelheid ijzerhout aan de kuststrook Tanah Merah-Demta.

Aanwezigheid van de plaats Hollandia, uit te bouwen als hoofdstad. De grote der bevolking is 18.000 zielen.

Aan de hand van deze gegevens is nader onderzoek en uitwerking nodig en uitbreiding van exploratie. Mogelijkheid voor afscheep van voldoende oceaanscheep ligt in een nabij ver-schiep.

Andere mogelijkheden.

„Er zijn onmiddellijk een aantal andere gebieden aan te wijzen, waar de basis voor een spreekplan aanwezig is en waarop verder onderzoek kan voortbouwen. Slechts een minimale fractie van N.G. is bodemkundig onderzocht, slechts aan

de kust liggende vlakke terreinen zijn bezocht, zodat een oordeel over de landbouwkundige mogelijkheden voorbarig is; de resultaten van dit uiterst beperkte onderzoek zijn echter op zich zelf bemoedigend.

Gewezen wordt op houtexploitatie, de mangrovebossen van de Macleure Golf, beter dan waar ook in Indonesië, de uitgestrekte streken met sago, pala, massool e.a. bosproducten! Overal is echter een tekort aan arbeidskrachten.

Ruimte voor kolonisatie.

„Zonder risico mag men zeggen, dat Nieuw-Guinea meer mogelijkheden biedt dan de bevolking kan verwerken en dat er derhalve plaats moet zijn voor niet-autochtonen, dat kolonisatie dus toegelaten moet worden.”

Schr. betoogt, dat behalve de reeds vóór de oorlog bekende terreinen bij Manokwari en Ransiki nog geen enkel stuk grond geschikt voor kolonisatie is bevonden, keurt het plan Wehlburg af om zijn buitensporige opzet.

Hij onderschrijft het oordeel, dat de Indo-Europaan weinig geschikt is als landbouwer, doch acht succes voor de volgende generatie niet uitgesloten en acht opleiding van jonge kinderen in een landelijke omgeving nuttig.

Over de juistheid van het argument, dat de Indo-Europaan ten slotte liever op Java zal willen blijven, wil Schr. geen oordeel vellen; zeer veel zal van de status afhangen.

Gewezen wordt op een complex van 1 miljoen h.a. Zuid van het kustgebied, evenwijdig aan de kust Demta tot de Mamberamo, met de Nimboranvlakte (Hollandia) en Oostelijk daarvan 15.000 h.a. bruikbaar als het terrein bandjir vrij wordt gemaakt. Een bodemonderzoek heeft echter nog niet plaats gevonden.

Perspectief is alleen mogelijk wanneer de kolonisatie voldoende groot wordt opgezet; een vereist tonnage voor ocean-scheepvaart moet binnen afzienbare tijd kunnen worden geproduceerd, waarvoor een bepaald aantal kolonisten nodig zal zijn.

Bovendien moeten ALLE mogelijkheden worden onderzocht, niet in het minst die van mijnbouw en industrie; hierdoor kunnen alle lagen der maatschappij vertegenwoordigd worden. De oude agrarische bepalingen moeten worden losgelaten, grondbezit moet gegarandeerd worden voor andere bevolkingsgroepen.

Ook voor het overbevolkte Nederland is hier een uitweg te vinden. „De belangen van de Paopoe, van de Indo-Europaan en van de Nederlander kunnen in Nieuw-Guinea hand in hand gaan, tot wederzijdse steun.”

Javanen hebben weinig lust tot emigratie naar N.G. getoond.

Uitbreiding bestuurskorps.

Voor de openlegging dient het aantal ambtenaren van verschillende diensten te worden uitgebreid en een praktische indeling in ressorten worden ingevoerd.

Men zal gebruik moeten maken van de ligging van N.G. t.a.v. de omliggende landen en zich in dit opzicht los maken van Priok en Makassar.

Commentaar.

Van verschillende zijden werd vernomen, dat Schr. weinig voor de kolonisatie bij Manokwari voelde, dat hij niet enthousiast is daarvoor blijkt ook wel uit zijn betoog. Zeker is het, dat hij aan Hollandia de voorkeur geeft. Evenwel kan men uit het betreffende streekplan opmaken, dat hij dat gebied ALLEREERST aan de autochtone bevolking ten goede wil laten komen. Ofschoon daar te weinig werkkrachten zijn, wil hij zelfs de bevolking van andere gebieden daarheen doen overbrengen.

Trouwens, in de brochure wordt in hoofdzaak het belang van de autochtone bevolking en de openlegging van N.G. in beschouwing genomen, terwijl pas in de tweede plaats aan de kolonisatie aandacht wordt gegeven.

Met dit al moet Schr. als een deskundige worden aangemerkt en is het nuttig, dat hij zijn zienswijze gepubliceerd heeft.

Nieuwe richtlijnen voor Gezinsdelegatie

Met ingang van 1 October j.l. zijn ondervolgende bepalingen van kracht verklaard:

1. Zonder achterlating van kinderen in Nederland.

- bij vertrek van begunstigde in de eerste helft van de maand vóór of op de 15e heeft over de maand van vertrek GEEN delegatie plaats;
- bij vertrek in de 2de helft van de maand geschiedt de betaling tot de helft van het bedrag der delegatie plus de helft van de gezinsonkosten-toelage.

2. Met achterlating van de kinderen in Nederland.

- bij vertrek in de eerste helft der maand, wordt over die maand de BESTAANDE delegatie NIET uitbetaald, maar wordt bij de Afz. F. van Minog, na ontvangst van bericht uit Indonesië een nieuwe delegatie geopend, ingaande de 1ste van de maand van vertrek;
- bij vertrek in de 2de helft van de maand wordt over die maand uitbetaald de helft der OUDE delegatie, plus de helft van de

oude gezinsonkosten toelage, zomede na ontvangst van een desbetreffend bericht uit Indonesië, de helft van de nieuwe voor de kinderen geopende delegatie, verhoogd met de helft van de gezinsonkosten-toelage op deze delegatie.

Vernieuwing van akten van zakelijk recht

Naar bekend zijn op verschillende plaatsen in Indonesië de registers van in- en overschrijving van onroerende goederen (eigendomsrecht van opstal-erfpacht enz.) verloren gegaan.

Hierin kan niet worden berust en is dan ook een regeling getroffen om de verloren gegane akten te vernieuwen, c.q. te vervangen.

Deze regeling is voorlopig van kracht verklaard voor de residenties, Pekalongean, Semarang en Djapara-Rembang.

Akten van eigendom.

De verloren gegane minuten van akten van eigendom worden vervangen, zodat de overschrijving voortgezet kan worden.

Andere akten.

Alle akten van zakelijke rechten — anders dan van eigendom —, dus van hypotheek, erfpacht enz., moeten binnen een bepaalde tijd vernieuwd zijn, ook al zijn de minuten van deze akten niet verloren gegaan. De betreffende periode verloopt 1 jaar na inwerkingtreding van de betreffende ordonnantie (Noodvoorziening overschrijving en te boekstelling 1948, St.b.l. 1948 no. 54), d.w.z. op 1 October 1950.

Bij in gebreke blijven loopt men de kans zijn recht te verliezen.

Controverse Overheid-Vakvereniging

In „De Ambtenaar in Indonesië” van 25 Juli j.l. treffen we in „Onrecht” en „Jaarverslag Verbond van Verenigingen van Overheidsdienaren” enige mededelingen aan waaraan het volgende wordt ontleend.

In het Bataviaans Nieuwsblad van 30 Juli '49 werd een scherpe aanval gedaan op de houding van een bepaalde instantie tegen een vakvereniging. Het Bondsbestuur van de Bond van Burgerpersoneel in Mil. Inrichtingen had in 1947, op grond van legio klachten der leden, de overheid attent gemaakt op bepaalde ernstige onregelmatigheden bij de L.T.D. 81 en L.T.D. 90. Insteede van deze inlichtingen gebruik te maken en aan het suivel een eind te maken, „werd niet ingegrepen en bleef een groep gevaarlijke knoeters in de gelegenheid om zijn suivel handwerk voort te zetten.

Toen langs de hiërarchie weg niets werd bereikt, wendde het Bondsbestuur zich in arren moede tot de Legerot.; een onderzoek werd ingesteld, waarin de gesignaleerde feiten duidelijk aan de dag traden.

De gevolgen.

Geen ontslagen voor de daders, sommige kregen promotie. De ambtelijke wrok richtte zich tot het Bondsbestuur; de leden werden her- en derwaarts overgeplaatst.

Gevraagd werd deze onbillijkheid ongedaan te maken.

Bestaande controverse.

De Redactie van het blad wijst naar aanleiding van dit krantenbericht in een commentaar er op, dat reeds vroeger het gezags- en overheidsapparaat, op enkele uitzonderingen na, bepaald anti-vakvereniging was en nog is.

„Ook bij vele zuiver civiele grotere en kleinere potentaten merkt men de wrok tegen de vakbeweging. Een wrok, welke zich dan speciaal richt tegen de voormannen der vakorganisaties.” Deze woorden dan het leven zuur gemaakt.

„En heel vaak slagen deze machthebbers in hun opzet. Zij slagen door het gebrek aan solidariteit van de werknemers; hij besaft nog steeds niet, dat hij slechts in eendracht iets betekent.”

Jaarverslag V.V.O. 17 Juli 1949.

Tijdens deze vergadering werd de naam van de „Blijvers-Concentratie”, ter voorkoming van misverstand, gewijzigd in „Unie van Vakcentrales”. De gedelegeerden spraken zich ten scherpste uit tegen de van officiële zijde opgeleide geheimhouding t.a.v. buitengewoon belangrijke onderwerpen aan de vertegenwoordigers van het V.V.O. in de verschillende regeringscommissies.

Commentaar.

Men leze de V.P. van Juni '48 eens na, waarin opgenomen is de rede van de toenmalige Lt.-G.G. van Mook bij de instelling van de Commissie van Arbeidsaangelegenheden.

We halen slechts een enkele zin daaruit aan: „Ik geloof, dat het de plicht van de Overheid is deze ontwikkelingsgang (het groeiende besef bij Overheid en particuliere werkgevers, dat men de belangen van de werknemers dient te behartigen. Red.) niet alleen te onderkennen, maar ook behulpzaam te zijn in het scheppen van rechtsverhoudingen, welke voor iedereen een bevrediging geven.”

Schone taal! Maar wat is daarvan geworden gedurende zijn bewind en ook daarna?

Inderdaad, werkgevers en werknemers in Indonesië zullen nog zeer en zeer veel moeten leren.

Waarom ben ik lid van het I.E.V.?

Die vraag te stellen en een juist antwoord te geven is helemaal niet zo eenvoudig als het lijkt. Wat is het geval? Men heeft vanzelfsprekend een bepaald doel voor ogen gehad; de een ziet er direct het persoonlijk voordeel in, terwijl de andere het als zijn morele plicht beschouwt om onze groep sociaal-economisch te steunen, door woord of daad.

Verschuiven.

Men staat verbaasd als men bemerkt hoe weinig leden doel en streven van het I.E.V. kennen, laat staan de niet-leden. Van de niet-leden of oud leden behoeft men niet veel te verwachten, want alles wat het I.E.V. doet of niet doet, is fout. En of dit niet erg genoeg is, wordt er over Ons Verbond als geheel of over onze voormannen in kleinerende zin gesproken.

Legt men zijn oor echter goed te luisteren, dan blijkt vaak wrok of wrevel de oorzaak daarvan te zijn. Ook aan buitenstaanders, die voorgeven met ons te willen samenwerken, heeft men niet veel. Als voorbeeld wil ik een onderhouden aanhalen van iemand, die een zeer goede positie in Indië heeft gehad en uit hoofde daarvan al geen lid van het I.E.V. is geworden; ja, die zijn er ook.

Ik vertelde zo, dat onze Bondsvoorzitter met Hamid en Hatta een onderhoud heeft gehad enz. De man zeide: „Wat! die oude heer uit het kamp Tjilmahi? Nou, die is immers niets meer waard en Hamid, man wat is Pontianak toch, dat is een dessa en Hamid spreekt de mensen maar naar de mond.” Ik heb die persoon even verteld en aan zijn verstand gebracht hoe onze Bondsvoorzitter gemarteld is geworden en hem door de Jappen is gevraagd om samenwerking, welke hij geweigerd heeft en er moed voor nodig is om, terwijl de Bondsvoorzitter het persoonlijk niet nodig heeft, zijn standpunt te bepalen voor onze groep in de naaste toekomst. Verder dat Hamid, evenals onze groep, door de Ned. Regering in die richting gedreven wordt.

Afbrekende kritiek is zo eenvoudig en goedkoop, heb ik hem toen gezegd; enfin, meteen is de man toen opgestapt. Er zijn er duizenden, die uit valse schaamte hun eigen tekortkomingen niet durven te erkennen en daarom proberen de aandacht van zich af te leiden. Andere gevallen van oud-leden, die volgens hun beweren op verscheidene brieven, hun eigen belang betreffende, geen of geen direct antwoord kregen, vormde weer een reden tot uittreden. Het niet accoord gaan met de partijpolitiek is ook een reden hertoe, en zo kan men verder gaan.

Voor nu wordt het I.E.V. door zeer velen verguisd, doch dat zijn zij, die nog steeds hoop hebben, ondanks de NOOIT ingeloste toezeggingen van de Ned. Regering, op het grote wonder Nieuw-Guinea.

Net of N.G. straks ook niet voor onze mensen open blijft als dit land aan de R.I.S. wordt overgedragen.

Geruststelling.

Wij kunnen echter met een gerust gevoel verzekerd zijn van onze voormannen, niet alleen, maar gelukkig ook nog van zeer velen onder oude I.E.V.-ers, die zich geroepen voelen zich te geven aan hun mede Bondszusters en -broeders, zonder aan zich zelf te denken; juist deze groep weet allen, dat zij zich plichten moet opleggen.

Dan denk ik aan onze Dick de Hoog op het Congres, die zeide: „Men vraag mij steeds: wat heeft het I.E.V. gedaan, ondanks het vele wat het I.E.V. voor onze groep gedaan heeft; thans vraag ik U: „Wat hebt zij voor het I.E.V. gedaan?”

Dit is ook het antwoord van bedoelde groep, want zij heeft persoonlijk het I.E.V. niet nodig, doch achtte zich moreel verplicht lid van het Verbond te worden en daarvoor te werken.

Opwekking.

Maakt daarom, waar ge ook zijt, steeds propaganda en wanhoop niet, want eens zal de dag aanbreeken, dat het ook tot hen, die geen lid zijn, zal doordringen, dat slechts eendracht macht maakt en daardoor iets te bereiken is.

Niet door mooie woorden en leuzen, welke tijdelijk de realiteit uit het oog doen verliezen, doch juist straks als Indonesië zijn algehele souvereiniteit heeft gekregen, zich als één man bij het I.E.V. aan te sluiten om samen het doel te bereiken, n.l. een sterke sociaal-economische groep als ruggegraat van het Indonesisch bestel met behoud van onze eigen cultuur en dan denk ik ook hier weer aan de woorden, die Dick de Hoog ons na afloop van een der congressen medegegeven heeft: „Zoekt niet naar hetgeen ons scheidt, maar naar hetgeen ons bindt.”

Indo-Europaanen, maakt deze woorden waar in het belang van onze nakomelingen en zet alle meningsverschillen ter zijde.

J. L. Laagewaard.

Een afscheidswoord

De R.T.C. behoort weer tot het verleden en ook de vertegenwoordigers van het I.E.V. zijn naar hun land teruggekeerd, met uitzondering van de Bondsvoorzitter, die om gezondheidsredenen in Nederland zal moeten blijven. Allen hebben zich duchtig geweerd aan de conferentiefafels, niet alleen de heren Clapthorn en v. Zuylen als leden van de E.F.O.-delegatie, maar ook de leden van het H.B., die, alhoewel niet anders dan op uiterst beperkte wijze in staat gesteld hun wensen aan de contactcommissie van de Nederlandse dele-

gatie kenbaar te maken, niettemin door voortdurend contact met de leiders en prominente leden der Indonesische delegatie, de belangen der Blijversgroep hebben gepleit.

Het eenstemmig oordeel onzer voormannen is, dat van Indonesische zijde oneindig veel meer begrip werd getoond voor de weinig benijdenswaardige positie van de Indo-Europeanen dan van Nederlandse kant, waar onze verlangens eerst binnen enge grenzen werden teruggebracht en ten slotte met vage voorspiegelingen werden beantwoord.

Indien onze H.B.-leden niet een hoog plichtsbeseft hadden bezeten, zouden zij er reeds lang de brui aan hebben gegeven, maar dan ook onverrichtzake en met lege handen van de Conferentie zijn teruggekeerd. Doch daarmee zou het Indo-belang niet zijn gediend.

Van Nederlandse zijde werden zij afgestoten, van Indonesische zijde werden zij binnengehaald. Het eerste lag in de lijn van de Regeringspolitiek der laatste jaren, het tweede opent nieuwe hoopvolle perspectieven. Dat na al de ervaringen na de Japane capitulatie een sfeer van goodwill is geschapen, danken wij aan onze voormannen. Meer kon onmogelijk worden bereikt; de Nederlandse delegatie bood daarvoor geen schijn van een kans.

Wanneer nu ook onze leden van dezelfde geest bezield worden, zal zulks het potentieel van ons Verbond verhogen. Hierop zal iedere Blijver moeten terugvallen, onverschillig hoe of hij zich stelt ten opzichte van de al of niet aanvaarding van het Indonesisch Burgerschap, want op de Nederlandse Regering en het Nederlandse woord moet hij — dit heeft de ervaring geleerd — niet bouwen, zolang deze Regering in het zadel zit.

Wat of de toekomst brengen zal, weet niemand, behalve dat de soberheid van de R.L.S. er komt met de staatsrechtelijke en internationale gevolgen van dien. De Uniefiguur is hierbij van niet de minste betekenis, zij heeft enkel nut als facade van een grote ruïne en dient alleen om het Nederlandse volk het verlies van Indonesië te laten slikken. Wie zit anders voorstelt maakt anderen wat wijs.

Op verzoek van de E.F.O. is ook ons H.B.-lid de Rozario naar Nederland ontboden als vertegenwoordiger der Blijversgroepen van werknemers, en zoals te verwachten was, heeft hij zich in de subcommissie voor sociale aangelegenheden niet onbetuigd gelaten. Het was voor ons in Nederland een voorrecht met deze strijdvarende figuur in ons H.B., die gedragen wordt door een bijna hartstochtelijke liefde voor zijn vaderland en het I.E.V., kennis te maken.

De meeste onzer leden zien de toekomst van de Indo-dokter in de terecht verhoop op New Guinea een veilig toevluchtsoord te vinden en dit doen vullen, wat naar verhoop kijkt in het poging aldaar een nieuw bestaan te schepjen; het I.E.V. heeft reeds de enigszins financiële en materieel gesteund en niet enkel niet woorden.

De leden van de Afd. Nederland verkeerden in de gelukkige omstandigheid op speciale bijeenkomsten onze voormannen vragen te stellen over alle mogelijke onderwerpen en daarvan is een ruim gebruik gemaakt. Hier werden de woorden van de Genestet bewaard, n.l. „Als men de spreker hoort wij men hem graag geloven, maar als men huiswaarts keert, komt weer de twijfel boven”. Zo zijn de meesten onzer nog vervuld van zorg voor de toekomst.

Niettemin zijn deze besprekingen uitermate leerzaam geweest, ware het slechts om de leden het beseft bij te brengen, dat de grote verandering in onze positie niet door ons is gewild, maar ook niet door ons kon worden tegengehouden, dat wij haar hebben te aanvaarden en ons daarin moeten leren schikken. Maar wij staan sterk als wij eendrachtig zijn.

Thans zijn allen, met uitzondering van de Bondsvoorzitter, naar Indonesië teruggekeerd en zijn in Nederland zijn er ons wel van bewust, dat hun in de eerstvolgende jaren een moeilijke en dikwijls opmerkelijke taak wacht. Wij wensen hun sterkste toe, die zal aangroeien naar mate bij de Blijvers het inzicht rijpt, dat hun belangen bij de leiding van het I.E.V. in eerlijke handen zijn. Moge deze echter ook de geruste overtuiging meentmen, dat de Voorpost in Nederland zich dermate hecht verbonden voelt aan het Verbond, dat zij bereid is in alle lief en leed te delen. Wij wijken niet uit, maar blijven getrouw. B.

Verzekeringsmisere

Vele leden, die vóór de oorlog een verzekering op het leven a.a. hebben aangegaan en door de oorlog niet in de gelegenheid waren premies te voldoen, zijn minder prettig verast geworden te vernemen, dat 20 % van het uit te keren bedrag gereserveerd werd.

Deze aangelegenheid werd door de Verzekeringkamer in studie genomen, doch werd naar het schijnt nog niet afgedaan.

Ten einde een beslissing uit te lokken is door Mr N. W. Francken alhier een der verzekeringsmaatschappijen gedagvaard.

Belanghebbenden! Lees volgende stukken aandachtig en doet aan genoemde advocaat uwe schieds-betalingen toekomen. Het gaat om uw belang.

AFSCHRIJFT

Heden, de 1 September 1949, ten verzoeken van Mr Nicolaas Willem Francken, wonende te 's-Graven-

hagen, ten deze domicilie kiezende aldaar aan de Laan van Meerdervoort no. 1, ten kantore van de advocaat en procureur Mr. N. W. Francken, die in deze zaak als procureur voor eiser zal optreden en bij deze als zodanig wordt gesteld, Heb ik

G E D A G V A A R D

de Eerste Nederlandse Verzekering Maatschappij op het Leven en tegen Invaliditeit N.V., gevestigd en kantoor houdende te 's-Gravenhage, aldaar te haren kantore aan de Tobias Aserlaan no. 2 mijn exploit doende, sprekende met, en afschrift dezes latende aan

Om op Dinsdag de elfde October 1949, des voormiddags om 10 uur, vertegenwoordigd door een procureur, te verschijnen ter openbare burgerlijke rechtszitting van de Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage, gehouden wordende in het Gerechtshuis aan de Jan van Nassaustraat 112, aldaar,

T E N E I N D E

alsdan en aldaar te horen eis doen en concluderen, dat:

aangezien eiser 20 jaar geleden te Semarang op zijn leven een a.g. gemengde levensverzekering overeenkomstig met gedaagde heeft aangegaan, welke op 15 Maart 1950 tot uitkering had moeten komen, doch per 15 Augustus 1949 door eiser werd afgekocht, ingevolge waarvan door gedaagde aan eiser het toen terzake verschuldigde werd betaald, met uitzondering echter van 20 % van dit verschuldigde, bedragende f 9776,—, welke som, zoals gedaagde schreef,

„voor korting oorlogrisico (Ind. regeling) door ons voorhands werd gereserveerd”; aangezien eiser tegen deze reservering heeft geprotesteerd en zich zijn rechten terzake heeft voorbehouden, hebbende voorts gedaagde eiser verwezen naar een door de Indische Verzekeringkamer terzake verspreide brochure, waarin o.m. genoemde reservering door deze werd voorgeschreven;

aangezien desgevraagd genoemde Verzekeringkamer aan eiser heeft medegedeeld, dat zij haar recht om tot genoemde maatregel over te gaan baseerde op en beschouwde als

„een uitoefening van de bevoegdheid haar toegekend bij artikel 57, lid (1) sub c van de ordonnantie op het levensverzekeringbedrijf (Ind.) Staatscourant 1941 no. 101”; aangezien de desbetreffende bepalingen van genoemd Staatsblad luiden:

Van het tijdelijke bijzondere toezicht.

Art. 56. (1) Indien buitengewone omstandigheden de normale voortzetting van het bedrijf van een verzekeraar in gevaar brengen, kan de Directeur van de Justitie de Verzekeringkamer bij openbaer te maken besluit machtigen voor bepaalde of onbepaalde tijd voor het geheel of voor een in die machtiging aan te duiden deel van het bedrijf van dien verzekeraar de bedrijfsvoering daaronder begrepen, bindende aanwijzingen te geven.

Art. 57. (1) De Verzekeringkamer kan krachtens de machtiging, bedoeld in artikel 56 lid (1) wijzigen of tijdelijk aan beperkingen onderwerpen de rechten uit overeenkomsten van levensverzekering, welke betrekking hebben op:

- het afkopen en premie-vrijmaken, daaronder begrepen zodanige handeling als naar het oordeel van de Kamer met afkoop is gelijk te stellen;
- het verstrekken van leningen;
- uitkeringen en restituties van reeds betaalde premien.

(2) Iedere wijziging of beperking, als bedoeld in lid (1), bindt zowel de verzekeraar als de schuldeiser; aangezien de Verzekeringkamer nog aan eiser heeft bekend gesteld, dat de in art. 55 genoemde machtiging, ook voor wat gedaagde betreft, door de Directeur van Justitie is afgegeven bij besluit van 31 December 1941, hetgeen eiser op gezag van de Kamer wil aannemen;

aangezien deze machtiging kennelijk is uitgelokt en gegeven met het oog op de met Japan uitgekomen oorlog, en NIET omdat gedaagde — en andere verzekeraars — in financiële moeilijkheden verkeerden, hebbende de gedaagde immers over de jaren 1941 tot en met 1944 steeds winst gemaakt een uitgekeerd (ook aan eiser, wiens verzekering meedeelde in de winst); aangezien blijkens de hierboven genoemde brochure het doel van de reservering ad 20 % in het kort is: het opvangen van de extra lasten, die op de verzekeraars zijn komen te rusten door het decreet van de Verzekeringkamer, dat zij extra oorlogsschaden — door sterfte van niet of niet voldoende tegen oorlogrisico bij hen verkeerden — voor hun rekening moesten nemen;

aangezien derhalve het uiteindelijk doel van de reservering i.e. de inhouding der door de verzekeraars verschuldigde bedragen aan verkeerden, is: dat een — nog niet vastgesteld — deel dier som NIET AAN DE RECHTHEBBENDEN ZAL WORDEN UITBETAALD;

aangezien het motief van deze maatregel, n.l. om de nabestaanden van hen, die in de oorlog zijn gevallen en hiertegen in hun levensverzekeringcontracten niet verzekerd waren, nochtans de verzekerde som uit te betalen, loffelijk is, en ook eiser dit gaarne wil erkennen; aangezien echter de WIJZE, waarop de Verzekeringkamer gemeend heeft dit doel te moeten verwezenlijken, met name door deze NIET VERPLICHTTE uitkeringen in een verplichting om te zetten en vervolgens de financiële consequenties

op een bepaalde GROEP uit de samenleving, n.l. de overige verkeerden, af te wentelen, wel uniek mag worden genoemd;

aangezien eiser zich de tolk weet van talloze gedupeerden, oorlogsslachtoffers allen, die, ofschoon toch al zwaar geleden hebbende in en door de oorlog met zeer weinig uitzicht op zelfs maar een minimale vergoeding, deze extra belasting als een grievend onrecht voelen, en eiser gemeend heeft zijn geval als een TEST CASE aan de RECHTER te moeten voorleggen, hebbende deze — gelukkig — het laatste en beslissende woord;

aangezien, om dit nog anders te zeggen, de verzorging van de nabestaanden van hen, die in oorlog hun leven lieten, STAATSZORG is en behoort te zijn, en niet als een VERPLICHTING op een zeer beperkt deel der gemeenschap kan worden gelegd, dwars in tegen de fundamenten van het private recht;

aangezien het decreet van de Indische Verzekeringkamer in algemene zin dus al niet te verdedigen is, het eiser wil voorkomen, dat de Kamer zich ook niet op enige wettelijke bepalingen, die haar tot de litigieuze maatregel de bevoegdheid zou geven, met vrucht kan beroepen, ook niet op de voornoemde bepalingen van het Staatsblad 1941 no. 101;

aangezien toch, hoewel enige wezenlijke considerans aan deze ordonnantie ontbreekt, nalezing en vergelijking met de wet op het Levensverzekeringbedrijf Ned. Stbl. 1922 no. 718, doet weten, dat de bedoeling is geweest een overheidstoetsicht te creëren op de verzekeraars, in die zin, dat bij eventuele financiële moeilijkheden van deze, de belangen van de VERZEKERDEN zo veel mogelijk worden veilig gesteld; resp. zulke financiële moeilijkheden te voorkomen;

aangezien dus het belang van de VERZEKERDEN in deze ordonnantie op de voorgond staat en gezegd mag worden, dat de Verzekeringkamer speciaal ter behartiging van hun belangen in het leven is geroepen;

aangezien de bepalingen, waarop de Verzekeringkamer zich in casu beroept, zo dan ook staan onder het hoofd „Van tijdelijk bijzonder toezicht” en dan in art. 55 gevaagd wordt van het in gevaar komen van de NORMALE voortzetting van het bedrijf, waarna de Directeur van Justitie de Kamer kan machtigen tot het geven van bindende aanwijzingen aan het bedrijf van de verzekeraar, voor wie het „gevaar” is ontstaan; ZODRA die machtiging is verleend, leest art. 56 vervolgens, moet een beschrijving worden gemaakt van de baten en lasten — alles met het kennelijk doel om te kunnen nagaan in welke financiële positie de verzekeraar verkeert met het oog op zijn verplichtingen tegenover VERZEKERDEN; lid 4 bepaalt, dat de baten UITSLUITEND aansprakelijk zijn voor de voldoening van de uit de beschrijving blijvende verplichtingen en voegt er nog ten overvloede aan toe: „ANDERE VORDERINGEN ZIJN DAAROP NIET VERHAALBAAR” (in het slot van lid 4 wordt dit nog eens herhaald voor de daar genoemde casuel);

aangezien in DIT licht moet worden beschouwd de bevoegdheid, in art. 57 aan de Kamer gegeven, om in bestaande contracten in te grijpen;

aangezien de radio van genoemde bepalingen nog duidelijk naar voren komt in o.a. art. 58.

Zolang de toestand van „gevaar” aanwezig is (de machtiging van kracht is) kan artikel 76 niet worden toegepast (verzoek om een soort onder curatelestelling) en de verzekeraar ook niet worden failliet verklaard.

Art. 67. De machtiging moet worden ingetrokken als het bedrijf weer normaal is en het „gevaar” dus geweken.

Art. 94. (Onder de titel „bijzondere voorzieningen”, en weliswaar alleen geldend voor binnen Ned.-Indië gevestigde verzekeraars, maar niettemin typerend: de onder curatelestelling van de verzekeraar wordt hier verder geregeld en er kan dan volgens art. 94 ook ingegrepen worden in de rechten van partijen, maar — bepaalt lid 2 — „Wijzigingen MOGEN NIET VERZWARVEN VAN DE VERPLICHTINGEN VAN DE WEDERPARTIJ van de verzekeraar inhouden” (waaronder ook moet vallen een mindere uitkering tegen dezelfde premie, wat in feite een verzwaring van de verplichting van de wederpartij oplevert) — hier wordt dus expressis verbis neergeschreven, dat aan de uitkering op basis van een zelfde premie NIET GETOOND mag worden;

aangezien, om thans terug te keren naar wat in casu heeft plaats gehad:

de Verzekeringkamer in 1941 blijkbaar heeft geoordeeld, dat de gevaarstoestand zich voordoed — als gezegd kan dit ten opzichte van maatschappijen van de standing als gedaagde alleen gedetermineerd zijn geweest door de uitgebroken oorlog —, zodat de Kamer de machtiging verkreeg van de directeur van Justitie; NA de oornog — in Maart 1946 volgens de brochure — de Kamer vervolgens CONTRACTUEEL NIET BESTAANDE VERPLICHTINGEN op de verzekeraars heeft gelgd en aan deze tevoren NIET BESTAANDE CREDITEUREN verhaal gegeven op de baten, bedoeld in art. 56 — indirecte strijd alzo met het daarin bepaalde;

aangezien om deze ten opzichte van de bona fide verkeerden reeds in zijn zachtst zonderling „bindende aanwijzingen” aan het bedrijf van de verzekeraars van een „waardig slotstuk te voorzien,

de Verzekeringskamer het bestond om het „gevaar“ dat zij door voormelde verzekering van de verplichtingen van de verzekeraar n.b. ZELF in het leven had geroepen, af te wentelen op de overige verzekerden, wier bescherming de voornaamste, zo niet enige taak, van de Kamer is, lopende dit principe als een rode draad door de hele ordonnantie heen;

aangezien het onbegrijpelijk is, dat de verzekeraars, en ook gedaagde, dit optreden van de Verzekeringskamer voetstoots hebben aanvaard, zijnde dit echter hun eigen taak, waar eiser buiten staat, die immers alleen te maken heeft met zijn contractant, de gedaagde;

aangezien wel — in voorzichtige bewoordingen — gedaagde haar misnoegen heeft kenbaar gemaakt over de geste's van de Kamer, vide haar jaarverslag 1948, waaruit eiser citeert:

„Het valt met dat al zeer te betreuren, dat, terwijl enerzijds het Bedrijf zich op voor spoedige wijze ontwikkelt, anderzijds de feitelijke resultaten van jaar tot jaar niet onaanzienlijk achterblijven bij hetgeen zij hadden kunnen zijn, indien niet de levensverzekeringsmaatschappijen — w.o. ook de „Eerste Nederlandse“ — belast waren geworden met oorlogsschaden en met schaden van derden, waarmee zij in billijkheid nimmer belast hadden mogen worden“;

„Wat de Indische verzekeringen betreft, doelen wij op het ingrijpen van de Indische Verzekeringskamer in de geldende verzekeringsvoorwaarden der maatschappijen, waardoor zij belast zijn geworden met omvangrijke oorlogsschade, waarvoor zij zonder dat ingrijpen behoed zouden zijn gebleven“;

aangezien hieruit geconcludeerd mag worden, dat gedaagde het eigenlijk met het hierboven betoogde eens is, maar om haar mouwerende redenen, het eenvoudiger vond zich naar de decreten van de Verzekeringskamer te gedragen, ten nadele dus van haar contractanten, ten nadele ook van eiser — en ten voordele slechts — het wordt nog eens herhaald — van een groep van volkomen BUITENSTAANDERS, die geen enkel recht op de verzekeraars kon doen gelden, doch aan wie dit recht door de Verzekeringskamer wordt „toebedeeld“;

aangezien echter, zoals reeds aangestipt, het optreden van de Kamer de fundamenteel negeert, waarop ons privaatrecht is opgebouwd, meer specifiek het verbintenisrecht, en waaraan nog steeds alle inofficiële zijn onderworpen, met name:

art. 1374 B.W. — overeenkomsten strekken partijen tot wet en moeten te goeder trouw worden uitgevoerd;

art. 5 jo. 14 der Alg. Bep. — een wet kan alleen door een latere wet haar kracht verliezen; door geen handelingen kan aan wetten, die op de publieke orde of goede zeden betrekking hebben, hare kracht ontnomen worden;

aangezien dit alles des te schrijnender is, omdat de verzekerden — ook eiser — zich zeer grote opofferingen hebben getroost om HUNNERZIJDIGS de door hen gesloten overeenkomsten van levensverzekering na te komen, immers aanzienlijke bedragen aan achterstallige premies hebben moeten bijpassen — die n.b. door overmacht van oorlog niet zijn betaald kunnen worden, en zo al aangeboden, door de verzekeraar door dezelfde overmacht niet in ontvangst zijn kunnen worden genomen;

aangezien zelfs over deze achterstallige premies de volle rente in rekening werd gebracht, ten aanzien waarvan de Verzekeringskamer in haar brochure laconiek opmerkt:

„dat de maatschappijen bij het opstellen der afrekening wel rente wegens te late betaling van premies in rekening zullen brengen, maar niet, dat voor te late betaling aan verzekerden rente zal worden vergoed; hetgeen zo op het eerste gezicht (ook wel op het tweede — eiser) een onbillijkheid is. De kwestie is echter deze: De maatschappijen brengen rente wegens te late betaling in rekening, omdat dit ook in normale omstandigheden nodig is om in staat te zijn aan de volle verplichtingen te voldoen. Of zij echter in totaal meer rente maken dan volgens de wiskundige opzet nodig is, dient te worden afgewacht. Deze eventuele meerdere rente zal dan echter in de eerste plaats worden aangewend om de extra oorlogsschaden te dekken, zodat ze dus dan automatisch een eventueel reductiepercentage verkleinen en op deze wijze betrokkenen ten goede komen“;

aangezien eiser er tenslotte nog op wil wijzen, dat van enige „gevaarstoestand“ in redelijkheid geen sprake meer is, INDIEN die er al ooit geweest is, hetgeen eiser zo vrij is te ontkennen, gezien de winst, die telken jare gemaakt is geworden, laatstelijk (over 1948) nog ruim negenhonderdduizend gulden;

aangezien de „machtiging ressorteert onder het hoofd „TIJDELIJK bijzonder toezicht“ en dit tijdelijke langzamerhand tegen het eeuwige schijnt te zijn verwisseld;

aangezien ten deze de verzekeraars — en ook gedaagde — zeker in gebreke zijn, gevende immers art. 67 van de ordonnantie de verzekeraar het recht om onder dit wel zeer bijzondere toezicht uit te komen;

aangezien derhalve eiser van mening is, dat noch naar streng recht, noch naar billijkheid enig be-

letsel aanwezig is, dat gedaagde zou verbinderen haar contractuele verplichtingen tegenover eiser ten volle na te komen.

- Mitsdien het de Rechtsbank bij vonnis
1. te verstaan, dat de litigieuze wijziging of tijdelijke beperking, door de Indische Verzekeringskamer, van de rechten uit de door eiser met gedaagde gesloten overeenkomst van levensverzekering, houdende de aan gedaagde opgelegde verplichting om 20 % van hetgeen zij terzake aan eiser op 15 Augustus 1945 verschuldigd is geworden, te reserveren, met het doel hiervan uiteindelijk een nader te bepalen gedeelte niet aan eiser uit te betalen, is nietig, of een en ander nietig te verklaren, althans te verstaan dat zulks voor partijen niet bindend is;
  2. gedaagde te veroordelen om aan eiser tegen kwijting te betalen de som van f 9776,— (negenduizend zevenhonderd en zes en zeventig gulden) met de renten ad 5 % 's jaars van de dag van dagvaarding tot dit van voldeening; alles met verdeling van de gedaagde in de kosten van het geding.

Ambtenaren-positie

Naar aanleiding van het overleg in de R.T.C. over de toekomstige positie der ambtenaren in Indonesië, verschenen in enkele dagbladen artikelen, welke een eenzijdige en daarom minder juiste indruk teweeg brachten.

Teneinde een en ander recht te zetten, werd door de afgevaardigde van de „Blijvers-Concentratie“ ondervolgend stuk met schrijven gericht aan het A.N.P., terwijl brieven met gelijke strekking en nagenoeg dezelfde inhoud aan de betrokken redacties werden geschreven.

De pers weigerde opgave der stukken. De ambtenaren, die de besprekingen in het Clubhuis hebben bijgewoond, zijn van de werkelijke stand van zaken reeds op de hoogte; voor hen, die daartoe niet in de gelegenheid waren, kunnen deze stukken hun nut hebben.

RECHTSPOSITIE OVERHEIDSDIENAREN IN INDONESIË

De in verschillende dagbladen verschenen artikelen over de bereikte overeenstemming met betrekking tot de rechtspositie der Overheidsdienaren, welke overeenstemming tot „catastrophale gevolgen“ zou leiden (verg. de Haagse Courant van Dinsdag 25 October j.l.), emaneren kennelijk van de Samenwerkende Vakorganisaties van Overheidspersoneel (S.V.O., ca. 9000 leden tellend), waarvan de bestuursleden voor het overgrote deel uit zijn trekkers bestaand.

De S.V.O. — nagenoeg geheel van Nederland geïmporteerd — werd deswege in Indonesië nader aangeduid met „trekkers-vakbeweging“, in tegenstelling met de Concentratie van Blijvers-Vakverenigingen in Indonesië („Blijvers-Concentratie“ ca. 20.000 leden tellend), welke voor meer dan 95 % uit blijvers van Nederlandse, Indonesische en Chinese nationaliteit bestaat, met „blijvers“ als bestuursleden.

De „Blijvers-Concentratie“ is ter Ronde Tafel Conferentie vertegenwoordigd door haar Voorzitter, de heer A. F. J. de Rozario, tevens Voorzitter van de Federatie van Vakverenigingen van Middelbare en Hogere Overheidsdienaren in Indonesië, als deskundige toegevoegd aan de Nederlandse delegatie ter R.T.C.

Hoewel hogerbetoelde overeenstemming ook naar de mening van de Concentratie geenszins bevredigend is te achten, zal zij zeer zeker niet tot „catastrophale gevolgen“ leiden. Integendeel. Zij zal voor de Overheidsdienaren in Indonesië, „trekkers“ zowel als „blijvers“, aanvaardbaar blijken te zijn, als voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

1. orde en rust, recht en veiligheid moeten heerschen in de R.I.S.;
2. de koloniale mentaliteit en de superioriteitswaan bij veel trekkers en blijvers moet verdwijnen;
3. de sentimenten moeten in bedwang worden gehouden;
4. alleszins bekwame en intègre uitvoerders der getroffen en nog te treffen regelingen en bepalingen moeten aanwezig zijn.

Als men zich dan nog, terdege realiseert, dat men zich te schikken heeft in de veranderende tijdsomstandigheden en dat Nederland zo min mogelijk — liefst helemaal niet! — de financiële consequenties wenst te dragen, welke zouden kunnen voortvloeien uit de garantieverklaring 1949, dan zal de toekomst er heel wat rooskleuriger uitzien dan thans, bekeken door de met voorzicht door de trekkersgroeperingen zwartgekleurde brilleglazen, de Overheidsdienaren in Indonesië voorgehouden.

— o —
A. F. J. de Rozario,
Joh. v. Oldenbarneveldlaan 89,
's-Gravenhage.

Den Haag, 27 October 1949.
Aan
het Alg. Ned.-Ind. Persbureau ANETA,
Parkstraat 32—34,
Den Haag.

Onderwerp: Rechtspositie Overheidspersoneel.
Bijlage: 1 (een),
Mijne Heren,

Naar aanleiding van de in de Nederlandse Pers verschenen artikelen met betrekking tot de bereikte overeenstemming ten aanzien van de

rechtspositie der Overheidsdienaren in Indonesië, heb ik de eer U bovenstaand perscommuniqué aan te bieden, met beoefend verzoek daaraan wel de grootst mogelijke publiciteit te willen geven.

Met dank voor alle te nemen moeite,
Hoogachtend,
ns. de Blijvers-Concentratie,
A. F. J. de Rozario.

Mededelingen R.T.C.

Op Zondag 16 October j.l. hield de heer Claproth, gedelegeerde van Indonesië Timoor ter R.T.C. een causerie over de positie van de Indo-Europeaan in het nieuwe bestel. Uiteraard werd de meeste aandacht geschonken aan het Staatsburgerschap. Na de verklaring van het H.B. (zie ook vorige V.P.) kon spr. weinig nieuws vertellen; hij gaf zijn zienwijze omtrent dit vraagstuk, welke in algemene zin niet afweek van die in de verklaring neergelegd.

Aangezien de tijd ontbrak voor debat, werd een tweede gelegenheid geboden op Zondag 30 October, waarvan enige leden gebruik maakten. Helaas werd de spr. plotseling weer voor een bespreking opgeroepen.

Woensdag 2 November hield de heer De Rozario een causerie over de positie van de ambtenaar, welke ook toegankelijk was voor niet-leden. Velen maakten van de gelegenheid gebruik om inlichtingen te vragen over verschillende kwesties, welke door spr. werden verstrekt, z.n. aangevuld door mededelingen van de heren Wetmuth, Van Zuyle en Claproth.

N.o.m. hebben deze besprekingen verhelderend gewerkt; op papier schijnt alles redelijk te zijn geregeld; afgewacht dient te worden hoe de toepassing zal plaats vinden.

Arbeidsdangelegenheden

De Regering van Indonesië heeft bij Besluit van de H.V.K. d.d. 30 September 1949 (Staatsblad no. 278) nader de rehabilitatie van oorlogsslachtoffers geregeld.

Art. 2. Indien een oorlogsslachtoffer blijken een onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis dan wel krachtens een beslissing der Commissie aanspraak heeft op betaling door de werkgever van een uitkering krachtens de R.A.O., dan wel op een rehabilitatie-uitkering, doch hiervan geen betaling kan erlangen, ontvangt dat oorlogsslachtoffer de verschuldigde uitkering met eventueel verschuldigde verhogingen en executiekosten van het Land, met insluiting der navolgende bepalingen:

In bepaalde bepalingen wordt volgens de overige artikelen aangegeven, dat de betrokkene een schriftelijk verzoek tot de Secretaris van Staat voor Financiën moet richten met overlegging van:

- a. de groote van het rechterlijk vonnis of wel afschrift van de beslissing der Commissie met de executie-verklaring van de bevoegde rechter;
- b. is de werkgever niet voor de Commissie verschenen, dan behoort daarbij tevens een betrekkelijke verklaring van de secretaris der commissie te worden gevoegd;
- c. een verklaring van de werkgever met opgave van de door hem genomen maatregelen om het hem toekomende te verkrijgen.

Het spreekt vanzelf, dat de Secretaris van Staat voor Financiën nadere inlichtingen van het oorlogsslachtoffer zal kunnen inwinnen, het aflaggen van een eed zal kunnen vorderen en bepaalde executieve maatregelen kan nemen.

Zo nodig kan een nieuwe beslissing van de Commissie worden uitgesteld, indien het onderzoek op onvolledige gegevens berust.

Blijkt, dat de werkgever ten onrechte het bedrag heeft moeten betalen, als gevolg van bedrog, misleiding dan wel onjuiste of onvolledige voorstelling van zaken door het oorlogsslachtoffer, dan kan de Commissie beslissen, dat deze het bedrag moet terugbetalen.

Storting van pensioenpremies en bijdragen

Werkgever zowel als werknemer zijn thans verplicht de door hem verschuldigde bedragen als bovengenoemd te storten over de periode der Japanse bezetting en daarna, zolang de werknemer de arbeid niet heeft verricht in verband met bijzondere omstandigheden. Deze verplichting geldt zolang de betrekking heeft voortgeduurd, doch uiterlijk tot 1 Januari 1949, aangezien vanaf deze datum de rechtsverhouding tussen werkgever en -nemer geacht kan worden te zijn geregeld.

Slot-Rehabilitatieuitkering

De termijn voor behandeling van verzoeken t.a.v. de slot-uitkering verloopt 24 Febr. 1951.

Verzocht wordt deze zo spoedig mogelijk in te dienen bij de Vertegenwoordiger van de Commissie voor Arbeidsaangelegenheden, Singel 4, kr. 36, Deventer.

Men wachte niet te lang met aan het verzoek te voldoen.

Universiteit in Indonesië

Uit het jaarverslag van de Universiteit, op 8 September j.l. door de president uitgebracht, moge het volgende worden vernield.

De drang naar hoger onderwijs neemt steeds toe, terwijl na het herstellen van orde en rust de toeloop nog groter afmetingen zal aannemen.

In tegenstelling hiertoe is het aantal krachten, bekwamen en genegen om het onderwijs te geven onrustbaarder klein.

„In de meest urgente behoeften aan technische krachten kan grotendeels worden voorzien door opleiding van een groot aantal mensen met middelbare vakopleiding”, daarnaast dienen opleidingsaanwzigen te zijn voor academici van een hoog opleidingsplan.

Gewaarschuwd wordt tegen verlagings van de eisen.

Uitbouw.

In het verslagjaar werden volgende opleidingen geopend:

Makassar, faculteit econ. wetenschap 8 Oct. 1948.

Buitenzorg, faculteit landbouw en diergeneeskunde 30 November 1948.

Bandoeng, laboratorium anorg. en physische chemie t.h.s. April 1949.

Bandoeng, pharmacie-biologie, geologie '49.

Leergang tot vorming van hoger personeel bij de dienst der belastingen.

Studierichting Ned. Taal en Letterkunde.

Onderzoek van talen en cultuur van Indonesië.

Gebrek aan personeel.

„Ondanks de belangrijke uitbreiding van de docenten en assistentenstaff in dit jaar, bestaat ook thans nog aan vrijwel alle faculteiten een nijpend tekort aan personeel.”

Indien deze toestand blijft aanhouden, zal dit tot gevolg hebben, dat de faculteiten verlaagd worden tot vakscholen.

„Het is ondanks alle daarvoor gedane moeite niet gelukt in het afgelopen jaar dit tekort aan academische krachten aan te vullen.”

Als oorzaken worden aangegeven:

1. het niet bereid zijn van Indon. krachten om samen te werken;
2. onzekerheid omtrent de toekomstige status van het hoger onderwijs;
3. het huisvestings-probleem;
4. drastische bezuiniging op de landsuitgaven.

Ook voor de studenten is het huisvestingsprobleem zeer moeilijk, hetwelk des te moeilijker wordt door de grotere toeloop der studenten en door de bezuiniging.

In Bandoeng, Makassar en Buitenzorg is men ondanks alle moeilijkheden er in geslaagd een belangrijk deel der studenten in Internaten onder te brengen; in Batavia bleek dit tot nog toe niet mogelijk. Door de voorgenomen bezuiniging zal van bijbouw van internaten geen sprake kunnen zijn.

De bestaande zullen in de eerste plaats voor huisvesting van studenten in dienstverband en voor beursstudenten worden bestemd, waardoor vele van de thans in internaten wonende vrije studenten de dupe zullen worden.

WERFT LEDEN!

Het is plicht van ieder lid op deze wijze bij te dragen tot groei van de Afdeling.

Geef naam en adres onmiddellijk door aan de secretaris.

Fietsenstalling

De verantwoordelijkheid van het stallen van fietsen vóór het Clubhuis, kan het bestuur niet op zich nemen. De leden worden daarom verzocht zo min mogelijk op de fiets te komen. Diegenen, die dit toch wensen te doen, in verband met slechte tramverbindingen, kunnen hun fietsen stallen bij het West-End Theater. (Deze stalling is geopend tot 12 uur n.n.).

Het Bestuur.

Clubhuis

Thomsonplein 16, Tel. 320333.
Voorzitter: C. L. van Grumbkow, Acaciastr. 154.
Materiaalcomm.: O. E. I. Versteegh, Elzstraat 75.
Interieur: Mej. F. H. Suermont, Ten Hovestr. 13.
Dansleider: A. C. P. Tellings, Abeelstraat 38.
Causeriën: Mej. H. Wermuth, Thomsonlaan 225.

Redactie J.B.-copy.
A. A. de Wolff, Frankenslag 58, Tel. 553838.

Een nieuwe krachtcentrale

In het Weekoverzicht O.G. nr. 36 troffen we een artikel aan over een krachtcentrale bij Tonsea lama; het lijkt ons toe ook voor de lezers van de V.P. van belang te zien dat niettegenstaande de politieke strubbelingen de wederopbouw gestaag voortgang vindt.

Oud Ned. project.

Het project dateert reeds van 1922, was echter niet tot uitvoering gekomen.

Uitvoering door de Japanners.

Bij de inval der Japanners hadden deze het oog laten vallen op Aertembaga, een beschutte plek en uitermate geschikt voor een oorlogshaven. Voor de uitvoering hiervan had men meer energie

nodig dan de centrale in de Minahassa kon opleveren; uitbreiding van de bestaande was, gelet op de kwetsbaarheid, minder gewenst. Getracht werd zich onafhankelijk te maken door de bouw van een nieuwe centrale met gebruikmaking van de Kali Tondano, welke een sterk verval heeft met watervallen en door een meer van 50 km² stroomt en dus als reservoir kon dienen.

Nederlandse uitvoering.

Toen in 1944 de geallieerde vliegtuigen zich boven de Minahassa vertoonden, werd het werk stopgezet. Na de oorlog werd de opzet door ingenieurs V.E. en Mijnezen verbeterd, belangrijk uitgebreid, rekening houdende met de bestaande behoeften en een mogelijke toename daarvan. Dit laatste is juist nodig, n.l. voor grotere industrialisatie, waardoor het werk rendabel zal kunnen worden.

Aan het einde van dit jaar zal het werk gereed zijn en is men tevens in staat een groot complex sawahs rondom het meer te bevoelen door het water hiervan op te pompen naar een hoger gelegen reservoir, bovendien de Mapangvatlakte te bevoelen met het water van de Tondano rivier.

De kosten van het gehele werk bedragen 2 miljoen gulden.

Ouderdomsvoorziening

De Secretaris der onlangs ingestelde Commissie Ouderdomsvoorziening deelt mede, dat belanghebbenden hunne aanvragen of verzoek om inlichtingen dienen te richten tot hunne werkgevers op 8 Maart 1942, hun pensioenfonds of levensverzekeringsmaatschappij, welke de gevallen groepsgewijze in behandeling nemen.

De commissie is belast met de regeling van schulden, die gedurende de Japanse bezetting zijn ontstaan voor PARTICULIERE oorlogsslachtoffers uit hoofde van verplichtingen t.b.v. hun ouderdomsvoorziening.

Het Secretariaat van de Commissie is gevestigd in het Departement van Financiën, Waterlooplein, Batavia.

Uitkering ambtenaren en nabestaanden

Van het Kantoor Rehabilitatie Indische Oorlogsslachtoffers (R.I.O.) kregen we het bericht, dat alle formulieren van degenen, die in '46 hier te lande aankwamen en in aanmerking komen van het R.I.O., de slotrehabilitatie-uitkering te ontvangen, reeds zijn verzonden.

Zij, die een dergelijk formulier nog niet hebben ontvangen, moeten zich daarvoor schriftelijk melden onder opgave van adres (z.n. oud adres vermelden) bij het Kantoor R.I.O., Minog, Van Speykstraat 37, Den Haag.

Ten overvloede zij vermeld, dat aan hen, die na 1946 in Nederland arriveerden, nog GEEN formulieren zijn verzonden; deze categorie dient haar tijd af te wachten.

Contributieverhoging

De Afdeling Bandoeng heeft op de jaarlijkse algemene vergadering met algemene stemmen besloten de contributie te verhogen tot f 1.50 min. en de bijdrage aan het H.B. van 30 % tot 50 % van de betaalde contributie.

Door deze beslissing heeft de afdeling uitvoering gegeven aan die van het Congres, terwijl het voorts een bedrag van f 500.— aan het Cultureel Fonds schonk.

Red. We verwijzen naar „De Voorpost” van Juli, waarin het afdelingsbestuur mededeelt, dat een bijdrage van f 300.— ten behoeve van het H.B. is afgedragen en in 1950 deze aangelegenheid weer opnieuw onder de ogen zal worden gezien.

BEGRAFENIS - CREMATIE

Begravenis-Ondern. „INGET MATI”

DIR.: JOH. OUWEJAN

Onmiddellijk te ontbieden, Gerennomeerd adres door I.E.V.-ers, allerwege erkend. Bijklijke tarieven ook voor verzekering.

Rouw- en Ontvangkamers Fred. Hendrikslaan 7 Vraagt inlichtingen.

Nederland-Indonesië Centrale, Gr. Hertoginneslaan 158, Den Haag, Tel. 398393. Te koop gevraagd: Soemba, Endehe-, Flores- en andere Indonesische weefsels, Indonesisch zilverwerk, kains, sarongs, Bali-beeldhouwwerk enz. Na omschrijving met prijsopgave door het gehele land te ontbieden.

Bij verkoop van Uw huizen in Indië

zijn

GIJSELMAN & STEUP

de Makelaars

Alle inlichtingen verstrekt de corr. voor Nederland:

J. W. SISTILHA, Wilhelminalaan 16b Soestdijk, Telefoon 2573 - K 2955

I.E.V. Jongeren Beweging

SAMENSTELLING VAN HET BESTUUR:

Adviseur: de heer Vorst.

Voorzitter: J. Janzen.

Vice-Voorzitter: F. de Kluiver-Andela.

Secretaresse: Mej. T. van Kesteren.

1e Penningmeester: R. van Kleef.

2e Penningmeester: B. Deterig.

Afd. Commissaris: P. Bakker van Vliet.

Voorz. Toneel- en Clubhuiscomm.: F. van Soest.

MEDEDELINGEN.

Materiaal, eigendom van de J.B., wordt in het ALGEMEEN NIET uitgeleend. Verzoeken daartoe zijn nutteloos.

BALLOTAGE.

Nieuwe leden zullen gedurende een maand in het Clubhuis worden voorgedragen. De inschrijving gebeurt halfmaandelijks; de ballotage maandelijks. De ballotage-commissie zal bestaan uit het bestuur en de voorzitters van verschillende commissies.

CONTRIBUTIE.

Inning van de contributie geschiedt op de laatste clubavond van de maand en de eerste twee clubavonden van de daaropvolgende maand, terwijl op de Woensdagavond, die er tussen ligt, ook gelegenheid bestaat.

TOEGANG TOT HET CLUBHUIS.

Leden hebben alleen toegang tot het Clubhuis op vertoon van hun lidmaatschapskaart.

SINT NICOLAAS.

3 December a.s. 2.30 uur nam. wordt in het Clubhuis St. Nicolaas gevierd voor kinderen van I.E.V.-ers.

Voor leden J.B. 8 uur nam.

Reeds thans worden voorbereidingen getroffen om daarvan een onvergetelijke gebeurtenis te maken.

KERSTMIS.

26 December, 8 uur nam., viering van het Kerstfeest in het Clubhuis.

NIJUWJAAR.

1 Januari 1950, 8 uur nam. Instuif.

I.E.V.-ers zijn hartelijk welkom om, zoals gebruikelijk, elkaar met de intrade van het nieuwejaar geluk te wensen.

VERSLAG HOUTRUST-AVOND.

Op 10 September j.l. werd het 1-jarig bestaan van de I.E.V.-J.B. officieel gevierd in de Rotonde van de Houtrust-hallen. De zaal was niet geheel gevuld, hetgeen echter voor het dansen gunstig was.

De voorzitter, de heer Jaap Janzen, die deze avond tevens regisseur en acteur was, opende de avond en richtte een welkomstwoord tot de aanwezigen, in het bijzonder tot de diverse bestuursleden van het I.E.V., van de V.J.B. uit Amsterdam en van de I.E.V. uit Haarlem, die in grote getale aanwezig waren.

Vervolgens werd in vlot tempo een historische schets van het ontstaan en het leven van de J.B. over het afgelopen verenigingsjaar opgevoerd. Het geheel was te splitsen in 3 bedrijven:

- 1e. Het ontstaan van de J.B. en de periode van het bestuur, waarin veel symbolisch werd voorgesteld (baby's in luiers e.d.).
- 2e. De verkiezing van het nieuwe bestuur en de werking van verschillende Commissies, die er nogal eens tussen werden genomen en
- 3e. Flitsen van repetities tijdens en voor de uitvoering van de grote „Manokwari-Revue”, bedoeld als actie voor en tot steun van de kolonisatie op Nieuw-Guinea.

Ondanks de korte tijd van voorbereiding (n.l. 3 weken), het kleine toneel en de nog kleinere kled., „ruimten”, een klok die achteruit liep, en meer van die hindernissen, was het gebodene van een dusdanig gehalte dat het zeer in de smaak viel en er werd flink gelachen. („Dat was de bedoeling”, zei de regisseur laconiek, toen men het hem kwam vertellen).

Hierna werd er gedanst tot 5 uur onder leiding van de heer Fred van Soest, met muziek van de versterkte band van de J.B.-leider de heer D. v. d. Smitte.

Tussendoor werden enkele Hawaïan-dansen ten beste gegeven, die veel succes oogstten, mededank zij de goede afwerking. (Knap werk, Mevr. v. d. Smitte). Een aardig intermezzo was het smelken van Mej. P. Teensma, die 2 portretten fabriceerde in een zeer korte tijd, een met de rechter- en een met de linkerhand. De Amerikaanse verkoop van de portretten bracht f 80 op.

Na afloop van het feest was er nog een gezellig (lees geuwerig) samenzijn in het Clubhuis met zwarte koffie (geen melk Mister Billy) en veel tabak, waarna allen in de beste stemming huiswaarts keerden. Jojo.

Gaat U terug naar Indië?

Laat dan Uw verhuisgoed, breekbare waar etc. vakkundig met of zonder bijlevering van materiaal, door ons verpakken.

Fa. v. d. VELDE, Veenkade 30, Den Haag.

Telefoon 336736-115491.

Verzorging alle douaneform. — Levering pakkisten. Door het gehele land zonder prijsverhoging.

09.71
6.1 - 01.122.1

09.71
6.1 - 01.133
23 JAN. 1950

VERTROUWELIJK

20 Januari 1950.

70504

Verbinding: No.12

Doss.205/6

Onderwerp: Partijprogramma en statuten van de Indo-Nationale Partij

Datum ontvangst bericht:---

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Veertje
Heugens

Hierbij wordt toegezonden een afschrift van het partij programma en van de voorlopige statuten van de Indo-Nationale Partij.

Het secretariaat van de afdeling 's-Gravenhage van voornoemde partij is gevestigd Van Heutszstraat 15.

Aan dit adres woont:

Hendrik VAN DE WAL, geboren te Koetaradja 13 Augustus 1922, voorheen controleur van het Binnenlands Bestuur in Indonesië.

Op 27 October 1948 vestigde betrokkene zich te 's-Gravenhage, komende uit Indonesië.

In verband met het feit, dat voornoemde Partij sedert korte tijd is opgericht, is er omtrent het ledental en de activiteit van de Partij vooralsnog niets gebleken. (einde)

I. N. P.

INDO-NATIONALE-PARTIJ
(PARTAI INDO-NASIONAL)

PARTIJ PROGRAMMA EN
VOORLOPIGE STATUTEN

INDO-NATIONALE PARTIJ

Uitgangspunt: het burgerschap der nationale eenheid.

Aan de vooravond van het tot stand komen der onafhankelijke en soevereine Republiek der Verenigde Staten van Indonesië is het meer dan ooit tijd ons nu openlijk en onomwonden uit te spreken over onze houding jegens Land en Volk, opdat een ieder wete waar wij politiek staan: hier in Indonesië of daar buiten. Nimmer te voren drong zich de ernst van een politieke gebeurtenis zo persoonlijk aan ons op; immers, de nieuwe rechtsorde eist van ons een keuze, welke beslissend zal zijn voor eigen toekomst en die van ons nageslacht.

Die keuze zal gaan tussen hetzij het vrijwillig vertrek uit eigen land, hetzij het vreemdeling worden in Indonesië of het deelnemen en daardoor volkomen deelhebben aan een geheel nieuw te vormen burgerschap met allen, die de staatkundige, sociale en economische bouw van dit land nieuwe gestalte zullen geven.

De oprecht hartelijke aanvaarding van het laatste is de enige vorm, waarin wij volle politieke medezeggenschap kunnen verkrijgen in het toekomstige nationale staatsbestel.

Het is derhalve gebiedende noodzaak ons thans reeds in te stellen op de mogelijkheden van dat Indonesisch Burgerschap, een burgerschap, dat alle staatsgenoten samen bindt en oproept het land hunner liefde naar kracht en vermogen te dienen, zo nodig te verdedigen met inzet van eigen leven tegen elke aanranding zowel van buiten als van binnen.

OORSPRONG EN BESTAANSRECHT.

Aangezien velen van ons zich om verschillende redenen niet konden en kunnen uitspreken over de accoord gaan met de politieke opvattingen van reeds bestaande organisaties, hebben wij overeenkomstig de huidige tijdgeest een nieuwe partij opgericht als onderdeel der Nationale Beweging van Indonesië.

Op initiatief van de Indisch-Nederlandse Partij en de Indo Partij "De Blijver" werd de "INDO-NATIONALE PARTIJ" gevormd, een partij, die de Indo-Europeanen tezamen wil brengen op nationaal Indonesische basis, omdat de Indonesische Staat uitgangspunt is van ons politiek bestaan.

Alleen in de verwerkelijking van de in ons partij-program neergelegde leidende gedachten menen wij waarlijk het levensbelang van onze groep als onafscheidelijk deel van de toekomstige Indonesische maatschappij besloten te zien.

Omdat wij weten, dat slechts op deze wijze onze cultuur door ons en door ons nageslacht beleerd en ontwikkeld kan worden in harmonie met het land, dat ons eigen land is en zal blijven!

KARAKTER: PARTIJ ALS OVERGANGSORGANISATIE.

Feitelijke en staatsrechtelijke omstandigheden brengen noodwendig met zich mede, dat zelfs die Indo's, welke het burgerschap van de nieuwe statengemeenschap willen aanvaarden, voorlopig apart georganiseerd moeten blijven.

Bij de Centrale Overheden bepleitten wij reeds meerdere malen de spoedige instelling van het Indonesisch Burgerschap, dat de duidelijke scheiding tussen staatsgenoten en vreemdelingen zal aangeven.

Zolang echter het bovenbedoelde burgerschap niet is ingesteld en zolang voorts elke discriminatie tussen "autochthone Indonesiërs" en burgers van andere landaard uit alle wettelijke bepalingen niet is verdwenen, zal de I.N.P. zeer tot haar leedwezen genoodzaakt zijn als politieke partij van uitsluitend Indo-Europeanen op te treden. Indien aan de door ons gesteld voorwaarde in principe is voldaan, zal de tijd aangebroken zijn de partij te ontbinden en zullen andere organisatievormen gevonden worden, welke uitdrukking geven aan ons politieke streven.

PARTIJ-PROGRAM.

1. De soevereine Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, omvattende het gehele territorium van Indonesië-Nieuw Guinea derhalve daarbij inbegrepen - zal een moderne rechtsstaat zijn op hechte democratische basis, geheel aangepast aan het internationale verkeer en de internationale samenleving der hedendaagse grote nationale staten.
2. In deze rechtsstaat dienen de fundamentele menselijke rechten en vrijheden constitutioneel en feitelijk te worden erkend.
3. De nationaal federale grondslag, om historische, geographische en utiliteitsredenen aanvaard, dient zo veel mogelijk aan de centrale organen uitvoerende en wetgevende bevoegdheden over te laten teneinde staat en maatschappij de meest doelmatige structuur te verschaffen, een economisch krachtige eenheid mogelijk te maken en het nationale bestaan te handhaven en te ontwikkelen.
4. Voor de opbouw van een harmonische, nationale en weerbare samenleving zijn nodig:
  - a. een doelbewuste leiding der overheid in het sociale en economische leven, zonder dat het gezonde particuliere initiatief verboden of zelfs maar geremd mag worden;
  - b. het kweken van persoonlijk verantwoordelijkheidsbesef voor de algemene zaak;
  - c. het bevorderen van de spaarzin teneinde het vormen van belangrijk nationaal kapitaal mogelijk te maken;
  - d. meer en volkomen aan Indonesië aangepast onderwijs, zo snel mogelijke opheffing van het analphabetisme;
  - e. intensieve kwalitatieve en kwantitatieve voorlichting betreffende levensopvatting en -wijze der onderscheidende volksgroepen;
  - f. algemene dienstplicht, opbouw van een sterke, aan de eisen des tijds aangepaste weermacht.
5. In verband met de overbevolking in bepaalde delen van Indonesië en de heersende sociale en economische situatie is het nodig, dat er nieuwe arbeidsterreinen worden ontgonnen teneinde werkeloosheid en armoede en daardoor sociale en politieke onrust te voorkomen, terwijl zodoende tevens het nationale inkomen in belangrijke mate kan worden vermeerderd.
Men zou daarbij het oog kunnen laten vallen op Nieuw-Guinea en andere gebieden, die waarschijnlijk goede opnamemogelijkheden bezitten voor vele duizenden staatsburgers. Een gescheiden kolonievorming van bestaande groepen in eigen verband of milieu is daarbij zeer wel mogelijk.
6. Het staatsgenootschap der V.S.I. vindt zijn uitdrukking in slechts één nationaliteitsregeling, met name die van het Indonesisch Staatsburgerschap, een geheel nieuwe staatsrechtelijke figuur, die de onderscheidene bevolkingsgroepen in staat stelt elkaar politiek, cultureel en sociaal-economisch te ontmoeten.

7. Uitermate belangrijke rechten en plichten, zoals onder meer het passief en actief kiesrecht, het recht om ambten te bekleden, het recht op grondbezit, het recht op diplomatieke hulp en bijstand in het buitenland, de niet-uitleverbaarheid aan vreemde mogendheden, de verdedigingsplicht, zullen alle Indonesische burgers zonder discriminatie naar ras, landaard, afkomst, cultuur, geloof, rang of stand ten deel vallen.

8. Bij de instelling van het Indonesisch burgerschap zal er rekening mee moeten worden gehouden, dat:

- a. alle staatsgenoten in principe gelijkwaardige rechten en plichten hebben;
- b. een ieder, die geen staatsgenoot is als vreemdeling wordt beschouwd;
- c. een dubbel staatsburgerschap uitgesloten wordt;
- d. er ook geen sprake zal zijn van een Unieburgerschap.

9. Wettelijk erkende minderheidsgroepen "voor staatsgenoten van "Westerse" en "uitheems-Oosterse" oorsprong zullen niet worden gecreëerd, aangezien dit zal leiden tot zeer nadelige discriminatie voor betrokkenen; voor zover nodig zullen zij op andere manieren uit hoofde van bijzondere behoeften onderscheiden worden, evenals dit ook het geval zal zijn met de onderscheiding van "autochthone" groepen.

10. De V.S.I. zal er naar streven met Nederland een verbinding tot stand te brengen, waarbij de twee landen voor beider welzijn vrijwillig en oprecht de oude koloniaal-patriarchale verhouding omzetten in loyaal vriendschappelijke betrekkingen door middel van de verdragsrelatie ener Indonesisch-Nederlandse Unie.

VOORLOPIGE STATUTEN

Artikel 1.

De Vereniging draagt de naam INDO-NATIONALE PARTIJ (I.N.P.) en is te Batavia gevestigd.

Zij is op 7 Juli 1949 voor onbepaalde tijd opgericht met dien verstande, dat over haar voortzetting in een speciaal daartoe bijeengeroepen Algemene Ledenvergadering wordt beslist binnen een maand na het formeel tot stand komen van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

Artikel 2.

De vereniging stelt zich tot doel de verwezenlijking van een partij program, dat buiten deze Statuten afzonderlijk is vastgesteld voor de eerste maal door het eerst optredende partijbestuur.

Dit doel zal slechts met wettige en moreel geoorloofde middelen nagestreefd worden.

Artikel 3.

De vereniging kent leden en donateurs.

Als lid kunnen personen van beiderlei kunne toetreden, die tenminste de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, tevens de Nederlandse nationaliteit volgens de wet op het Nederlanderschap van 1892 bezitten en in Indonesië zijn geboren, zo mede zij die, zonder hogerbedoeld Nederlanderschap te bezitten, zich als zodanig beschouwen of beschouwd worden.

Artikel 4.

Een ieder, die het verenigingsbelang voorstaat, kan als donateur toetreden.

Artikel 5.

De normale minimum-contributie voor leden en donateurs bedraagt f.1.-- (één gulden) per maand.

Artikel 6.

Door het partijbestuur en de leden kunnen plaatselijke afdelingen worden opgericht.

Artikel 7.

Het algemeen bestuur der vereniging, dat uit ten minste vijf leden bestaat, wordt gevoerd door het Partijbestuur, dat voor de eerste maal overeenkomstig onderlinge aanwijzing der oprichters voor de tijd van ten hoogste twee maanden zal fungeren.

De Partij Voorzitter vertegenwoordigt de vereniging in en buiten rechten.

Bestuursleden mogen geen bestuurs- noch gewone lidmaatschappen bezitten van andere staatkundige organisaties.

Artikel 8.

Het partijbestuur brengt jaarlijks in de maand Juni aan de leden verslag uit van het door hem gevoerde beleid en legt tevens rekening en verantwoording af van zijn financieel beheer.

Artikel 9.

Deze statuten zijn vastgesteld door het eerst optredende Partijbestuur. Het nog nader vast te stellen huishoudelijk reglement zal al datgenen regelen, wat bij deze statuten niet geregeld wordt.

Artikel 10.

Binnen 2 maanden na de oprichting der Vereniging zal de leden de gelegenheid worden geboden het partij-program, de statuten en het huishoudelijk reglement nader vast te stellen.

Het PARTIJBESTUUR:

J.P.Snel

Ch.R. le Cotey

A.E. Schmidgall Tellings

L.C.J.H. Baumgarten

G.J. Claessen

Mr. R.J. Heyden

Mr. F. Werbata

A.M. Hermanus

F. Ferdinandus

Tijdelijk adres Partijvoorzitter:

J.P. Snel

(lid Ronde Tafel Conferentie)

Hotel Des Indes, Kamer 43
's-Gravenhage
tel. 115660

Secretariaat v.d. afdeling 's-Gravenhage van de Indo-Nationale Partij
Van Heutszstraat 15, 's-Gravenhage.

No. 8383-'49

22 December 1949.

Onderwerp: Vergadering I.N.P.

DIENSTGEHEIM.

NR

X
MPP

27 DEC. 1949
ACD/76264

A. Nieman

Verslag van de openbare vergadering, gehouden door de INDO-NATIONALE-PARTIJ, (I.N.P.) op Woensdag 21 December 1949, te 20 uur, in een der kleine zaken van Krasnapolsky, te Amsterdam.

Deze vergadering was aangekondigd in het Algemeen Handelsblad en werd bijgewoond door 42 personen, waaronder 35 Indonesiërs, allen kennelijk uit de gegoede stand. Zaalcapaciteit 40 zitplaatsen.

In de zaal waren geen leuzen en/of spreuken aangebracht. Er werd voor en tijdens de vergadering niet gecolporteerd. Aan het slot van de vergadering werd een collecte gehouden ter dekking van de gemaakte onkosten.

Te 20-15 uur werd deze vergadering geopend door een onbekend persoon (Indonesiër). Deze sprak een welkomswoord in het Maleis, hetwelk hij later vertaalde in het Nederlands

Hierna werd door een onbekend gebleven persoon gesproken over het burgerschap der nationale eenheid.

Aan de vooravond van het tot stand komen der onafhankelijke en soevereine Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, aldus spreker, is het meer dan ooit tijd ons nu openlijk en onomwonden uit te spreken over onze houding jegens land en volk, opdat een ieder wete waar wij politiek staan, hier in Indonesië of daar buiten.

Nimmer tevoren drong zich de ernst van een politieke gebeurtenis zo persoonlijk aan ons op. Immers de nieuwe rechtsorde eist van ons een keuze, welke beslissend is voor eigen toekomst en die van ons nageslacht. Die keuze zal gaan tussen, hetzij het vrijwillig vertrek uit eigen land, hetzij het vreemdeling worden in Indonesië, óf het deelnemen en daardoor volkomen deelhebben aan een geheel nieuw te vormen burgerschap met allen die de staatkundige, sociale en economische bouw van dit land, nieuwe gestalte zullen geven.

De oprecht hartelijke aanvaarding van het laatste is de enige vorm waarin wij volle politieke medezeggenschap kunnen verkrijgen in het toekomstige nationale staatsbestel. Het is derhalve gebiedende noodzaak ons thans reeds in te stellen op de mogelijkheden van dat Indonesisch burgerschap, een burgerschap dat alle staatsgenoten samen bindt en oproept het land hunner liefde met kracht en vermogen te dienen, zonedig te verdedigen met inzet van eigen leven tegen elke aanranding, zowel van buiten als van binnen.

Aangezien velen van ons zich, om verschillende redenen, niet kunnen uitspreken over, of accord gaan met de politieke opvattingen van reeds bestaande organisaties, hebben wij overeenkomstig de huidige tijdgeest een nieuwe partij opgericht als onderdeel der Nationale Beweging van Indonesië.

DIENSTGEHEIM

Op initiatief van de Indisch-Nederlandse Partij en de Indo-Partij "De Blijver", werd de INDO-Nationale Partij gevormd, een partij die de Indo-Europeanen tezamen wil brengen op Nationaal Indonesische basis, omdat de Indonesische Staat uitgangspunt is van ons politiek bestaan. Alleen in de verwerkelijking van de in ons partij-program neergelegde leidende gedachten menen wij waarlijk het levensbelang van onze groep als onafscheidelijk deel van de toekomstige Indonesische maatschappij besloten te zien.

Omdat wij weten dat slechts op deze wijze onze cultuur door ons en door ons nageslacht beleefd en ontwikkeld kan worden in harmonie met het land, dat ons eigen land is en zal blijven.

Feitelijke en staatsrechtelijke omstandigheden brengen noodwendig met zich mede, dat zelfs die Indo's, welke het burgerschap van de nieuwe statengemeenschap willen aanvaarden, voorlopig apart georganiseerd moeten blijven. Bij de Centrale Overheden bepleitten wij reeds meerdere malen de spoedige instelling van het Indonesisch Burger-schap, dat de duidelijke scheiding tussen staatsgenoten en vreemdelingen zal aangeven. Zolang echter het bovenbedoelde burgerschap niet is ingesteld en zolang voorts elke discriminatie tussen "autochthone Indonesiërs" en burgers van andere landaard uit alle wettelijke bepalingen niet is verdwenen, zal de I.N.P. zeer tot haar leedwezen genoodzaakt zijn als politieke partij van uitsluitend Indo-Europeanen op te treden.

Indien aan de door ons gestelde voorwaarde in principe is voldaan, zal de tijd aangebroken zijn de partij te ontbinden en zullen andere organisatievormen gevonden worden, welke uitdrukking geven aan ons politiek streven.

Sprekende over het Partij-program zei spreker:
De soevereine Republiek der Verenigde Staten van Indonesië omvattende het gehele territorium van Indonesië, - Nieuw Guinea derhalve daarbij inbegrepen -, zal een moderne rechtsstaat zijn op hechte democratische basis, geheel aangepast aan het internationale verkeer en de internationale samenleving der hedendaagse grote nationale staten.

In deze rechtsstaat dienen de fundamentele menselijke rechten en vrijheden constitutioneel en feitelijk te worden erkend.

Voor de opbouw van een harmonische, nationale en weerbare samenleving zijn nodig:

- a een doelbewuste leiding der overheid in het sociale en economische leven, zonder dat het gezonde particuliere initiatief verboden of zelfs maar geremd mag worden;
- b het kweken van persoonlijk verantwoordelijkheidsbesef voor de algemene zaak;
- c het bevorderen van de spaarzin teneinde het vormen van belangrijk nationaal kapitaal mogelijk te maken;
- d meer en volkomen aan Indonesië aangepast onderwijs, zo snel mogelijke opheffing van het analphabetisme.

DIENSTGEHEIM

- e intensieve kwalitatieve en kwantitatieve voorlichting betreffende levensopvatting en wijze der onderscheidene volksgroepen;
- f algemene dienstplicht, opbouw van een sterke, aan de eisen des tijds aangepaste weermacht.

Bij de instelling van het Indonesisch burgerschap zal er rekening mee moeten worden gehouden, dat:

- a Alle staatsgenoten in principe gelijkwaardige rechten en plichten hebben;
- b een ieder, die geen staatsgenoot is als vreemdeling wordt beschouwd;
- c een dubbel staatsburgerschap uitgesloten wordt;
- d er ook geen sprake zal zijn van een Uniebondburgerschap.

Wettelijk erkende minderheidsgroepen voor staatsgenoten van Westerse en Uitheems-Oosterse, oorsprong, zullen niet worden geëxcludeerd, aangezien dit zal leiden tot zeer nadelige discriminatie voor de betrokkenen; voor zover nodig zullen zij op andere manieren uit hoofde van bijzondere behoeften onderscheiden worden, evenals dit ook het geval zal zijn met de onderscheiding van "autochthone" groepen.

De V.S.I. zal er naar moeten streven met Nederland een verbinding tot stand te brengen, waarbij de twee landen voor beider welzijn, vrijwillig en oprecht de oude koloniaal-patriarchale verhouding omzetten in loyaal vriendschappelijke betrekkingen, doormiddel van de verdragsrelatie ener Indonesisch-Nederlandse Unie.

Hierna werden enige gestelde vragen, betreffende de verkrijging van het staatsburgerschap van Indonesië, de culturele samenwerking tussen Indonesië en Nederland, de positie van de ambtenaren na de soevereiniteitsoverdracht e.d. door de spreker beantwoord.

Het lag aanvankelijk in de bedoeling om op deze vergadering nog een onderwerp te behandelen, betreffende Nieuw-Guinea. Om des tijds wille werd hiervan afgezien en dit uitgesteld tot een andere bijeenkomst, die nog nader zou worden bekend gemaakt.

Aan het slot van de bijeenkomst werd nog medegedeeld dat op 27 December 1949, des middags 2 uur, ter gelegenheid van de Souvereiniteits-overdracht, een bijeenkomst zal worden gehouden te 's-Gravenhage, vermoedelijk in café "Den Hout". Dit laatste adres kon nog niet als juist worden opgegeven, hierover zou nog worden gecorrespondeerd. Na nog een opwekking om zich aan te sluiten bij de I.N.P. en deze financieel zoveel mogelijk te steunen, werd deze vergadering te 23 uur gesloten.

opmerking.

Bezoekers en sprekers waren correct en rustig. Beledigende termen werden niet gebezigd.

..... B5
Tevens verzonden aan: B.M. Asd. HC.Asd.

Zandvoort

X

23 DEC. 1949
no. 76166

D I E N S T - G E H E I M .

444
Ⓚ

Verbinding: 30.

No. 889.

Datum: 18 December 1949.

Onderwerp: Betr.: Indo-Nationale Partij.

Datum van ontvangst bericht: No. 71350, dd. 20 October 1949.
Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.
Waardering berichtgever: Betrouwbaar.
Tevens bericht gezonden aan: - - - .
Medewerkende instanties: - - - .
Ondernomen actie: - - - .

Gerard Adolf LOTH, geboren te Batavia (Ind.), 18 October 1899, ~~wonende~~ te Zandvoort, Kostverlorenstraat 73. G. A. Loth werd op 21 April 1949 in het bevolkingsregister der gemeente Zandvoort ingeschreven, komende uit Indonesië. Het is tot op heden niet kunnen blijken, dat hij met in deze gemeente wonende Indonesiërs omgang heeft. Er bestaat een gegrond vermoeden, dat hij met Indonesiërs in contact staat, die elders woonachtig zijn. De identiteit van deze personen is tot dusverre niet kunnen blijken. G. A. Loth keert vermoedelijk in Maart 1950 naar Indonesië terug, om aldaar wederom als procuratiehouder werkzaam te zijn.

"einde".

↑

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBOKT

s-Gravenhage, 20 October 1949

No.: B. 71350

Bijl.: Gene

VIII. Tz. 4.

Betr.: Indo-Nationale Partij.

DIENSTGEHEIM

2176166

Met verwijzing naar de laatste alinea van Uw geheim rapport van 7 October j.l., no. 881, handelende over de in hoofde dezes genoemde organisatie, moge ik U verzoeken wel bedekt te willen doen nagaan met welke Indonesiers G.A. LOTH eventueel in contact komt en mij terzake in te lichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Heer
Corpschef van Politie,
te
Z A N D V O O R T.

J.G. Crabbendam.

VERTROUWELIJK.

Betreft: J.R. van GEUNS.

(K)

Volgno.
I.D. 1579 Z.
16 DEC. 1949
ACD/75689

Russen

co

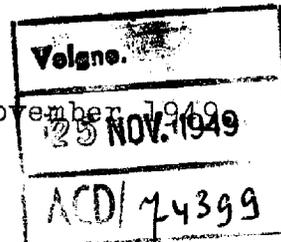
In aansluiting op dezerzijds schrijven No. 1579 Z, d.d. 24 October 1949, zulks naar aanleiding van Uw schrijven No. 70247, d.d. 14 October 1949, wordt nader gerapporteerd.

Bekend is geworden, dat Jean René van GEUNS, geboren te 's-Gravenhage, 6 Maart 1924, wonende te Leiden, Breestraat 121A, in de afgelopen oorlog door de Duitsers is gevangen genomen. Hij vertoefde toen in Noorwegen. Om welke reden hij werd gearresteerd en wat hij in Noorwegen deed, is niet bekend. In het gevangenenkamp (Noorwegen) waren ook Russen gedetineerd. Na de bevrijding is J.R. van GEUNS met 2 van hen meegegaan naar Rusland. Hij zou toen inderdaad de steden MOSKOU en LENINGRAD hebben bezocht.

Volgens verkregen inlichtingen is J.R. van GEUNS niet communistisch georiënteerd. Hij is Rooms katholiek en wordt op politiek terrein volkomen betrouwbaar geacht.

Leiden, 14 December 1949.

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

Doss.205/6

Onderwerp: J.J.N.v.GEUNS

Datum ontvangst bericht: 17 November 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instantie:---

Ondernomen actie:---

CO 70247

B.O.S. van 11 November 1949
No.72489 M.v.B.Z.

Naar aanleiding van nevenvermeld schrijven wordt medegedeeld, dat volgens een persoon, die met de situatie goed op de hoogte is, VAN GEUNS bedoeld in dezerzijds schrijven Doss.205/6 d.d. 21 September 1949 identiek is aan:

Johannes Rudolphus VAN GEUNS, geboren te Batavia 16 Februari 1929, wonende Oude Rijn 43 a te Leiden.

In de wandeling wordt hij "Puck" genoemd.

Op 28 Juli 1939 kwam hij uit Indonesië in Nederland. Gezien zijn jeugdige leertijd zullen zijn beweringen, dat hij tijdens de oorlog als partisaan in Noorwegen en Leningrad is geweest wel op fantasie berusten. Hij beweert o.a. ook met het Dasaad Concern in verbinding te staan, hetgeen dezerzijds zeer wordt betwijfeld. (einde)

70247
ok

3

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

UITGEBOKT

's-Gravenhage, 11 November 1949

No.: B. 72489
Bijl.: Gene
VIII. TZ.4.
Betr.: J.J.N.v.Geuns

VERTROUWELIJK

A/74399

Met verwijzing naar Uw brief van 21 September 1949 Doss. 205/6 moge ik U berichten, dat blijkens een te Leiden ingesteld onderzoek geen J.J.N.van Geuns bij de Rijksuniversiteit aldaar staat ingeschreven. Wel staan als student ingeschreven Johannes Rydolphus van Geuns, geb. 16-2-1929 te Batavia, wonende Oude Rijn 43a te Leiden en Jean René van Geuns, geb. 6-3-1924 te 's-Gravenhage, wonende Breestraat 121a te Leiden.

Betreffende deze beide personen is te Leiden niets ten nadele kunnen blijken.

Ik moge U verzoeken mij - zo mogelijk - wel enige nadere gegevens omtrent de in Uw boven aangehaald schrijven genoemde J.J.N.van Geuns te willen doen toekomen.

HET HOOFD VAN DE DIENST
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie,
te
's-GR A V E N H A G E.

J.G.Crabbendam.

Leiden

Ce 70247

K 44

Vol. 72489

26 OCT. 1949

Naar aanleiding van Uw schrijven, d.d. 14 October 1949, No. 70247, inzake J.J.N. van GEUNS wordt gerapporteerd dat noch in de Bevolkingsregisters, noch in de administratie van de Rijks Universiteit te Leiden, een zekere J.J.N. van GEUNS staat ingeschreven of heeft ingeschreven gestaan.

In de administratie van de Bevolking en de Universiteit te Leiden staan wel ingeschreven:

J.R. van GEUNS, geboren te Batavia 16 Februari 1929 en

J.R. van GEUNS, geboren te s-Gravenhage, 6 Maart 1924.

Omtrent de twee laatstgenoemden volgen onderstaand de volledige personalia en verdere beschikbare gegevens.

- OK 1. Johannes Rydolphus van GEUNS, geboren te Batavia, 16 Februari 1929, student, wonende te Leiden, Oude Rijn 43a.

Hij is ongehuwd, bezit de Nederlandse nationaliteit en behoort niet tot enig kerkgenootschap. Zijn in- en afschrijvingen staan als volgt beschreven:

28-7-39 s-Gravenhage komende uit Batavia,

12-10-39 Voorst komende uit s-Gravenhage,

11-10-48 Leiden komende uit Voorst.

Aan de Rijks Universiteit te Leiden stond hij, in de faculteit Wis- en Natuurkunde, ingeschreven voor het cursusjaar 1948-49. Hij is in het bezit van het einddiploma Gymnasium B, dat hij in 1948 te Zutphen behaalde.

2. Jean René van GEUNS, geboren te s-Gravenhage, 6 Maart 1924, student, wonende te Leiden, Breestraat 121a. Hij is ongehuwd, bezit de Nederlandse nationaliteit en behoort tot de R.K.

kerk. Zijn in- en afschrijvingen staan als volgt beschreven:

23-9-38 Nijmegen komende uit Cheribon,

5-11-46 Leiden komende uit Nijmegen.

Aan de Rijks Universiteit te Leiden stond hij, in de faculteit Rechten en Letteren, ingeschreven voor de cursusjaren 1946-47, 1947-48 en 1948-49. Op 17 December 1948 deed hij met goed gevolg kandidaats-examen Indisch recht. Hij is in het bezit van het einddiploma H.B.S. A, dat hij in 1946 te Nijmegen behaalde.

Omtrent hen is niets ten nadele bekend. Hun namen komen in de Politie-administratie te Leiden niet voor.

Dezerzijds is niet bekend of één van hen tijdens de oorlog in Moskou en Leningrad is geweest.

Leiden, 24 October 1949.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage. 14 October 1949

Ond.: J.J.N.v.GEUNS.

VERTROUWELIJK

No.: B 70247 IIIg/h 8

n.a.v schr. van 's-Gravenhage 70247 z. Co

UITGEBEKT

Hiermede moge ik U verzoeken mij in kennis te willen doen stellen met de personalia, politieke antecedenten en huidige activiteit, alsmede met verder van belang zijnde gegevens betreffende J.J.N. van GEUNS, student in de Indologie te Leiden.

Ik zal het op prijs stellen daarbij tevens te mogen vernemen in welke gemeenten hij vóór zijn vestiging te Leiden woonachtig is geweest.

Volgens verkregen inlichtingen zou betrokkene communistisch georiënteerd zijn en tijdens de oorlog in Moskou en Leningrad zijn geweest.

Het Hoofd van de Dienst
namens deze:

J.G. Crabbendam.

De Heer Commissaris van Politie
te
LEIDEN

a 72489

B. 71350

VIII. Tz.8.
twee

UITGEBOKT

G E H E I M

Indo-Nationale Partij
(Partai Indo-Nasional)

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernevens aan te bieden een copie van het partij programma en van de voorlopige statuten van de in hoofde dezes genoemde organisatie van Indo-Europeanen.

Mede voeg ik hiernevens een copie van "Beschouwingen inzake het al dan niet aannemen van het Indonesisch Staatsburgerschap". Dit stuk is van de hand van G.A.Loth, geboren te Batavia, 18 October 1899, thans verblijvende Kostverlorenstraat 73 te Zandvoort, die in nauw contact staat met J.P.Snel, tijdelijk voorzitter van de Indo-Nationale Partij.

Naar verluidt zoekt G.A.Loth contact met in Nederland verblijvende Indonesiers.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

AAN:

Z. de Minister President,
Z.E.de Minister van Binnenlandse Zaken,
Z.E.de Minister van Buitenlandse Zaken,
Z.E.de Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
te
's-GR A V E N H A G E.

Mr.L.Einthoven.

Zandvoort

X

Volgno.
10 OCT. 1949
ACD/4/350

G E H E I M.

B (K) HRP

Verbinding: 30

No. 881

Datum: 7 October 1949.

Onderwerp: Partij-programma en voorlopige statuten van de Indo Nationale Partij (Partai Indo-Nasional).

Datum van ontvangstbericht:

Betrouwbaarheid berichtgever:

Waardering berichtgever:

Tevens bericht gezonden aan:

Medewerkende instanties:

Ondernomen actie:

Te Zandvoort heeft zich aan het adres :Kostverlorenstraat 73 op 21 April 1949, komende van Indonesië gevestigd :

6k

G E R A R D A D O L F L O T H, geboren te Batavia 18 October 1899, van beroep onbekend. Hij is Indisch Protestant en gehuwd met ALICE JACOBA HELENE KEYDENIERS. Voordien was hij gehuwd met een zuster van zijn tegenwoordige echtgenote, welk huwelijk door echtscheiding werd ontbonden. Zijn echtgenote heeft een kind (geboren 13 Februari 1932) dat de naam der moeder draagt.

LOTH zegt in nauw contact te staan met de tijdelijk partij-voorzitter J.P.SNEL, lid der Ronde Tafel Conferentie (zie bijlage I).

Bijgaand gelieve U aan te treffen een afschrift van het partij-programma en de voorlopige statuten van de Partai Indo-Nasional.

Voorts gelieve U tevens aan te treffen een afschrift van de "Beschouwingen inzake het al dan niet aannemen van het Indonesich staatsburgerschap", (vide bijlage II), welke beschouwingen, volgens verklaring van evengenoemde G.A.LOTH, van hemzelf afkomstig zijn.

LOTH zoekt contact met in Nederland verblijvende Indonesiërs.

In verband hiermede wordt verzocht te mogen vernemen of het wenselijk is de gedragingen van meergenoemde LOTH te observeren.

einde.

↑

Bevragen
Indo-gaans

I

X

I. N. P.

INDO - NATIONALE PARTIJ
(PARTAI INDO-NASIONAL)

PARTIJ PROGRAMMA EN
VOORLOPIGE STATUTEN

INDO-NATIONALE PARTIJ

Uitgangspunt: het burgerschap der nationale eenheid.

Aan de vooravond van het tot stand komen der onafhankelijke en soevereine Republiek der Verenigde Staten van Indonesië is het meer dan ooit de tijd ons nu openlijk en onomwonden uit te spreken over onze houding jegens Land en Volk, opdat een ieder wete waar wij politiek staan: hier in Indonesie of daar buiten.

Nimmer te voren drong zich de ernst van een politieke gebeurtenis zo persoonlijk aan ons op; immers, de nieuwe rechtsorde eist van ons een keuze, welke beslissend zal zijn voor eigen toekomst en die van ons nageslacht.

Die keuze zal gaan tussen hetzij het vrijwillig vertrek uit eigen land, hetzij het vreemdeling worden in Indonesië of het deelnemen en daardoor volkomen deel hebben aan een geheel nieuw te vormen burgerschap met allen, die de staatkundige, sociale en economische bouw van dit land nieuwe gestalte zullen geven.

De oprecht hartelijke aanvaarding van het laatste is de enige vorm, waarin wij volle politieke medezeggenschap kunnen verkrijgen in het toekomstige nationale staatsbestel.

Het is derhalve gebiedende noodzaak ons thans reeds in te stellen op de mogelijkheden van dat Indonesisch Burgerschap, een burgerschap, dat alle staatsgenoten samen bindt en oproept het land hunner liefde naar kracht en vermogen te dienen, zo nodig te verdedigen met inzet van eigen leven tegen elke aanranding zowel van buiten als van binnen.

OORSPRONG EN BESTAANSRECHT.

Aangezien velen van ons om verschillende redenen niet konden en kunnen uitspreken over of accoord gaan met de politieke opvattingen van reeds bestaande organisaties, hebben wij overeenkomstig de huidige tijdgeest een nieuwe partij opgericht als onderdeel der Nationale Beweging van Indonesië.

Op initiatief van de Indisch-Nederlandse Partij en de Indo Partij "De Blijver" werd de "INDO-NATIONALE PARTIJ" gevormd, een partij, die de Indo-Europeanen tezamen wil brengen op nationaal Indonesische basis, omdat de Indonesische Staat uitgangspunt is van ons politiek bestaan. Alleen in de verwerkelijking van de in ons partij-program neergelegde leidende gedachten menen wij waarlijk het levensbelang van onze groep als onafscheidelijk deel van de toekomstige Indonesische maatschappij besloten te zien.

Omdat wij weten, dat slechts op deze wijze onze cultuur door ons en door ons nageslacht beleefd en ontwikkeld kan worden in harmonie met het land, dat ons eigen is en zal blijven!

KARAKTER: PARTIJ ALS OVERGANGSORGANISATIE.

Feitelijke en staatsrechtelijke omstandigheden brengen noodwendig met zich mede, dat zelfs de Indo's, welke het burgerschap van de nieuwe statengemeenschap willen aanvaarden, voorlopig apart georganiseerd moeten blijven.

Bij de Centrale Overheden bepleitten wij reeds meerdere malen de spoedige instelling van het Indonesisch Burgerschap, dat de duidelijke scheiding tusschen staatsgenoten en vreemdelingen zal aangeven.

Zolang

Zolang echter het bovenbedoelde burgerschap niet is ingesteld, en zolang voorts elke discriminatie tussen "autochthone Indonesiërs" en burgers van alle landaard uit alle wettelijke bepalingen niet is verdwenen, zal de I.N.P. zeer tot haar leedwezen genoodzaakt zijn als politieke partij van uitsluitend Indo-Europeanen op te treden. Indien aan de door gestelde voorwaarde in principe is voldaan zal de tijd aangebroken zijn de partij te ontbinden en zullen andere organisatievormen gevonden worden, welke uitdrukking geven aan ons politieke streven.

PARTIJ-PROGRAM.

1. De Souvereine Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, omvattende het gehele territorium van Indonesië-Nieuw Guinea derhalve daarbij inbegrepen- zal een moderne rechtsstaat zijn op hechte democratische basis, geheel aangepast aan het internationale verkeer en de internationale samenleving der hedendaagse grote nationale staten.
2. In deze rechtsstaat dienen de fundamentele menselijke rechten en vrijheden constitutioneel en feitelijk worden erkend.
3. De nationale federale grondslag, om historische, geographische en utiliteitsredenen aanvaard, dient zo veel mogelijk aan de centrale organen uitvoerende en wetgevende bevoegdheden over te laten teneinde staat en maatschappij de meest doelmatige structuur te verschaffen, een economische krachtige eenheid mogelijk te maken en het nationale bestaan te handhaven en te ontwikkelen.
4. Voor de opbouw van een harmonische, nationale en weerbare samenleving zijn nodig:
  - a. een doelbewuste leiding der overheid in het sociale en economische leven, zonder dat het gezonde particuliere initiatief verboden of zelfs maar geremd mag worden;
  - b. het kweken van persoonlijk verantwoordelijkheidsbesef voor de algemene zaak;
  - c. het bevorderen van de spaarzin teneinde het vormen van belangrijk nationaal kapitaal mogelijk te maken;
  - d. meer en volkomen aan Indonesië aangepast onderwijs, zo snel mogelijke opheffing van het analphabetisme;
  - e. intensieve kwalitatieve en kwantitatieve voorlichting betreffende levensopvatting en-wijze der onderscheidene volksgroepen;
  - f. algemene dienstplicht, opbouw van een sterke, aan de eisen des tijds aangepaste weermacht.
5. In verband met de overbevolking in bepaalde delen van Indonesië en de heersende sociale en economische situatie is het nodig, dat er nieuwe arbeidsterreinen worden ontgonnen teneinde werkeloosheid en armoede en daardoor sociale en politieke onrust te voorkomen, terwijl zodoende tevens het nationale inkomen in belangrijke mate kan worden vermeerderd.
Men zou daarbij het oog kunnen laten vallen op Nieuw-Guinea en andere gebieden, die waarschijnlijk goede opnamemogelijkheden bezitten voor vele duizenden staatsburgers. Een gescheiden kolonievorming van bestaande groepen in eigen verband of milieu is daarbij zeer wel mogelijk.
6. Het staatsgenootschap der V.S.I. vindt zijn uitdrukking in slechts een nationaliteitsregeling, met name die van het Indonesisch Staatsburgerschap, een geheel nieuwe staatsrechtelijke figuur, die de onderscheidene bevolkingsgroepen in staat stelt elkaar politiek, cultureel en sociaal-economisch te ontmoeten.

X. Uitermate

7. Uitermate belangrijke rechten en plichten, zoals onder meer het passief en actief kiesrecht, het recht om ambten te bekleden, het recht op grondbezit, het recht op diplomatieke hulp en bijstand in het buitenland, de niet-uitleverbaarheid aan vreemde mogendheden, de verdedigingsplicht, zullen alle Indonesische burgers zonder discriminatie naar ras, landaard, afkomst, cultuur, geloof, rang of stand ten deel vallen.

8. Bij de instelling van het Indonesisch burgerschap zal er rekening mee moeten worden gehouden, dat:

- a. alle staatsgenoten in principe gelijkwaardige rechten en plichten hebben;
- b. een ieder, die geen staatsgenoot is als vreemdeling wordt beschouwd;
- c. een dubbel staatsburgerschap uitgesloten wordt;
- d. er ook geen sprake zal zijn van een Unieburgerschap.

9. Wettelijk erkende minderheidsgroepen "voor staatsgenoten van "Westerse" en "uitheems-Oosterse" oorsprong zullen niet worden gecreëerd, aangezien dit zal leiden tot zeer nadelige discriminatie voor betrokkenen; voor zover nodig zullen zij op andere manieren uit hoofde van bijzondere behoeften onderscheiden worden, evenals dit ook het geval zal zijn met de onderscheiding van "autochthone" groepen.

10. De V.S.I. zal ernaar streven met Nederland een verbinding tot stand te brengen, waarbij de twee landen voor beider welzijn vrijwillig en oprecht de oude koloniaal-patriarchale verhouding omzetten in loyaal vriendschappelijke betrekkingen door middel van de verdragsrelatie ener Indonesisch-Nederlandse Unie.

VOORLOPIGE STATUTEN.

Artikel 1.

De Vereniging draagt de naam: INDO-NATIONALE PARTIJ (I.N.P.) en is te Batavia gevestigd.

Zij is op 7 Juli 1949 voor onbepaalde tijd opgericht met dien verstande, dat over haar voortzetting in een speciaal daartoe bijeengeroepen Algemene Ledenvergadering wordt beslist binnen een maand na het formeel tot stand komen van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië.

Artikel 2.

De vereniging stelt zich tot doel de verwezenlijking van een partij-program, dat buiten deze Statuten afzonderlijk is vastgesteld voor de eerste maal door het eerst optredende partijbestuur. Dit doel zal slechts met wettige en moreel geoorloofde middelen nagestreefd worden.

Artikel 3.

De vereniging kent leden en donateurs.

Als lid kunnen personen van beiderlei kunne toetreden, die tenminste de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, tevens de Nederlandse nationaliteit volgens de Wet op het Nederlandschap van 1892 bezitten en in Indonesië zijn geboren, zomede zij die, zonder hogerbedoeld Nederlandschap te bezitten, zich als zodanig beschouwen of beschouwd worden.

Artikel 4.

Een ieder die het verenigingsbelang voorstaat, kan als donateur toetreden.

toetreden.

Artikel 5.

De normale minimum-contributie voor leden en donateurs bedraagt f. 1.- (een gulden) per maand.

Artikel 6.

Door het partijbestuur en de leden kunnen plaatselijke afdelingen worden opgericht.

Artikel 7.

Het algemeen bestuur der Vereniging, dat uit tenminste vijf leden bestaat, wordt gevoerd door het Partijbestuur, dat voor de eerste maal overeenkomstig onderlinge aanwijzing der oprichters voor de tijd van ten hoogste twee maanden zal fungeren. De Partij Voorzitter vertegenwoordigt de vereniging in en buiten rechten.

Bestuursleden mogen geen bestuurs- noch gewone lidmaatschappen bezitten van andere staatkundige organisaties.

Artikel 8.

Het partijbestuur brengt jaarlijks in de maand Juni aan de leden verslag uit van het door hem gevoerde beleid en legt tevens rekening en verantwoording af van zijn financieel beheer.

Artikel 9.

Deze statuten zijn vastgesteld door het eerst optredende Partijbestuur. Het nog nader vast te stellen huishoudelijk reglement zal al datgene regelen, wat bij deze statuten niet geregeld wordt.

Artikel 10.

Binnen 2 maanden na de oprichting der Vereniging zal de leden de gelegenheid worden geboden het partij-program, de statuten en het huishoudelijk reglement nader vast te stellen.

Het PARTIJBESTUUR:

J.P.Snel

A.M.Hermanus

Ch.R. le Cotey

F.Ferdinandus.

A.E. Schmidgall Tellings

L.C.J.H.Baumgarten

G.J.Claessen

Mr. R.J.Heyden

Mr. F. Werbata

Tijdelijk adres Partijvoorzitter:
J.P.Snel
(lid Ronde Tafel Conferentie)

Hotel des Indes, Kamer 140
's-Gravenhage
tel. 115660.

Wanneer door het aannemen van dit burgerschap, men ten volle dezelfde rechten zal krijgen als de Indonesiërs nl. politieke medezeggenschap in het nationaal staatsbestel, aldus vanzelfsprekend ook het passief en actief kiesrecht, het recht om ambten te bekleden, het recht op grondbesit, het recht van hulp en bijstand zowel in als buiten Indonesië, de bescherming van de Indonesische werknemers e.g. die van de Indonesische staatsburgers door de in het leven te roepen sociale verplichtingen van de werkgevers, dan zal men geen "vreemdeling" zijn in het land waar men geboren en getogen is.

De Indo's hebben nooit een bepaalde nationaliteit gehad, zijn terzake altijd tussen alle landaarden "zwervende" geweest. Goed beschouwd waren wij door alle eeuwen heen niet anders dan Nederlandse onderdanen. Wat dit dus betreft verschillen wij met de "autochtone bevolking alleen door de aanduiding "Nederlandse Onderdaan -Nederlander" en "Nederlandse Onderdaan-Indonesiër". Wij zullen alsdan eindelijk een bepaalde Nationaliteit krijgen Daar terzake slechts sprake is van een historisch proces en niet van een moedwillig afscheid, is elk verwijt aan het adres van de Indo absoluut onredelijk.

Hoe zullen de bestaansmogelijkheden in Indonesië worden voor de Indonesische Staatsburger?

Daar de meeste vitale bedrijven genationaliseerd zullen worden, zullen voor het vervullen van betrekkingen in die bedrijven aan de Indonesiërs (Indonesische Staatsburgers) de voorkeur gegeven worden. Dit zal ook bij de andere staatsbedrijven (kantoren-instanties enz.) geschieden. Slechts in het uiterste geval zal een Nederlander (vreemdeling) aangenomen worden en dan wellicht als adviseur.

Aan de particuliere bedrijven zal m.i. eveneens als eis gesteld worden, dat het grootste percentage van het personeel moet bestaan uit Indonesiërs (Indonesische Staatsburgers) zowel in de lagere als in de hogere rangen.

Thans reeds heeft de a.s. Indonesische Regering uitgelaten dat het ook haar wens is dat in de Directies, die straks in Indonesië gevestigd moeten zijn, Indonesiërs (Indonesische Staatsburgers) opgenomen worden. Vergeet niet dat zich straks meerdere bedrijven en industrieën in Indonesië zullen vestigen, dat er ook meer Indonesische Importeurs zullen zijn.

In verband met het bovenstaande zullen Indo's die Indon. Staatsburger zijn geworden, niet alleen een ruimer arbeidsveld krijgen, doch in staat zijn betere posities te bekleden.

Daarentegen zal het arbeidsveld van de Nederlander direct al verkleind worden en: hoe meer intellectuele Indonesiërs (Indon- Staatsburgers) er zijn, hoe kleiner het arbeidsveld van de Nederlander.

De vragen die men stelt:

1. zullen de Indonesiërs bij het vervullen van betrekkingen niet de voorkeur geven aan hun rasgenoten boven de Indon- Staatsburgers?
2. zal de Indonesische Regering haar beloften aan de Indon- Staatsburgers houden?

kunnen beantwoord worden met enige wedervragen.

1. zijn de Indo's bij het vervullen van betrekkingen, zelfs zelfs met gelijkwaardige diploma's, ja wel eens met een betere opleiding, niet over het algemeen achteruit gesteld bij de "real" Nederlander, ook in andere opzichten?

2. heeft men aan de Indo-groep niet diverse beloften, zelfs toezeggingen gedaan, en wat is daarvan terecht gekomen?

3. laat men de Indo's thans niet in de steek? ERESCHULD!!

De praktijk zal ontegenzeggelijk uitwijzen, dat de betrekkingen vervuld zullen moeten worden door de meest geschikte krachten op straffe van mislukking.

De Regering van de nieuwe Souvereine Republiek Indonesie Serikat (Verenigde Staten van Indonesië) moet nog gevormd worden en het is niet juist om deze Regering direct al met wantrouwen tegemoet te treden, om hetgeen er is gebeurd. Immers: In het heden ligt het verleden, in het nu wat worden zal.

Men staart zich blind op hetgeen de Republiek Djoeja heeft gedaan en omdat nu weer het woord Republiek gebezigd wordt.

Men staart zich eveneens blind op de huidige onveiligheid. Dit zijn m.i. in het algemeen de redenen, dat de Indo's die nog niet lang in Nederland zijn, na de oorlog zijn gerepatrieerd of net zijn aangekomen, volgens hun huidige gevoelens in Nederland willen blijven. Zij vergeten hoe de toestand op Java was.

Ik weet nog heel goed, dat, toen ik nog een kleine jongen was, acht of tien jaar oud, men vrijwel elke dag de tongtong hoorde voor meerd of rampok in Weltevredob zelf. Mijn Moeder vertelde mij, dat men vroeger na zes uur 's middags niet meer van Weltevreden naar Mr. Cornelis durfde. Aan die toestand is toch ook een eind gekomen? Men vergeet dat de strijd van de Indonesiërs om de vrijheid sinds 1923 is (Nederland heeft er 80 jaar voor gevochten), dat de Indonesiërs door de Jappen zijn opgezweept en opgehitst. De mening, dat de Indonesiërs ons haten, deel ik niet, nog minder de Indo's. De Indonesiërs weten immers ook, dat de Indo's Indonesisch bloed hebben, misschien meer nog dan menig Indonesiër. Hebben de Indonesiërs ons vroeger gehaat? Immers er zijn vele Indonesiërs die in feite Indo's zijn. Men vrage zich maar af hoeveel Indonesiërs verwekt zijn zijn door "real" Nederlanders (planters, militairen enz) bij Indonesische vrouwen, waarvan de kinderen niet erkend zijn en die dus Indonesiërs zijn gebleven, aldus de bloedmenging nog niet in die mate heeft plaats gehad als bij vele Indo's. Zijn er ook niet vele Indonesiërs die een "real" Nederlandse Moeder hebben en een Indonesische Vader? Het aantal diergenen loopt in de miljoenen.

Men stelle zich e.e.a. als volgt voor:

Met de bekende politiek, heeft men de Indonesiërs steeds aan het bekende lijntje gehouden, dezelfde politiek die men ook ten opzichte van de Indo's heeft gevoerd. Welnu: de kruik gaat zolang te water tot ze berst, nietwaar. Voeg daarbij nog het ophitsen door de Jappen, waardoor de maat is overgelopen. Alleen daaraan is m.i. de huidige toestand te wijten. Wanneer je als Indo bv. hertie krijgt met, laten we maar zeggen een Chinees, zie je dan op dat ogenblik in hem ook niet je vijand? Maar als de kwestie is bijgelegd, beschouw je hem dan nog steeds als je vijand? Welnu, zo is het toch ook gegaan? De Indonesiërs zeggen: "De Nederlanders betwisten onze vrijheid. De Indo's, waarvan de meesten toch meer Indonesisch dan Nederlands bloed hebben, scharen zich aan de zijde van de Nederlanders. Zij willen dus ook onze vrijheid betwisten, dus zijn ze ook onze tegenstanders".

Men bedenke, dat ook al zal de nieuwe Regering bestaan uit verscheidene voormannen van de huidige Republiek Djoeja, daarin vertegenwoordigers van de andre deelstaten eveneens zitting zullen nemen.

Gij zult moeten toegeven dat de Republiek Djoeja momenteel meer intellectuelen heeft dan de overige deelstaten en als gij Indon. Staatsburger zijt, dat Uw land geregeerd wordt door diegenen, die daar het meeste verstand van hebben en van wie men de beste resultaten kan verwachten, ook in Uw eigen belang.

Men

Men moet bij de beoordeling van zijn Regering niet zien naar één of meerdere personen die daarin zitting hebben en die men niet sympathiek vindt, doch naar de kunde van hen, in het belang van Uw land.

Immers het is ten enenmale onjuist om, indien bv. in een familie een "zwart schaap" is, de gehele familie naar diens daden te beoordelen. Men vergeet, dat dat straks de ogen van de wereld op de R.I.S. gevestigd zullen zijn en de Indonesische Regering, zulks volkomen beseffende, alles in het werk zal stellen om aan alle onrust spoedig een eind te maken. De Indonesische Regering weet heel goed, dat Amerika, waarop haar hoop gevestigd is, geen kapitaal in Indonesië zal investeren, zolang er geen orde en rust is.

De Naam Indonesisch Staatsburger: "Een naam, wat is een naam!" Als Indo behoudt men toch zijn Westerse cultuur en hoeft men bv. niet met de eerste de beste katjong of toekang ajam of met zijn bedienden om te gaan. Dit doet de intellectuele Indonesiër toch ook niet?

Maar gij hebt op school toch ook Indonesische vrienden gehad, nu waarschijnlijk nog Indonesische kennissen met wie U omgaat?

De vrees dat de Indon, Staatsburger zich naar het Oosten zal moeten richten is m.i. onjuist. Immers, een Westerse cultuur van drie eeuwen zal men niet op zijde kunnen schuiven. De studie van alle intellectuele Indonesiërs is steeds Westers geweest, het nieuwe staatsbestel zal Westers zijn. De Westerse cultuur is het Oosten niet onwelgevallig en zal het Oosten zich meer en meer op het Westen oriënteren en niet omgekeerd.

Bekijken wij thans de positie en de toekomst van de Indo in Indonesië, die Nederlander blijft.

In de eerste plaats zal hij dus "vreemdeling" zijn in eigen land, eventueel uitgewezen kunnen worden.

Ook voor hem zal het arbeidsveld kleiner worden, kleiner zelfs dan die voor de "real" Nederlander, omdat de "real" Nederlander zich "oudergewoonte", waar dan ook, op de eerste plaats zal stellen.

De Indo-Nederlander zal over het algemeen in de ogen van de "real" Nederlander Indo zijn en blijven, terwijl zij door de Indonesische Regering met wantrouwen zullen worden beschouwd, waardoor wellicht bij een "keuze" betrekking door de Indonesische Regering of Indonesische instanties, aan een "real" Nederlander de voorkeur gegeven zal worden.

Thans zal het zich vestigen van de Indo-Nederlander in Nederland.

Eerst de belangrijke vraag hoe vele van deze mensen zich aan het onbestendige klimaat in Nederland zullen kunnen blijven wennen en zich aan de levensomstandigheden aldaar, die geheel anders zijn dan die in Indonesië, blijvend zullen kunnen aanpassen.

Het is toch een feit, dat vele Indo-Europeanen met heel wat illusies en enthousiasme naar Nederland zijn gegaan, hetzij als evacué hetzij als verlofganger, doch die later hunkerend en met groter enthousiasme de dag tegemoet zien dat ze weer naar het ruime Indonesië terug kunnen, naar de Gordel van Smaragd. Hoeveel Indische mensen zijn er momenteel niet in Nederland, die blij zouden zijn als ze weer in Indonesië voet aan wal kunnen zetten, waar men veel "ruimer" leeft en denkt.

En hoe denkt Nederland overigens alle gerepatrieerden te kunnen bestigen, vooral wanneer het om een paar duizenden zal gaan?

Op het ogenblik zijn er 125.000 gerepatrieerden in Nederland, waarvan 70 % Indo-Europeanen. Indien, zoals men verwacht, nog meer gezinnen repatriëren, zal men oherroepelijk voor de uiterste grens van de huisvesting komen te staan. Bovendien komt men voor de vraag te staan, wat de toekomst zal zijn van die gezinnen in Nederland en welke perspectieven de gezinsleden nog hebben.

Rekent de Stichting "Nederland help Indië" op de goedgeefsheid van het Nederlandse volk, dat meer dan 8 miljoen gulden schonk - deze goedgeefsheid zal straks veel minder worden door de duurdere levensstandaard en de hogere belastingen- zij hoopt ook, dat de Overheid een open oog zal hebben voor het vraagstuk en daarvoor in groter verband een oplossing zal trachten te vinden.

In 1948 hebben achttienduizend mensen uit Nederland moeten emigreren en het aantal dat alsnog wenst te emigreren -hetgeen moet worden toegeschreven aan de grotere werkeloosheid en degenen die in Nederland geen toekomst meer zien- is thans gestegen. Men taxeert dit aantal op 1/3 van de bevolking in Nederland. Daarom zal nu aan de emigratie bijzondere aandacht geschonken worden. Voor de Indo's zal er geen schijn van kans zijn om te emigreren uit Nederland omdat er teveel "real" Nederlanders zijn die dat zelf willen en vanwege de zg. "Blanke ras" politiek van verschillende landen.

En denkt nu de Indo-Nederlander werkelijk in Nederland een arbeidsveld te kunnen vinden terwijl aldaar er zelfs nu al geen werk genoeg is voor de "real" Nederlander en zij bij een eventuele vacature zullen zeggen: Wij eerst hetzelfde wat de Indonesiërs (Indonesische Staatsburgers) in Indonesië zullen doen. Volgens zeggen hebben de Rijksdiensten in Nederland nu al een "zachte wenk" gekregen om in de toekomst zomin mogelijk Indische mensen aan te nemen omdat het straks toch al een hele toer zal zijn om de "real" Nederlanders aan werk te helpen.

Vergeet niet dat deze toestand nog verergerd zal worden wanneer alle K.L. troepen weer in Nederland ~~zullen~~ terug zijn, plus de Nederl. ambtenaren die niet accoord gaan met de nieuwe voorwaarden, plus de particuliere handelaren die in de toekomst te weinig winst zien om hun bedrijf voort te zetten in Indonesië dan nog de KNIL-mensen die terug willen.

Het resultaat zal dan zijn dat er op de arbeidsmarkt nog groter aanbod komt dan de vraag met niet denkbeeldig als reactie, lagere bezoldigingen. De personeelssterkte van de Nederl. Marine welke in 1949 tot een gemiddelde van 26.700 man is teruggebracht, zal in 1950 nog gereduceerd worden tot 24.000 man. Nederland moet per jaar thans reeds voor circa 40.000 personen meer een passende werkgelegenheid scheppen.

Daar de vraag naar diverse artikelen groter zal worden is een hogere levensstandaard ook niet uitgesloten of dat diverse goederen weer op de bon (distributie) komen.

De werkeloosheid in Nederland zal ook nog verhoogd worden omdat:

1. het arbeidsveld van de "real" Nederlander in Indonesië verklein is en daardoor meer "real" Nederlanders in Nederland zullen moeten blijven, daar uitsendingen tot een minimum beperkt zullen worden.
2. Nederlandse industrieën, die een belangrijk afzetgebied in Indonesië hebben gehad, hun personeelssterkte moeten reduceren, wanneer in Indonesië industrieën zijn gevestigd en men niet alleen de voorkeur geeft aan Hollands fabrikaat doch zich voor e.e.a. ook tot andere landen als Australië, India, Amerika, enz. zal wenden.

Wij weten allen dat Indonesië een belangrijke bron van inkomsten, dus een belangrijke levensader van Nederland is, welke straks zal ophouden te bestaan. Daardoor zal Nederland in een minder gunstige economische toestand komen alsmede omdat:

1. er minder belasting-inkomsten zullen zijn doordat de Directies van de ondernemingen zich in Indonesië moeten vestigen en aldus de belasting die Nederland thans trekt van de N.V.'s, verloren gaat.

2. de Nederlandse industrieën minder zullen opleveren, zodra er in Indonesië ook industrieën zijn en men zich ook voor het verkrijgen van e.e.a. tot de andere landen zal wenden.

Grote werkeloosheid, sterk gereduceerde verdiensten, brengen ontegensprekelijk verhoogde criminaliteit (onveiligheid) met zich mede.

Men denke er ook aan, dat indien men Nederlander blijft en Nederland eventueel in een oorlog gewikkeld mocht worden, men het risico loopt, dat men naar Nederland opgeroepen worden men zal moeten strijden voor een land dat voor velen volkomen vreemd is.

De kans dat door zeer besnoeide inkomsten, de grotere uitgaven door bv. de bestrijding van de werkeloosheid enz., nog klemmender zal worden, is daarom niet denkbeeldig.

In de kleinhandel zal het in Nederland voor de Indo ontzettend moeilijk zijn om zich een behoorlijk bestaan te verzekeren. Deze kleinhandel is in Nederland scherp gesplitst en moet men voor elk zaakje een vergunning hebben (zelfs om goederen langs de deur te venten) en een middenstandsdiploma.

Met de splitsing wordt bedoeld, dat elke winkelier slechts bepaalde artikelen mag verkopen.

Wil men in zijn vrije tijd wat bij verdienen in iets hetgeen niet tot zijn vak behoort, dan mag dat ook niet.

RESUMERENDE, komt men tot de conclusie:

1. dat in Indonesië de huidige duisternis langzaam maar zeker lichten zal. Achter de wolken schijnt de zon! Het daagt in het Oosten! Van duisternis tot licht!
2. dat in Nederland de zon die nog schijnt, straks achter de wolken zal verdwijnen en het hoe langer hoe donkerder wordt. Van licht naar duisternis!

En daarom: Indo's: Bij Brand, blijf kalm! Kom tot besinning, blijf nuchter! Blijf waar jullie thuis horen, waar jullie geboren en getogen zijn. Heb moed, trotsseer de moeilijkheden van thans en die nog komen sullen. Maar schud elke koloniale gedachte van U af en de dwaze rasdiscriminatie, die gij zelf niet wilt. Sta tegenover een ieder als mens tegenover mens, ongeacht ras. Evenals ieder mens hebt gij ook Uw fouten en zwakheden. Werk eendrachtig samen in het belang van het land, waar gij zijt geboren en getogen, het land dat ook Uw Vaderland is, in Uw eigen belang van Uw nageslacht. Na regen komt zonneschijn!

HET INDO EUROPEESCH VERBOND (I. E. V.) EN HET

INDONESISCHE STAATSBURGERSCHAP

Het Hoofdbestuur van het I.E.V. onder voorzitterschap van de bondsvoorzitter, Ir. Wermuth, heeft te Den Haag o.m. de volgende verklaring afgelegd:

Dat het overgrote deel van de Indo-Europeanen, zoals zij in het I.E.V. verenigd zijn, thans doordrongen zijn van de noodzakelijkheid van overschakeling op een nieuwe levenshouding in het huidige tijdsgewricht" en voorts: "Onder de Indo-Europeanen en blijvers in het I.E.V. zijn er velen, die zich reeds op een onmiddellijke aanvaarding van het Indonesische Staatsburgerschap wenssen in te stellen."

De afdeling Soerabaja kan zich met deze verklaring geheel verenigen.

Ook de afdeling Bandoeng van het I.E.V. gaat met b.g. verklaring accoord.

De afdelingsvoorzitter, Ir. Dessauvagine, sprak als volgt: Wanneer wij alles overdenken, dan sullen wij toch wel kunnen toegeven dat het op onze weg ligt, om groot en klein, het Indonesische Burgerschap te aanvaarden. Er is geen andere uitweg. Voor hen die vreemdeling worden, kunnen wij niets doen. Maar wanneer zij anderen die meer in de verdrukking zitten, met allerlei fantastische voor- spiegelingen opstoken en misleiden om hun voorbeeld te volgen, dan sullen zij alleen nog meer onrust stoken en onheil stichten onder hen die het toch al zo moeilijk hebben.

Men moet vooral niet uit het oog verliezen, dat het grootste deel van de Indo-Europeanen werknemers zijn en voornamelijk land- dienaren. Die mensen moeten met hun gezin leven van het tractement dat zij ontvangen.

Wanneer zij vreemdeling worden is de kans zeer groot, dat zij worden ontslagen en vervangen door staatsburgers. Geen enkel land zal vreemdelingen in dienst nemen, wanneer de betrekkingen door eigen burgers kunnen worden vervuld. Een land neemt alleen dan vreemde specialisten aan, wanneer deze onder de eigen burgers niet te vinden zijn.

Ze sullen velen niet weg kunnen. Zelfs als er een bepaald gebied voor hen beschikbaar wordt gesteld, b.v. Nieuw Guinea, dan zal het voor velen nog een grote vraag zijn, of zij het risico kunnen nemen, om hun inkomsten prijs te geven voor een onzeker bestaan en een onzekere toekomst. Velen sullen niet anders kunnen doen dan het Indon. burgerschap te aanvaarden. Er sullen onder hen mensen zijn, die daartoe onmiddellijk bereid zijn, er sullen ook zijn voor wie het moeilijk is om die beslissing te nemen. Deze laatsten krijgen een tijd van besinning, die zij eventueel kunnen gebruiken om een andere uitweg te zoeken.

De Europeanen, die het Burgerschap hebben aanvaard vormen dan in de R.I.S. een Europese minderheidsgroep. De belangen van deze minderheidsgroep sullen dan behartigd moeten worden door hun greepegenoten in de verschillende vertegenwoordigende raden van het Land, maar ook deze raadsleden moeten Staatsburgers zijn".

70247
22 SEP. 1949
A 11/49.

GEHEIM.

21 September 1949.

Verbinding: No.12

Doss.205/6

Onderwerp: J.J.N.VAN GEUNS

Datum ontvangst bericht: 16 September 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

(K) 421

B

Op Donderdagavond 15 September 1949 werd in Kamer 43 van het HÔtel "Des Indes" te 's-Gravenhage een vergadering gehouden van de I.N.P. (Indo Nationale Partij, een minderheidsgroep bij de R.T.C.) onder leiding van J.P.SNEL, afkomstig uit Indonesië.

De partij-secretaris van deze groep is J.J.N.VAN GEUNS (gegevens onbekend) student in de Indologie te Leiden.

ok

Deze VAN GEUNS beweert partisaan in Noorwegen te zijn geweest. Ook zou hij tijdens de oorlog in Moskou en in Leningrad zijn geweest. Hij zou communistisch zijn geïntereerd en op instigatie van de C.P.N. zich in deze partij hebben ingedrongen. (einde)

*Dr J.P. Geuns
no 74399.*

NB. Er is hier kennelijk sprake geweest van ~~een~~ naamsverwarring tussen de beide van Geunsen.

12/11 Nieren